Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

19. mai 2021 *

Dumping – Hiinast pärit teatavate malmist toodete import – Lõplik dumpinguvastane tollimaks – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – Ühendus – Õigus esitada hagi – Põhjendatud huvi – Kahju kindlaks määramine – Impordi mahu arvutamine – Makromajanduslikud ja mikromajanduslikud näitajaid – Väljavõtteline uuring – Liidu tootmisharu tootmiskulude arvutamine – Kontsernisisene arveldushind – Põhjuslik seos – Dumpingu süüks panemise analüüs – Segmendipõhise kahju analüüsi puudumine – Hinna allalöömise olulisuse hindamine – Teabe käsitlemine konfidentsiaalsena – Kaitseõigused – Toote kontrollnumbrite kaupa võrdluse meetod – Toodete võrreldavus – Normaalväärtuse arvutamine – Võrdlusriik – Käibemaksu arvelt kohanduse tegemise meetod – Müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi kindlaksmääramine

Kohtuasjas T-254/18,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, asukoht Peking (Hiina), ja teised hagejad, kelle nimed on esitatud I lisas [1], esindajad: advokaadid R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: T. Maxian Rusche ja P. Němečková,

kostja,

keda toetavad

EJ Picardie, asukoht Saint-Crépin-Ibouvillers (Prantsusmaa), ja teised menetlusse astujad, kelle nimed on esitatud II lisas [2], esindajad: *solicitors* U. O'Dwyer ja B. O'Connor ning advokaat M. Hommé,

menetlusse astujad,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 29. jaanuari 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/140, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate malmist toodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse uurimine seoses Indiast pärit teatavate malmist toodete impordiga (ELT 2018, L 25, lk 6), hagejaid puudutavas osas,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

1 Hagejate nimekiri lisatakse vaid pooltele teatavaks tehtavale versioonile.

2 Menetlusse astujate nimekiri lisatakse vaid pooltele teatavaks tehtavale versioonile.

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: president S. Gervasoni, kohtunikud L. Madise, P. Nihoul (ettekandja), R. Frendo ja J. Martín y Pérez de Nanclares,

kohtusekretär: ametnik E. Artemiou,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 29. juuni 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Euroopa Komisjon sai 31. oktoobril 2016 Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21; edaspidi „alusmäärus“), artikli 5 alusel esitatud kaebuse, milles paluti algatada dumpinguvastane menetlus seoses Hiina Rahvavabariigist ja India Vabariigist pärit teatavate malmist toodete impordiga.

2 Selle kaebuse esitasid seitse Euroopa Liidu tootjat, nimelt Fondatel Lecomte SA, Fonderies Dechaumont SA, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain PAM SA ja Ulefos Oy (edaspidi „kaebuse esitajad“). Kaebust toetasid kaks liidu tootjat, nimelt EJ Picardie ja Montini SpA.

3 Teatega, mis avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* 10. detsembril 2016 (ELT 2016, C 461, lk 22), algatas komisjon kõnealust importi käsitleva dumpinguvastase menetluse (edaspidi „dumpinguvastane menetlus“).

4 Uurimisalune toode oli „teatavad lamellaargrafiitmalmist (hallmalmist) või keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) valandid ning nendega seotud osad maapinnal või selle all asuvate süsteemide katmiseks või maapinnal või selle all asuvatele süsteemidele juurdepääsemiseks või nende vaatlemise võimaldamiseks“ (edaspidi „vaatlusalune toode“).

5 Dumpingut ja kahju käsitlev uurimine hõlmas ajavahemikku 1. oktoobrist 2015 kuni 30. septembrini 2016 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju hindamise seisukohalt asjakohaste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2013 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

6 Komisjon võttis 16. augustil 2017 vastu rakendusmääruse (EL) 2017/1480, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit malmist toodete impordi suhtes (EÜT 2017, L 211, lk 14; edaspidi „ajutine määrus“). Komisjon ei tuvastanud esialgu ühtegi India Vabariigist pärit impordiga seotud dumpingu juhtumit.

7 Dumpinguvastase menetluse tulemusel võttis komisjon vastu 29. jaanuari 2018. aasta rakendusmääruse (EL) 2018/140, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate malmist toodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse uurimine seoses Indiast pärit teatavate malmist toodete impordiga (ELT 2018, L 25, lk 6; edaspidi „vaidlustatud määrus“).

8 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (edaspidi „CCCME“) on Hiina õiguse alusel asutatud ühendus, mille liikmete hulka kuuluvad vaatlusalust toodet eksportivad Hiina tootjad. CCCME osales haldusmenetluses, mille tulemusel võeti vastu vaidlustatud määrus.

9 Teised juriidilised isikud, kelle nimed on esitatud I lisas, on üheksa Hiina eksportivat tootjat, kellest kaks kaasas komisjon uurimise otstarbel Hiina eksportivate tootjate valimisse.

Menetlus ja poolte nõuded

10 CCCME ja teised juriidilised isikud, kelle nimed on esitatud I lisas, esitasid käesoleva hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 23. aprillil 2018. Kostja vastus esitati 22. augustil 2018, repliik 12. novembril 2018 ja vasturepliik 23. veebruaril 2019.

11 Üldkohtu kantseleisse 26. juulil 2018 saabunud kahe dokumendiga esitasid EJ Picardie ja teised juriidilised isikud, kelle nimed on esitatud II lisas, avaldused käesolevas kohtuasjas komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astumiseks. Üldkohtu esimese koja president rahuldas selle menetlusse astumise taotluse 24. oktoobri 2018. aasta määrusega.

12 Menetlusse astujad esitasid oma seisukohad, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 13. detsembril 2018. Hagejad ja komisjon esitasid oma märkused nende seisukohtade kohta 24. jaanuaril 2019.

13 Kuna Üldkohtu kodade koosseis muutus ja ettekandja-kohtunik kuulub nüüd neljanda koja koosseisu, määrati käesolev kohtuasi sellele kojale.

14 Neljanda koja ettepanekul otsustas Üldkohus anda kohtuasi oma kodukorra artikli 28 alusel üle laiendatud kohtukoosseisule.

15 Ettekandja-kohtuniku ettepaneku alusel otsustas Üldkohus (neljas koda laiendatud koosseisus) avada suulise menetluse ja esitas kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikke küsimusi ning palus komisjonil esitada teatava dokumendi. Pooled vastasid küsimustele ja dokumendi esitamise nõue täideti ettenähtud tähtaja jooksul.

16 Poolte kohtukõned kuulati ära 29. juuni 2020. aasta kohtuistungil.

17 Hagejad paluvad Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud määrus neid ja lisas A.2 loetletud CCCME liikmeid puudutavas osas;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt ja menetlusse astujatelt.

18 Samuti paluvad hagejad Üldkohtul menetlust korraldava meetmena kohustada komisjoni esitama arvutused ja algandmed Hiina ja India eksportivate tootjate impordimahu, kahju ja dumpingumarginaali kohta.

19 Komisjon, keda toetavad menetlusse astujad, palub Üldkohtul:

– jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

– teise võimalusena jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu osaliselt läbi vaatamata;

– kolmanda võimalusena jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

Vastuvõetavus

20 Komisjon, keda toetavad menetlusse astujad, esitab Üldkohtule esitatud hagi vastuvõetavuse vastu mitu asja läbivaatamist takistavat asjaolu, mille kohaselt:

– ei ole hagiavaldus selge ja täpne (esimene asja läbivaatamist takistav asjaolu, mis on esitatud esimese võimalusena);

– CCCME ei saa tegutseda enda nimel ja oma liikmete nimel (teine ja kolmas asja läbivaatamist takistav asjaolu, mis on esitatud teise võimalusena);

– hagi on vastuvõetamatu osas, milles selle on esitanud teised juriidilised isikud, kelle nimed on esitatud I lisas (neljas asja läbivaatamist takistav asjaolu, mis on samuti esitatud teise võimalusena).

21 Neid asja läbivaatamist takistavaid asjaolusid analüüsitakse järgnevates punktides.

Hagiavalduse selguse ja täpsuse puudumine

22 Esimese võimalusena väidab komisjon oma esimeses vastuvõetamatuse vastuväites, et hagi on tervikuna vastuvõetamatu, kuna hagiavaldus ei vasta kodukorra artikli 76 punktis d ette nähtud selguse ja täpsuse miinimumnõuetele, kuna isikute, kes on vaidlustatud määruse vaidlustanud, rühmitamine sama nimetaja „hagejad“ alla ei võimalda kindlaks teha neist igaühe nõudeid, mille ta on hagiavalduses esitanud.

23 Sellega seoses tuleb märkida, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklile 21, mida vastavalt selle põhikirja artikli 53 esimesele lõigule kohaldatakse ka Üldkohtu menetluse suhtes, ja Üldkohtu kodukorra artikli 76 punktile d, tuleb hagiavalduses märkida hageja nimi ja esitada ülevaade fakti- ja õigusväidetest.

24 Need üksikasjad peavad olema esitatud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks valmistuda enda kaitsmiseks ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse täiendavate andmeteta (11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs*. nõukogu, T-444/11, EU:T:2014:773, punkt 93).

25 Käesolevas asjas ei väida komisjon, et hagejad ei ole nõuetekohaselt identifitseeritud või et väited ei ole piisavalt selged, vaid väidab, et hagejad ei ole oma hagiavalduses täpsustanud iga hageja esitatud väiteid, ehkki need täpsustused on vajalikud, et hinnata hagejate menetlusliku seisundi mõju esitatud väidete vastuvõetavusele.

26 Sellega seoses tuleb märkida, et vastupidi komisjoni väitele nähtuvad hagiavaldusest peamised asjaolud hagejate ja esitatud väidete vahelise seose kohta.

27 Hagiavalduse punktis 1 on nimelt täpsustatud, et hagi esitas esiteks CCCME enda nimel seoses teatavate nõuetega, teiseks CCCME, tegutsedes oma liikmete nimel, ja kolmandaks üheksa Hiina eksportivat tootjat, kes tegutsevad iseseisvalt, ilma et oleks andnud volitust CCCME-le.

28 Sellest kirjeldusest tuleneb, et piirang kehtib üksnes CCCME enda nimel esitatud tühistamisnõude suhtes.

29 CCCME enda nimel esitatud hagi ulatus on piiritletud hagiavalduse punktis 5 nii, et sellega taotletakse tema menetlusõiguste kaitset, arvestades, et sellega seoses tugineb ta hea halduse põhimõtte, kaitseõiguste ja alusmääruse teatud sätete, nimelt artikli 6 lõike 7, artikli 19 lõigete 1–3 ning artikli 20 lõigete 2 ja 4 rikkumisele.

30 Seega vastupidi sellele, mida väidab komisjon, saab hagiavalduse alusel tuvastada seose hagejate ja väidete vahel, mille need hagejad on esitanud.

31 Sellest tuleneb, et komisjonil oli võimalik end kaitsta, võttes arvesse hagejate menetlusliku seisundi erinevuste mõju väidete vastuvõetavusele, ning esitada nendes küsimustes enda nõuded, ning Üldkohtul on vastavalt eespool punktis 24 viidatud kohtupraktikale võimalik teostada kontrolli kõiki asjaolusid teades.

32 Neil asjaoludel tuleb esimene vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

CCCME enda nimel esitatud hagi vastuvõetavus

33 Oma hagis märgib CCCME, et ta tegutseb enda nimel, et kaitsta talle alusmääruse alusel uurimise käigus antud menetlusõigusi.

34 Komisjoni sõnul, keda toetavad menetlusse astujad, on hagi selles osas vastuvõetamatu, kuna CCCME ei ole oma liikmete huve esindav ühendus, vaid pigem Hiina Rahvavabariigi harund. Seetõttu ei saa ta tugineda alusmäärusest esindavatele ühendustele ja huvitatud pooltele tulenevatele menetlusõigustele, vaid seda määrust silmas pidades tuleks ta menetlusliku seisundi poolest lugeda ekspordiriigi esindajaks, mis annab talle äärmisel juhul õiguse saada teavet.

35 Selle teise võimalusena esitatud seisukoha, mis on hagi vastuvõetavuse vastu esitatud teine asja läbivaatamist takistav asjaolu, toetuseks esitavad komisjon ja menetlusse astujad järgmised asjaolud.

36 Esiteks tuleb CCCME põhikirja artiklist 4, milles on sätestatud, et CCCME tegutseb Hiina siseministeeriumi ja Hiina kaubandusministeeriumi järelevalve all ja ametialaste suuniste alusel, et CCCME on Hiina valitsuse töögrupp, mitte kaubandusühendus.

37 Teiseks kohtub CCCME liikmete üldkoosolek kord viie aasta järel, nagu on märgitud selle põhikirja artiklis 16, samas kui nimetatud üldkoosolekut esitletakse selle ühenduse kõrgeima otsustusorganina ja sellel loetakse seetõttu olevat CCCME põhikirja artiklis 14 loetletud volitused.

38 Kolmandaks loodi Hiina kaubanduskojad Hiina valitsusasutuste ja kommunistliku partei ümberkorraldamisel. Nende roll partei ja ametiasutuste käepikendusena ei ole selle ümberkorraldamise käigus siiski oluliselt muutunud. Nende tegutsemise määravad ära riigiasutused, mistõttu puudub neil nõutav sõltumatus, et neid saaks käsitleda esindusühendustena.

39 Neljandaks haldab CCCMEd ühendusi haldav pädev riigiasutus kooskõlas ühenduste suhtes kohaldatavate Hiina õigusaktidega, mille tagajärjel ei saa CCCME ilma Hiina Rahvavabariigi eelneva loata teha mingeid algatusi ega kaitsta oma seisukohta.

40 Viiendaks kinnitab Hiina kaubandusministeeriumiga tihedate sidemete olemasolu selle ministeeriumi asedirektori sekkumine CCCME 9. detsembri 2016. aasta koosolekul, et analüüsida sel ajal komisjoni kavandatud uurimist, mille tulemusel võeti vastu vaidlustatud määrus. Mis puudutab seda sekkumist, mille toimumist kinnitab hagejate esitatud selle koosoleku protokoll, siis täpsustab komisjon, et see kinnitab asjaolu, et CCCME osalemine uurimises kujutas endast Hiina Rahvavabariigi jaoks vahendit selle uurimise kulgemise kontrollimiseks. Sellise kontrollimise eesmärgil oli CCCME süstemaatiliselt

esindatud kontrollkäikude juures, mida komisjoni ametnikud tegid Hiina eksportivate tootjate asukohtadesse. Viimased – isegi kui nad ei olnud CCCME liikmed – edastasid CCCME-le koopiatena ka kogu e-kirjavahetuse komisjoniga.

41 Menetlusse astujad väidavad omalt poolt, et Hiina Rahvavabariigi korraldusel rakendab CCCME strateegiat, mille eesmärk on õõnestada liidu ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) võetud kaubanduse kaitsemeetmete õiguspärasust. See väljendub asjaolus, et käesolevas vaidluses on CCCME eesmärk saavutada kaks põhilist muudatust: esiteks laiendada kontrolli, mida Üldkohus teostab vaidlustatud määruse õiguspärasuse üle, ja teiseks saada võimalus tutvuda täies ulatuses komisjoni koostatud uurimistoimikus sisalduvate konfidentsiaalsete andmetega.

42 Kuuendaks väidavad menetlusse astujad, et CCCME esitleb end oma veebisaidil organisatsioonina, mille ülesanne on kohandada ja reguleerida riiklikku turumajanduslikku süsteemi. Seda silmas pidades märgivad nad, et CCCMEs loodi tööstusharu autodistsipliini töökomisjon, et vältida kahjulikku konkurentsi Hiina ettevõtjate vahel väliskaubanduses ja välistel ehitusturgudel.

43 Seitsmendaks näitavad hagejate esitatud tõendid, et 19 ettevõtjat, kelle nimel CCCME tegutses, ei olnud uurimise ajal selle ühenduse liikmed, vaid olid seda üksnes alates 2017. aasta detsembrist kuni 2018. aasta jaanuarini. CCCME ei saa sellises olukorras väita, et ta on tegelikult neid liikmeid esindav ühendus. Lisaks ei ole CCCME veebisaidil mainitud, et selle ühenduse tegevus hõlmab malmist tooteid.

44 Et võtta selles küsimuses seisukoht, tuleb meenutada, et liidu kohtu ülesanne on juhul, kui talle on esitatud hagi või hagi osa vastuvõetavuse kohta esitatud vastuväide, teha kindlaks, kas kohtupraktikas seda liiki vastuväite kohta ette nähtud nõuded on täidetud.

45 Käesoleval juhul ilmneb, et kohtupraktika kohaselt tuleb selleks, et välja selgitada, kas CCCME-l on õigus hagi esitada enda nimel, kontrollida, kas tal on ühelt poolt õigus esitada hagi ja teiselt poolt põhjendatud huvi, mida nõuab ELTL artikkel 263 (vt selle kohta 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Mory jt *vs.* komisjon, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika).

– Õigus esitada hagi

46 ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt võib iga füüsiline või juriidiline isik selle artikli esimeses ja teises lõigus sätestatud tingimustel esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning halduse üldakti vastu, mis puudutab teda otseselt ega sisalda rakendusmeetmeid. [Edaspidi kasutatakse ELTL artikli 263 neljanda lõigu kontekstis teiste keeleversioonide põhjal sõna „sisaldama“ asemel sõna „vajama“.]

47 Kuna CCCME ei ole vaidlustatud määruse adressaat, siis tuleb kindlaks teha, kas niivõrd, kuivõrd tema eesmärk on kaitsta oma menetlusõigusi, esitades hagi enda nimel, võib ta tugineda ELTL artikli 263 neljandas lõigus teisena nimetatud olukorrale, st olukorrale, kus hageja saab tõendada, et vaidlustatud akt puudutab teda esiteks isiklikult ja teiseks otseselt.

48 Neid kahte nõuet (individuaalne puutumus ja otsene puutumus) analüüsitakse järjestikku järgnevates punktides.

49 Kohtupraktika kohaselt eeldab isiklik puutumus, et vaidlustatud akt mõjutab hagejat mingi talle omase tunnuse või teda iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis teda kõigist teistest isikutest eristab, ning seega individualiseerib teda samamoodi nagu otsuse adressaati (15. juuli 1963. aasta kohtuotsus Plaumann *vs.* komisjon, 25/62, EU:C:1963:17, lk 223).

50 Asjaolu, et isik on ühel või teisel moel olnud seotud liidu akti vastuvõtmisele eelnenud menetlusega, individualiseerib selle isiku kõnealuse akti suhtes vaid siis, kui asjakohane liidu õigusakt annab talle teatavad menetluslikud tagatised (vt selle kohta 4. oktoobri 1983. aasta kohtuotsus Fediol *vs.* komisjon, 191/82, EU:C:1983:259, punkt 31; 17. jaanuari 2002. aasta kohtuotsus Rica Foods *vs.* komisjon, T-47/00, EU:T:2002:7, punkt 55, ja 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu, T-276/13, EU:T:2016:340, punkt 81).

51 Seevastu isikliku puutumuse olemasolu võib lugeda tõendatuks, kui liidu õigusnorm kohustab liidu akti vastuvõtmisel järgima menetlust, mille raames see isik või üksus võib tugineda menetlusõigustele, sealhulgas õigusele olla ära kuulatud, mistõttu tema erilise õigusliku olukorra tõttu on ta individualiseeriv ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses (vt selle kohta 4. oktoobri 1983. aasta kohtuotsus Fediol *vs.* komisjon, 191/82, EU:C:1983:259, punkt 31; 17. jaanuari 2002. aasta kohtuotsus Rica Foods *vs.* komisjon, T-47/00, EU:T:2002:7, punkt 55, ja 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu, T-276/13, EU:T:2016:340, punkt 81).

52 Selles kontekstis tuleb analüüsida, kas vaidlustatud määrus vastuvõtmisele eelnenud menetluse käigus andis selle määruse vastuvõtja CCCME-le menetlusõigusi, mille kaitset ta saaks taotleda enda nimel liidu kohtus.

53 Selle analüüsi raames tuleb tõdeda, et CCCME sai komisjonilt enda vastava taotluse alusel loa tutvuda uurimistoimikuga alusmääruse artikli 6 lõike 7 alusel, kusjuures see luba anti 16. detsembril 2016.

54 Seejärel esitas komisjon vastavalt alusmääruse artikli 20 lõikele 1 CCCME kohta esialgsed järeldused, mis ta oli teinud. Toimiku materjalide kohaselt toimus vastav avalikustamine 17. augustil 2017. CCCME esitas kirjalikud seisukohad esialgsete järelduste kohta 15. septembril 2017.

55 Hiljem sai CCCME alusmääruse artikli 20 lõike 2 alusel 8. novembril 2017 lõplikud järeldused, milles komisjon kavatses soovitada lõplike meetmete kehtestamist.

56 Nende lõpliku avalikustamise järelduste kohta esitas CCCME 20. novembril 2017 kirjalikud märkused, millele komisjon vastas, nagu on märgitud vaidlustatud määruse põhjenduses 9.

57 Lõpuks andis komisjon CCCME-le õiguse osaleda uurimise raames korraldatud kahel ärakuulamisel, nagu näeb ette alusmääruse artikli 6 lõige 5 isikute ja üksuste puhul, kes *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud teadaandes määratud tähtaja jooksul ärakuulamist kirjalikult taotlevad, tõendades, et nad on tõepoolest asjast huvitatud isikud, et menetluse tulemus tõenäoliselt avaldab neile mõju ja et esinevad konkreetsed põhjused nende ärakuulamiseks.

58 Nendest menetlusdokumentidest tuleneb, et komisjon pidas kogu haldusmenetluse jooksul CCCMEd huvitatud isikuks, kellele tuleb anda alusmäärusega ette nähtud menetlusõigused.

59 Seda menetlusliku seisundit ja sellest tulenevate õiguste tunnustamist CCCME puhul kajastati vaidlustatud määruses, mille põhjenduses 25 märkis komisjon, et alusmääruse sätete kohaselt tuleb seda ühendust käsitada huvitatud isikuna, kes esindab muu hulgas Hiina valutööstust.

60 Selle põhjal tuleb asuda seisukohale, et kuna seega on komisjon CCCME haldusmenetluses individualiseerinud, vastab CCCME kohtupraktikas kehtestatud nõuetele, et vaidlustatud määrus saaks olla teda isiklikult puudutav seoses hagiga, mille ta on enda nimel esitanud enda menetlusõiguste kaitseks.

61 Sellele järeldusele vaidlevad vastu komisjon ja menetlusse astujad, kes – seadmata kahtluse alla asjaolu, et CCCME-le anti alusmääruse alusel läbiviidava uurimise ajal menetlusõigusi ja teatav menetluslik seisund – väidavad, et see olukord tuleneb tegelikult veast. Üldkohtus enda kaitsmiseks valmistudes taipas komisjon, et kuna CCCME on Hiina Rahvavabariigi harund, siis ei saa CCCME-le tegelikult

anda alusmääruses ette nähtud menetluslikku seisundit ja menetlusõigusi. Ka kohtule esitatud hagi staadiumis peaks sellise vea tuvastamine selle institutsiooni arvates kaasa tooma CCCME enda nimel esitatud hagi vastuvõetamatuse.

62 Vastuseks sellele argumendile tuleb esiteks meenutada, et kui liidu kohtule esitatakse vastuvõetavuse kohta vastuväide, peab ta kontrollima, kas aluslepingust tulenevad nõuded on täidetud, ja selle kontrollimise tulemusel jõudma järeldusele, et käsitletaval juhul on see nii.

63 Teiseks tuleb märkida, et komisjoni argumendid viitavad sellele, et õiguslik seisund, mille ta andis CCCME-le alusmääruse alusel, tuleks käesoleva hagi puhul jätta tähelepanuta põhjusel, et see seisund tuleneb veast, mille ta ise tegi.

64 Isegi kui sellise vea tegemine peaks osutuma tõendatuks, ei kõrvalda see haldusmenetluses toimunud tunnustamist ja omistatud seisundit, seda enam, et vaidlustatud akti andjal on võimalus parandada vead, mida ta teeb selle akti vastuvõtmisel. Seega võib see autor vea avastamisel otsustada, et taganeb asjaomase isiku puhul menetlusõiguste andmisest ja menetlusliku seisundi omistamisest, ilma et see piiraks viimase võimalust paluda liidu kohtul kontrollida selliselt tehtud otsuse kehtivust (vt selle kohta 27. jaanuari 2000. aasta kohtuotsus BEUC *vs.* komisjon, T-256/97, EU:T:2000:21, punktid 27 ja 84). Kui viga tuvastatakse pärast haldusmenetluse lõppu, nagu see oli käesolevas asjas komisjoni esitatud argumentide kohaselt, jääb vaidlustatud akti vastuvõtjale võimalus see akt tühistada ja menetlust jätkata, parandades vea selle tegemise etapis (vt selle kohta 16. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Frucona Košice *vs.* komisjon, T-103/14, EU:T:2016:152, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika), ilma et see piiraks uuesti huvitatud isiku võimalust vaidlustada tema suhtes tehtud otsus.

65 Sellest tuleneb, et komisjoni poolt menetlusse astujate toetuseks esitatud argument tuleb tagasi lükata.

66 Vajadust arvestades tuleb märkida, et komisjon väidab veel, et isegi kui eeldada, et CCCME võib tugineda talle alusmäärusest tulenevatele menetlusõigustele, tuleks seda üksust pidada esindavaks ühenduseks nimetatud määruse tähenduses, mitte aga huvitatud isikuks sama määruse tähenduses. Samas annab esindava ühenduse staatus juurdepääsu menetlusõigustele, mis on kitsamad kui huvitatud isikute puhul, mistõttu tuleks hagi tunnistada vastuvõetamatuks teatavate menetlusõiguste puhul, millele CCCME tugineb ja mis on alusmäärusega antud üksnes huvitatud isikutele.

67 Sellele argumendile vastamiseks piisab, kui märkida, et komisjoni esitatud CCCME kirjeldus ei vasta vaidlustatud määruses märgitule ja selle määruse põhjendus on asjaolu, mida tuleb käesoleva hagi raames arvesse võtta.

68 Nimelt on komisjon vaidlustatud määruses tunnustanud CCCME huvitatud isiku menetluslikku seisundit vähimagi kahtluseta, nagu on märgitud eespool punktis 59. Komisjon väljendas oma seisukohta põhjenduses 25 nii:

„[L]isaks leidis komisjon, et kõikidele huvitatud isikutele, sealhulgas CCCME-le, juhtumi kohta kättesaadavaks tehtud avalikus toimikus oli olemas uurimises kasutatav teave, mis oli asjakohane nende seisukohtade esitamiseks. Juhul kui teavet peeti konfidentsiaalseks, sisaldas toimik selle kohta sisulist kokkuvõtet. Kõikidel huvitatud isikutel, sealhulgas ka CCCME-l, oli juurdepääs avalikule toimikule ja nad võisid sellega tutvuda. CCCME puhul täheldas komisjon, et kuigi ta esindab muu hulgas Hiina valutööstust, ei olnud tal eraldi ühegi valimisse kuuluva eksportiva tootja volitust pääseda juurde selle konfidentsiaalsele teabele. Seega ei saanud CCCME-le anda üksikutele Hiina eksportivatele tootjatele saadetud avalikustatud konfidentsiaalset teavet.“

69 Lisaks, nagu nähtub eespool punktidest 53–58, andis komisjon menetluse käigus CCCME-le nii esindavatele ühendustele sõnaselgelt ette nähtud menetlusõigusi, nagu need, mis on ette nähtud alusmääruse artikli 20 lõigetes 1 ja 2, mis võimaldavad saada teavet oluliste faktide ja kaalutluste

kohta, mille alusel ajutised meetmed kehtestati või mille alusel kavatsetakse soovitada selliste lõplike meetmete kehtestamist, kui ka muid menetlusõigusi, näiteks artikli 6 lõikes 5 ette nähtud õigus olla ära kuulatud, mis selle määruse alusel kuuluvad vahetegemiseta kõigile huvitatud pooltele.

70 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb tõdeda, et CCCME vastab nõuetele, mis peavad olema täidetud selleks, et teda saaks pidada isiklikult puudutatuks ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, ilma et see piiraks komisjoni võimalust keelduda tulevikus CCCME puhul kõnealuse seisundi tunnustamisest ja tagatiste andmisest ning asjaomasele isikule võimaluse andmist vaidlustada sellisel juhul see otsus liidu kohtus.

71 Kuna isiklik puutumus on seega tuvastatud, tuleb analüüsida, kas CCCMEd võib samuti pidada otseselt puudutatuks, mis eeldab, et täidetud on järgmised kumulatiivsed tingimused.

72 Esiteks peab vaidlustatud akt avaldama otsest mõju hageja õiguslikule olukorrale (13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Deutsche Post ja Saksamaa *vs.* komisjon, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 66).

73 Teiseks ei tohi akt jätta meedet rakendama kohustatud adressaatidele mingit kaalutlusõigust – akti rakendamine peab olema puhtautomaatne ja tulenema vaid liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Deutsche Post ja Saksamaa *vs.* komisjon, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 66).

74 Need tingimused on käesoleval juhul täidetud, kuna CCCME saab oma menetlusõiguste kaitse saavutada vaid siis, kui tal on võimalus vaidlustatud määrus vaidlustada.

75 Kuna CCCME puhul esineb seega lisaks isiklikule puutumusele ka otsene puutumus, siis tuleb teha järeldus, et tal on õigus esitada hagi enda nimel, et tagada oma menetlusõiguste kaitse (vt selle kohta 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu vs. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punktid 101–109).

76 Analüüsi täiendamiseks olgu märgitud, et komisjon väitis kostja vastuses, et CCCME ei ole juriidiline isik ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses. Kohtuistungil loobus ta siiski sellest vastuvõetamatuse vastuväitest, olles analüüsinud hagejate esitatud tõendeid CCCME õigusvõime kohta Hiina õiguse seisukohast, mis kanti kohtuistungi protokolli.

– Põhjendatud huvi

77 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi on vastuvõetav üksnes siis, kui hagejal on huvi vaidlustatud akti tühistamise vastu (10. detsembri 2010. aasta kohtuotsus Ryanair *vs.* komisjon, T-494/08–T-500/08 ja T-509/08, EU:T:2010:511, punkt 41; 9. novembri 2011. aasta kohtumäärus ClientEarth jt *vs.* komisjon, T-120/10, ei avaldata, EU:T:2011:646, punkt 46, ja 30. aprilli 2015. aasta kohtumäärus EEB *vs.* komisjon, T-250/14, ei avaldata, EU:T:2015:274, punkt 14).

78 Sellega seoses tuleb märkida, et vaidlustatud määruse tühistamine paneks komisjonile kohustuse taasavada dumpinguvastase menetluse, ja kui komisjon leiab, et alusmääruses selleks ette nähtud tingimused on täidetud, peab ta võimaldama CCCME-l menetlusse astuda, lastes tal esitades oma märkused vastavalt alusmäärusele.

79 Kuna tühistamisel võivad olla niisugused tagajärjed, võivad sellel olla õiguslikud tagajärjed enda nimel tegutsevale CCCME-le.

80 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et CCCME-l on enda nimel käesoleva hagi esitamiseks põhjendatud huvi.

CCCME poolt oma liikmete nimel esitatud hagi vastuvõetavus ja hagi põhjendamiseks esitatud argumentide vastuvõetavus

81 Kolmandas vastuvõetamatuse vastuväites, mis on samuti esitatud teise võimalusena, vaidlustab komisjon CCCME võimaluse esitada oma liikmete nimel hagi, esitades neli argumenti.

– *Eristusvõime puudumine*

82 Komisjon, keda toetavad menetlusse astujad, väidab, et kohtusse pöördumise õigus on ühendustel, kui nad tegutsevad oma liikmete nimel, siis, kui kohtupraktika kohaselt on tegemist esindusvõimeliste ühendustega. Liikmesriikide õigustraditsioonis tähistab see mõiste, et tegemist on eraõigusliku ühendusega, kes on võimeline esindama oma liikmete kollektiivseid huve, mille viimased on selles ühenduses demokraatlikult määratlenud. CCCME puhul, mida tuleb pidada Hiina Rahvavabariigi harundiks, puudub selline representatiivsus ja ta ei saa seega tugineda kõnealusele kohtupraktikale.

83 Sellega seoses tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt on ühendusel õigus esitada tühistamishagi eelkõige siis, kui ta esindab nende ettevõtjate huve, kellel endil on õigus esitada hagi (23. novembri 1999. aasta kohtumäärus Unión de Pequeños Agricultores *vs.* nõukogu, T-173/98, EU:T:1999:296, punkt 47, ja 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Molinos Río de la Plata jt *vs.* nõukogu, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei avaldata, EU:T:2016:509, punkt 33).

84 Ühenduse võimalus tegutseda oma liikmete nimel põhineb märkimisväärsel eelisel, mille sellisel moel tegutsemine annab, võimaldades vältida olukorda, kus liikmete huve esindava ühenduse liikmed esitavad samade aktide peale suurel arvul hagisid (vt selle kohta 6. juuli 1995. aasta kohtuotsus AITEC jt *vs.* komisjon, T-447/93–T-449/93, EU:T:1995:130, punkt 60, ja 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Molinos Río de la Plata jt *vs.* nõukogu, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei avaldata, EU:T:2016:509, punkt 35, ning 30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus UPF *vs.* komisjon, T-747/17, EU:T:2019:271, punkt 25).

85 Eespool punktis 84 viidatud kohtupraktikast tuleneb, et selle eelise väljendumiseks on vajalik ja piisav esiteks see, kui asjaomane ühendus tegutseb oma liikmete nimel (kellel endal on kaebeõigus, mida analüüsitakse hiljem) ja teiseks, et põhikirjas on talle antud volitus esitada hagi.

86 Tuleb kontrollida, kas on võimalik asuda seisukohale, et need kaks tingimust on CCCME puhul täidetud.

87 Mis puudutab esimest nõuet, siis tuleb tõdeda, et CCCME esitas liikmestaatuse tõendamiseks Üldkohtule iga ettevõtja kohta, kelle nimel hagi on esitatud, Üldkohtule dokumendi, mis tõendab nende liikmestaatust.

88 Mis puudutab teist nõuet, siis tuleb tõdeda, et CCCME esitatud põhikirja kohaselt on selle ühenduse järgitav eesmärk sõnastatud selliselt, et hõlmatud on kohtusse hagi esitamine eesmärgiga kaitsta oma liikmete huve kaubanduse kaitsemeetmete vastu.

89 See järeldus põhineb CCCME põhikirja artiklil 3, milles on määratletud, et tema tegevusala on „koordineerida, konsulteerida ja teenindada oma liikmeid; säilitada õiglased mängureeglid protektsionismi vastu; kaitsta oma liikmete õigusi ja õigustatud huve; edendada mehaanika- ja elektroonikatööstuse normaalset arengut“.

90 See järeldus põhineb ka põhikirja artikli 6 lõigetel 4, 5 ja 9, mis annavad CCCME-le pädevuse „organiseerida ettevõtjaid seoses Hiina mehaanika- ja elektroonikatööstuste toodete välisriikidesse eksporti puudutavate intellektuaalomandi valdkonna kohtuvaidluste haldamisega, pakkuda liikmetele õigusnõustamist ja õiguslikku tuge, nõuda valitsuselt välisriikide ettevõtjate osutatava kõlvatu konkurentsi uurimist[,] korraldada tootmisharusiseseid teenuseid reguleerivate eeskirjade väljatöötamist, edendada tootmisharu iseregulatsiooni[,] säilitada tavapärane impordi ja ekspordi kaubanduskord ja toetada liikmete ühiseid huve […] ning täita muid ülesandeid vastavalt liikmete vajadustele“.

91 Niivõrd, kuivõrd see on vajalik, võib märkida, et CCCME tegevuseesmärki kirjeldatakse tema põhikirjas, kasutades sarnast sõnastust kui see, mida kasutati hagejate ühenduste põhikirjas kohtuasjas, milles tehti 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punktid 60–63), milles Euroopa Kohus leidis, et nende ühenduste kaebeõiguse tingimus on täidetud.

92 Seega tuleb asuda seisukohale, et käesoleval juhul on täidetud mõlemad tingimused, mis on kohtupraktikas ette nähtud selleks, et ühendus saaks esitada hagi oma liikmete nimel.

93 Komisjon ja menetlusse astujad vaidlevad sellele seisukohale siiski kahes punktis vastu.

94 Esiteks märgivad menetlusse astujad, et tõendid, mille CCCME esitas, et tõendada ettevõtjate selle organisatsiooni liikmeks olemist, on koostatud vaid veidi aega enne hagi esitamist, ilma et seda liikmelisust oleks tõendatud haldusmenetluses, mille tulemusel võeti vastu vaidlustatud määrus.

95 Selleks et tugineda kohtupraktikale, mis võimaldab ühendusel tegutseda oma liikmete nimel, tuleb tõendada, et esindamine hõlmab kogu menetlust, sealhulgas haldusmenetluse etappi, ilma milleta oleks esindamine kunstlik, olles seotud ainuüksi hagi esitamisega.

96 Selles osas piisab, kui meenutada, et kohtupraktika kohaselt põhineb ühenduste õiguse esitada hagi oma liikmete nimel tunnustamine menetluslikul kaalutlusel, mis on seotud hea õigusemõistmisega, st eelisel, mis tuleneb sellest, et ühte hagiavaldusse koondatakse kõik need hagid, mille asjaomased ettevõtjad muidu esitaksid (vt eespool punkt 84), ning selleks, et ühendus saaks esitada hagi oma liikmete nimel, ei ole nõutav, et esindamine hõlmaks kogu menetlust, kaasa arvatud haldusmenetlust.

97 Käesoleval juhul on selline eelis tõepoolest olemas, sest CCCME poolt oma liikmete nimel esitatud hagi võimaldab vältida seda, et iga liige, kelle nimel ta tegutseb, esitab hagi. Lisaks on selge, et hagiavalduse esitamise kuupäeval olid ettevõtjad, kelle nimel CCCME on kohtusse pöördunud, selle ühenduse liikmed.

98 Teiseks väidab komisjon, keda toetavad menetlusse astujad, et lisaks kahele eespool analüüsitud nõudele kehtestati 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsusega nõukogu *vs.* Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155) kolmas nõue, mis on seotud kõnealuse ühenduse esindusvõimega liikmesriikide ühise õigustraditsiooni tähenduses.

99 Sellega seoses tuleb märkida, et 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsuses nõukogu *vs.* Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punktid 120–125) leidis Euroopa Kohus, et see, kui ettevõtjatel puudub õigus kaitsta oma huve ühenduse siseselt, ei takista ühendusel oma liikmete nimel hagi esitamist.

100 Selle põhjal tühistas Euroopa Kohus 9. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Growth Energy ja Renewable Fuels Association *vs.* nõukogu (T-276/13, EU:T:2016:340), millega Üldkohus, võttes kasutusele eespool analüüsitud tingimusi täiendava tingimuse, leidis esimeses kohtuastmes, et kui ühendus soovib tegutseda oma liikmete nimel, sõltub tema õigus esitada hagi sellest, kas neil liikmetel on hääleõigus või muu vahend, mis võimaldab neil esitada ühenduses oma arvamuse.

101 Seega tuleb kõrvale jätta tõlgendus, mille komisjon ja menetlusse astujad on andnud 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsusele nõukogu *vs.* Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155) ja mille kohaselt ühenduse õigus pöörduda kohtusse oma liikmete nimel hõlmab täiendavat tingimust, mis on seotud selle ühenduse esindusvõimega liikmesriikide ühise õigustraditsiooni tähenduses.

102 Lisaks võib märkida, et liidu seadusandja on üles näidanud teatavat realistlikku suhtumist, nähes dumpinguvastastes õigusnormides ette olukorra, kus dumpinguhinnaga import pärineb mitteturumajanduslikust riigist. Nõnda kehtestab alusmääruse artikkel 2 normaalväärtuse kindlaksmääramiseks erinevad eeskirjad olenevalt sellest, kas asjaomased eksportivad tootjad on asutatud turumajanduslikus riigis või mitte.

103 Kui esindusvõime tingimus peaks olema täidetud end ühinguna määratleva üksuse puhul, tuleks selle tingimuse täidetuse hindamisel arvesse võtta ühelt poolt selle kolmanda riigi eripära, kus see ühendus asub, ja teiselt poolt asjaolu, et kui tegemist on mitteturumajandusliku riigiga, siis sekkuvad ametiasutused rohkem tema territooriumil tegutsevate ettevõtjate või ühingute toimimisse ja tegevusse.

104 Nende kaalutluste põhjal võib asuda seisukohale, et komisjoni ja menetlusse astujate esimene argument, mis käsitleb CCCME poolt oma liikmete nimel esitatud hagi vastuvõetavust, tuleb tagasi lükata.

– *Vaidlustatud määruse laad*

105 Komisjon esitab selleks, et vaidlustada CCCME võimalus tegutseda oma liikmete nimel, samuti väite, et vaidlustatud määruse laad takistab kaubanduse kaitsemeetmetega seotud vaidlustes kohaldamast kohtupraktikat, mis käsitleb ühenduste esitatud hagide vastuvõetavust.

106 Komisjoni sõnul sisaldab vaidlustatud määrus otsuste kogumit, millest igaüks puudutab üht konkreetset eksportivat tootjat. Kuna selle määruse võimaliku tühistamise tagajärjed saavad kasu tuua üksnes sellele eksportivale tootjale, kes on hagi esitanud, siis on õiguskindluse huvides oluline kindlaks teha ettevõtjad, kes taotlevad nimetatud tühistamist nende nimel tegutseva ühenduse kaudu. Ent selline tuvastamine ei ole *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud teate alusel, mis käsitleb Euroopa Liidu Kohtus algatatud kohtumenetlusi, võimalik juhul, kui ühendus esitab hagi oma liikmete nimel.

107 Sellega seoses tuleb märkida, et kohtupraktika ei võimalda välistada ühenduse õigust tegutseda oma liikmete nimel kaubanduse kaitsemeetmeid käsitlevas kohtumenetluses (vt selle kohta 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 126; 21. märtsi 2012. aasta kohtuotsus Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening jt *vs.* nõukogu, T-115/06, ei avaldata, EU:T:2012:136, punkt 29, ja 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Molinos Río de la Plata jt *vs.* nõukogu, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei avaldata, EU:T:2016:509, punkt 63).

108 Menetluslikud eelised, mida kohtupraktikas seda liiki hagide puhul on tunnustatud, esinevad ka käesolevas asjas, kuna dumpinguvastaseid tollimakse kehtestavad määrused võivad mõjutada suurt hulka sellistes aktides kindlaks määratud või nende vastuvõtmisele eelnenud uurimisega hõlmatud eksportivaid tootjaid.

109 On tõsi, et vastavalt kohtupraktikale puudutab määrus, millega kehtestatakse eri dumpinguvastased tollimaksud, isiklikult keda tahes selle määruse sätetes nimetatud ettevõtjatest ainult seoses nende sätetega, mis kehtestavad selle ettevõtja suhtes konkreetse dumpinguvastase tollimaksu ja määravad

kindlaks summa, mitte seoses sätetega, mis kehtestavad dumpinguvastase tollimaksu teistele äriühingutele (10. märtsi 1992. aasta kohtuotsus Ricoh *vs.* nõukogu, C-174/87, EU:C:1992:108, punkt 7).

110 Seetõttu toob tühistamishagi, mis on esitatud dumpinguvastase tollimaksu kehtestava määruse peale, vastuvõetavaks tunnistamise korral kaasa selle määruse tühistamise osas, milles kehtestatakse hageja suhtes dumpinguvastane tollimaks, ning see tühistamine ei mõjuta selle määruse muude osade, eelkõige teiste ettevõtjate suhtes kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu kehtivust (vt selle kohta 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 27).

111 Siiski piisab, kui tõdeda, et eksportivateks tootjateks, kelle nimel CCCME tegutseb, on 19 Hiina eksportivat tootjat, kes on hagiavalduse lisa A.2 kohaselt Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, Zibo Joy's Metal Co. Ltd, Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, Laiwu City Haitian Machinery Plant, Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, Rockhan Technology Co. Ltd ja Botou GuangTai Precision Casting Factory.

112 Sellest järeldub, et kui Üldkohus peaks rahuldama CCCME poolt nende nimel esitatud hagi vastavalt eespool punktis 110 viidatud kohtupraktikale, siis on määruse tühistamisest kasu ainult neil liikmetel.

113 Seetõttu tuleb tagasi lükata komisjoni teine argument, millega ta vaidlustab CCCME poolt oma liikmete nimel esitatud hagi vastuvõetavuse.

– *Valimivälised äriühingud*

114 Komisjon tuletab meelde, et CCCME liikmeid ei kaasatud Hiina eksportivate tootjate valimisse, mille komisjon uurimise raames moodustas, ning väidab, et kohtupraktika kohaselt on kaebeõigus üksnes ettevõtjatel, kes sel otstarbel välja valiti.

115 Sellega seoses tuleb meenutada, et nagu on märgitud eespool punktis 46, on isikul ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel õigus esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning halduse üldakti vastu, mis puudutab teda otseselt ega vaja rakendusmeetmeid.

116 Selles sättes ette nähtud esimene ja kolmas olukord ei puuduta CCCME liikmeid, kuna esiteks ei ole vaidlustatud määrus neile adresseeritud (vt selle kohta 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Molinos Río de la Plata jt *vs.* nõukogu, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei avaldata, EU:T:2016:509, punkt 39) ning teiseks vajab vaidlustatud määrus rakendusmeetmeid, kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrusega (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1), kehtestatud süsteem, millesse kuulub vaidlustatud määrus, näeb nimelt ette, et vaidlustatud määruses kehtestatud tollimaks nõutakse sisse liikmesriigi ametiasutuste võetud meetmete alusel (vt selle kohta 21. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus Bricmate *vs.* nõukogu, T-596/11, ei avaldata, EU:T:2014:53, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika).

117 Kuna ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud esimese ja kolmanda olukorraga ei ole käesolevas asjas tegemist, tuleb kindlaks teha, kas CCCME liikmete puhul on teise olukorra kohaldamise tingimused täidetud, mis eeldab nende otsese ja isikliku puutumuse analüüsimist.

118 Käesoleval juhul on otsese puutumuse tingimus täidetud, kuna vaidlustatud määrus avaldab otsest mõju CCCME liikmete õiguslikule olukorrale ning liikmesriigi toll, kellel ei ole mingit kaalutlusruumi, on kohustatud sisse nõudma vaidlustatud määrusega kehtestatud tollimaksu (vt selle kohta 29. märtsi 1979. aasta kohtuotsus ISO *vs.* nõukogu, 118/77, EU:C:1979:92, punkt 26, ja 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Molinos Río de la Plata jt *vs.* nõukogu, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei avaldata, EU:T:2016:509, punkt 62).

119 Isikliku puutumuse kohta olgu meenutatud, et kohtupraktika kohaselt on dumpinguvastase tollimaksu kehtestavad määrused oma olemuselt ja ulatuselt normatiivset laadi, kuna neid kohaldatakse kõigile huvitatud ettevõtjatele (16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 19, ja 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, punkt 47). See normatiivsus ei takista siiski seda, et nimetatud määrused võivad puudutada isiklikult neid vaatlusaluse toote tootjaid ja eksportijaid, kellele nende kaubandustegevuse kohta käivate andmete põhjal pannakse süüks dumpingut. Nii on see üldjuhul nende tootjate ja eksportijate puhul, kes suudavad tõendada, et nad on komisjoni ja nõukogu aktides identifitseeritud või neid puudutas esialgne uurimine (vt selle kohta eelkõige 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu jt *vs.* Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 79, ja 16. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus BP Toyo Bearing jt *vs.* nõukogu, T-385/11, EU:T:2014:7, punkt 74 ja seal viidatud kohtupraktika).

120 Sellega seoses tuleb tõdeda, et CCCME liikmed on asjaomast toodet tootvad ja eksportivad ettevõtjad, kes esiteks esitasid komisjonile teavet, vastates uurimise algatamise teate I lisas sisalduvale küsimustikule, ja teiseks on nad identifitseeritud vaidlustatud määruses, täpsemalt nimetatud lisas, millele viitab selle määruse resolutiivosa artikli 1 lõige 2. Selles lisas identifitseeritud teiste koostööd teinud äriühingutena kohaldatakse CCCME liikmetele erimääraga dumpinguvastast tollimaksu, mis erineb määrast, mida kohaldatakse kõigi teiste kindlaks määramata äriühingute suhtes, kellele vaidlustatud määrust kohaldatakse. Seega, nagu väidab ka komisjon ise ja nagu on märgitud eespool punktis 106, sisaldab vaidlustatud määrus kogumi otsuseid, millest igaüks puudutab konkreetset eksportivat tootjat.

121 Neil asjaoludel tuleb eespool punktis 119 meenutatud kohtupraktikast tulenevaid kriteeriume arvestades asuda seisukohale, et lisaks sellele, et vaidlustatud määrus puudutab CCCME liikmeid otseselt, puudutab see määrus neid ka isiklikult.

122 Lõpuks on CCCME liikmetel põhjendatud huvi, kuna vaidlustatud määrusega kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu osas on neil huvi selle määruse tühistamise vastu.

123 Seega tuleb asuda seisukohale, et CCCME liikmed ja seega ka see ühendus ise vastavad tingimustele, mis võimaldavad nende hagi vastuvõetavaks tunnistada, ning seega tuleb tagasi lükata kolmas argument, mille komisjon selle tuvastuse vaidlustamiseks esitas.

– Esitada lubatud argumentide piiramine

124 Komisjon väidab, et CCCME ei saa oma liikmete nimel tugineda nende sätete rikkumisele, mis alusmääruses puudutavad muid asjaolusid kui liidu tootmisharule tekitatud kahju kindlakstegemine komisjoni poolt.

125 Komisjon märgib nimelt, et dumpinguvastase uurimise ajal CCCME-le Hiina eksportivate tootjate poolt antud volitus hõlmas üksnes nende ettevõtjate kaitset kahju puudutavate väidete vastu. Sellest tuleneb, et CCCME liikmed andsid sellele ühendusele õiguse esindada neid uurimise ajal ja seega käesoleva hagi raames üksnes selleks, et kaitsta neid komisjoni hinnangute vastu, mis puudutasid kahju.

126 Sellega seoses tuleb meenutada, nagu on märgitud eespool punktides 88–90, et ülesanded, mis CCCME-le on antud põhikirjaga, mis reguleerib selle ühenduse asutamist ja töökorraldust, hõlmavad tema liikmete huvide kaitset.

127 Selline ülesanne hõlmab oma üldise olemuse tõttu kohtusse hagi esitamist, mille eesmärk on kaitsta ühenduse liikmete huve kaubanduse kaitsemeetmete eest ja esitada sellega seoses kõik väited, mis võivad seada kahtluse alla nende meetmete õiguspärasuse, isegi kui liikmete antud volitus oli uurimise ajal piiratud kahjuga.

128 Lisaks olgu öeldud, et kohtupraktika kohaselt ei pea ühendusel, mille põhikirjajärgsed ülesanded hõlmavad tema liikmete huvide kaitset, nagu see on CCCME puhul, olla erivolitust või volikirja, mille on andnud liikmed, kelle huve see ühendus kaitseb, selleks et saaks tunnustada tema õigust esitada hagi liidu kohtule (vt selle kohta 15. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus Aiscat *vs.* komisjon, T-182/10, EU:T:2013:9, punkt 53), kuna hagi esitamine on oma olemuselt selliste huvide kaitse lahutamatu osa.

129 Seega tuleb tagasi lükata komisjoni neljas argument selle kohta, et CCCME ei saa oma liikmete nimel tugineda selliste sätete rikkumisele, mis ei puuduta liidu tootmisharule tekitatud kahju.

Hagi vastuvõetavus osas, milles selle on esitanud teised juriidilised isikud, kes on nimetatud I lisas

130 Teise võimalusena vaidlustab komisjon hagi vastuvõetavuse ka osas, milles selle on esitanud teised juriidilised isikud, kes on nimetatud I lisas.

131 Esiteks väidab komisjon, et eespool punktis 114 juba esitatud põhjusel ei ole nõutavat kaebeõigust seitsmel juriidilisel isikul, kes on nimetatud I lisas ja kes on Hiina eksportivad tootjad, keda valimisse ei kaasatud.

132 Sellega seoses tuleb asuda seisukohale, et samamoodi nagu CCCME liikmed esitasid need ettevõtjad, kes on asjaomase toote eksportivad tootjad, esiteks komisjonile teavet, vastates uurimise algatamise teate I lisas sisalduvale küsimustikule, ja teiseks on nad vaidlustatud määruses määratletud kui teised nimetatud määruse lisas nimetatud koostööd tegevad äriühingud. Sellega seoses on nende nimed kirjas nimetatud lisas ja neile kohaldatakse erimääraga dumpinguvastast tollimaksu, mistõttu tuleb järeldada, et vaidlustatud määrus sisaldab kogumi otsuseid, millest igaüks puudutab konkreetset eksportivat tootjat. Seega tuleb samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktides 118–122, teha järeldus, et neil seitsmel juriidilisel isikul on põhjendatud huvi ja õigus esitada hagi.

133 Teiseks väidab komisjon, et teiste I lisas nimetatud juriidiliste isikute antud volitused sisaldavad eeskirjade rikkumisi, mis on takistuseks hagi vastuvõetavusele, kuna sellises volituses ei ole selgelt määratletud selle isiku positsioon, kes on selle allkirjastanud, ning volitusest ei selgu, et nendel isikutel on pädevus selliseid dokumente allkirjastada.

134 Täpsemalt, mis puudutab seitset ülejäänud juriidilist isikut, kes on nimetatud I lisas, siis volikirja allkirjastanud isiku ametinimetus on „administraator“, „tegevjuht“, „finantskontrolör“ või „direktor“, ilma et oleks esitatud muid täpsustusi või oleks põhjendatud, kas Hiina õiguse kohaselt oli sellel isikul õigus sellist volikirja allkirjastada.

135 Mis puudutab kahte muud juriidilist isikut, kes on nimetatud I lisas, siis esitasid nad volikirja, milles ei ole märgitud allakirjutanu ametikohta, ning pealegi ei ole lisatud dokumente, mis tõendaksid, et viimasel on pädevus selliseid dokumente allkirjastada.

136 Seoses sellega tuleb tõdeda, et kodukorra 23. aprilli 2015. aasta määrusest (ELT 2015, L 105, lk 1) tuleneva versiooni kohaselt ei ole nõutav, et advokaadile antud volikirja peab olema andnud selleks pädev esindaja, nagu see oli varem kehtinud 2. mai 1991. aasta kodukorra puhul (vt selle kohta

7. märtsi 2016. aasta kohtumäärus Sopra Steria Group *vs.* parlament, T-182/15, ei avaldata, EU:T:2016:165, punktid 26–29; 28. septembri 2016. aasta kohtuotsus European Food vs. EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS), T-476/15, EU:T:2016:568, punkt 19, ja 17. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Batmore Capital *vs.* EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK), T-596/15, ei avaldata, EU:T:2017:103, punktid 19 ja 20).

137 Seetõttu tuleb komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

138 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et teistel juriidilistel isikutel, kes on nimetatud I lisas, on õigus esitada vaidlustatud määruse peale tühistamishagi.

Järeldus vastuvõetavuse kohta

139 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb asuda seisukohale, et esiteks on hagi vastuvõetav osas, milles selle on esitanud CCCME enda nimel, et tagada oma menetlusõiguste kaitse, teiseks osas, milles selle esitas CCCME tema nimetatud 19 liikme nimel, ja kolmandaks osas, milles selle on esitanud teised juriidilised isikud, kes on nimetatud I lisas.

Sisulised küsimused

140 Hagejad esitavad oma hagi põhjenduseks kaheksa väidet.

141 Esimese väite kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3 ja 5–7 ning hea halduse põhimõtet, kuna komisjon ei tuginenud oma järeldustes kahju ja põhjusliku seose kohta konkreetsetele tõenditele ega objektiivsele analüüsile.

142 Teise väite kohaselt on komisjon rikkunud alusmääruse artikli 3 lõikeid 6 ja 7, tehes ilmse hindamisvea põhjusliku seose analüüsimisel.

143 Kolmanda väite kohaselt on komisjon rikkunud kaitseõigusi ning alusmääruse artikli 6 lõiget 7, artikli 19 lõikeid 1–3 ning artikli 20 lõikeid 2 ja 4, keeldudes võimaldamast hagejatel tutvuda teabega, mis on vajalik dumpingu ja kahju kindlaksmääramiseks.

144 Neljanda väite kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 2 lõiget 10, artikli 3 lõike 2 punkti a, artikli 3 lõiget 3 ja artikli 9 lõiget 4 ning hea halduse põhimõtet dumpingumarginaali, hinna allalöömise ja kahju kõrvaldamist võimaldava taseme kindlaksmääramisel.

145 Viienda väite kohaselt on komisjon rikkunud alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b ja artikli 2 lõike 7 punkti a, kui ta ekspordihinna ja normaalväärtuse võrdlemisel tegi kohanduse käibemaksu arvelt.

146 Kuues väide puudutab alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a rikkumist normaalväärtuse arvutamiseks kasutatud müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi kindlaksmääramisel.

Kohtuliku kontrolli ulatus

147 Kõigepealt väidavad hagejad, et kohtulik kontroll vaidlustatud määruse üle peab olema täielik, piirdumata seejuures ilmse hindamisveaga, mis on üldiselt aluseks sellele, et kohus kontrollib keerulisi majanduslikke hinnanguid.

148 Kohtuistungil täpsustasid hagejad, et seda esialgset kaalutlust esitades ei kavatsenud nad olemasolevast kohtupraktikast kõrvale kalduda, vaid soovisid üksnes rõhutada, et nende arvates peab liidu kohus kontrollima komisjoni esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväärsust ja sidusust isegi valdkondades, kus komisjonil on lai kaalutlusruum.

149 Sellega seoses tuleb meenutada, et kohtupraktikast tuleneb, et arvestades liidu institutsioonide ulatuslikku kaalutlusõigust kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas, peab liidu kohus kaubanduse kaitsemeetmeid käsitlevas menetluses, mida iseloomustab nende majanduslike ja poliitiliste olukordade keerukus, mida tuleb analüüsida, kontrollima üksnes seda, kas on rikutud õigusnorme, kas on järgitud menetlusnorme, kas vaidlustatud valiku tegemiseks kasutatud faktilised asjaolud peavad sisuliselt paika, kas nende faktide hindamisel ei ole tehtud ilmseid hindamisvigu ning kas ei esine võimu kuritarvitamist (vt selle kohta 19. septembri 2019. aasta kohtuotsus Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika)

150 Seoses sellega peab kohus hagejate nõuete kohaselt esiteks kontrollima esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväärsust ja sidusust, ning teiseks seda, kas need tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja seda, kas kõnealused tõendid toetavad institutsioonide järeldusi, mis nende tõendite pinnalt on tehtud (vt selle kohta 7. aprilli 2016. aasta kohtuotsus ArcelorMittal Tubular Products Ostrava jt *vs.* Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P ja C-193/14 P, EU:C:2016:209, punkt 36).

Esimene väide, mis puudutab kahju olemasolu ja põhjusliku seose tuvastamist

151 Esimene väide on jagatud kolmeks osaks.

– *Esimese väite esimene osa: impordimahu arvutamne*

152 Esimeses väiteosas väidavad hagejad, et komisjon kasutas dumpinguhinnaga impordi mahu arvutamisel ebausaldusväärseid andmeid, mille olid esitanud kaebuse esitajad.

153 Komisjon vaidleb neile argumentidele vastu.

154 Kõigepealt tuleb meenutada, et alusmääruse artikli 1 lõike 1 kohaselt võib dumpinguvastast tollimaksu kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine liidus tekitab kahju.

155 Sama määruse artikli 3 lõige 2 sätestab, et kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt eelkõige impordi mahtu.

156 Dumpinguhinnaga impordi mahu arvutamisel kasutatakse Euroopa Liidu Statistikaameti (Eurostat) andmeid (vt selle kohta 22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 30). Need klassifitseeritakse kombineeritud nomenklatuuri (CN-)koodide alusel. Käesoleval juhul kuulub vaidlustatud määruses käsitletud kaup kahe koodi alla: CN-kood ex 7325 10 00 (mittetempermalm) ja CN-kood ex 7325 99 10 (tempermalm) ning märge „ex“ enne koodi näitab mõlemal juhul, et uurimisalune toode on hõlmatud üksnes asjaomase koodi ühe osaga.

157 Dumpinguhinnaga impordi mahu kindlakstegemiseks tuleb kokku liita tehingud, mis nende koodidega registreeriti vaatlusalusel perioodil, st 1. jaanuarist 2013 kuni 30. septembrini 2016.

158 Käesolevas asjas tuli teha kohandusi, et lahendada kolm probleemi, mis tekkisid dumpinguhinnaga impordi mahu arvutamisel.

159 Esimene probleem puudutas mittetempermalmist (CN ex 7325 10 00) tooteid. Enne 2014. aastat kuulusid need tooted laiemasse tervikusse (CN ex 7325 10), mis olid jaotatud alamkoodideks, millest kolm hõlmasid asjaomast toodet, ent kolmas neist alamkoodidest numbriga CN ex 7325 10 99 ei piirdunud siiski selle tootega. Alates 2014. aastast seda jaotust enam ei esine. Dumpinguhinnaga impordi mahu kindlakstegemiseks oli komisjoni käsutuses üksnes andmed CN-koodi ex 7325 10 00 kohta, mis hõlmas lisaks muule kaubale vaatlusalust toodet. Probleemi lahendamiseks tuli nendest üldisematest arvnäitajatest eraldada andmed, mis vastavad vaatlusalusel perioodil vaatlusaluse toote impordi kohta käivatele andmetele. Sellel eesmärgil tugines komisjon kaebuse esitajate sõnastatud ettepanekule, mis nägi ette kahe metodoloogilise otsuse tegemist. Kõigepealt soovitasid kaebuse esitajad selleks, et tuvastada vaatlusaluse kaupa hõlmava impordi osa üldkategoorias, komisjonil tugineda selle impordi osakaalule impordist kolme alamkoodi alusel, mis enne 2014. aastat andsid andmeid selle kauba kohta. Järgmiseks pakuti, et neist alamkoodidest kolmanda puhul, mis ei hõlmanud üksnes vaatlusalust kaupa, vaid oli laiem, tuleks vaatlusaluse kauba osakaal hinnata 30%-le.

160 Selle arutluskäigu põhjal täheldati Hiinast pärit impordi puhul, et enne 2014. aastat toimunud CN-koodiga ex 7325 10 Hiina päritolu impordi mahust 60% langes vaatlusalusele kaubale vastava kolme alamkoodi arvele. Indiast pärit impordi puhul oli see suhtarv 73%, samas kui teiste kolmandate riikide puhul oli see 50%. Seejärel kohaldati neid protsendimäärasid ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni uurimisperioodi lõpuni CN-koodi ex 7325 10 00 all registreeritud impordile.

161 Teine probleem puudutas tempermalmi (CN ex 7325 99 10). Sellele kaubale vastav kood jäi kogu vaatlusaluse perioodi jooksul samaks. See kood hõlmas siiski ka muud kaupa kui vaatlusalune toode. Probleemi lahendamiseks kasutas komisjon, nagu ta oli teinud mittetempermalmi puhul, meetodit, mille pakkusid välja kaebuse esitajad.

162 Kõigepealt märkis komisjon kaebuse esitajate eeskujul, et Hiina Rahvavabariigist pärit tempermalmist vaatlusaluse toote importijad hakkasid 2005. aastal kasutama CN-koodi ex 7325 99 10, kui varasemad dumpinguvastased meetmed kehtestati nõukogu 25. juuli 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1212/2005, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit valandite impordi suhtes (ELT 2005, L 199, lk 1). Selle koodiga hõlmatud impordi arvutamiseks valis komisjon selle eeltoodud tähelepaneku alusel võrdlusaastaks eelmise aasta, st 2004. aasta. Selle võrdlusaasta kohta olid tal andmed Hiina Rahvavabariigi osas CN-koodiga ex 7325 99 10 hõlmatud impordi kohta, mis ei puudutanud aga vaatlusalust kaupa. Seetõttu arvutas ta selle koodi all Hiina Rahvavabariigist pärit impordiga seotud vaatlusaluse toote koguse, lahutades vaatlusaluse perioodi impordimahust 2004. aastal tehtud tehingud. Selle arutluskäigu tulemusel leidis komisjon seega, et Hiina Rahvavabariigi puhul kuuluvad vaatlusaluse tootega seotud tehingud 100% ulatuses CN-koodi ex 7325 99 10 alla, millest tuli maha arvata 14 645 tonni.

163 Seejärel tehti India Vabariigist pärit impordi kohta analoogne arvutus. Kaebuse esitajad märkisid, et vaatlusaluse kauba import neist riikidest CN-koodi ex 7325 99 10 all algas 2010. aastal. Nende sõnul võis seda nähtust selgitada miinimumhinnakohustuse heakskiidu tühistamisega, mis kehtis CCCME ja teatavatele Hiina äriühingute suhtes määrusega nr 1212/2005 kehtestatud varasemate dumpinguvastaste meetmete raames. Sellest tühistamisest alates üritasid paljud ettevõtjad soetada varusid India tootjatelt. See tõi kaasa sellest riigist pärit vaatlusalase toote impordi kasvu. Olles selle järelduse teinud, arvutas komisjon vastavalt kaebuse esitajate ettepanekule India Vabariigist pärit, CN-koodi ex 7325 99 10 all toimunud impordi osas vaatlusalase toote koguse, lahutades 2009. aasta impordi mahu vaatlusalusest perioodi impordimahust. Selle arutluskäigu tulemusena leidis ta, et vaatlusalust toodet puudutavate tehingute puhul oli 100% ulatuses tegemist CN-koodiga ex 7325 99 10, millest tuli maha arvata 6074 tonni.

164 Lõpuks näitasid kaebuse esitajate läbiviidud uuringud, et on vähetõenäoline, et selle koodi all toimunud muudest kolmandatest riikidest pärit impordi puhul on tegemist vaatlusaluse tootega. Nii leidis komisjon kaebuse esitajatega nõustudes, et muude kolmandate riikide puhul kuuluvad vaatlusaluse tootega seotud tehingud CN-koodi ex 7325 99 10 alla 0 % ulatuses.

165 Kolmas probleem puudutas äravoolukanalite reste. Neid tooteid on kajastatud Eurostati andmetes vastavalt vaatlusaluse toote jaoks kasutatavatele koodidele. Kuid nagu on märgitud vaidlustatud määruse põhjenduses 41, jäeti need uurimisest välja. Dumpingu esemeks oleva impordi mahu kindlakstegemiseks tuli olemasolevatest arvudest lahutada need arvud, mida võis seostada äravoolukanalite restidega.

166 Selle probleemi lahendamiseks tugines komisjon omal algatusel äravoolukanalite restide impordi hinnangulisele mahule. Sellise hinnangulise mahu leidmiseks lähtus ta valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate äravoolukanalite restide keskmisest müügist uurimise ajal. See müük moodustas 10% selle perioodi koguimpordist. Seda protsendimäära kohaldati vaatlusalusel perioodil registreeritud importi kajastavatele arvandmetele.

167 Olles nii esitanud esimese väite esimese osa konteksti, tuleb märkida, et selle raames esitavad hagejad kolm etteheidet, mis puudutavad komisjoni arvutusi dumpinguhinnaga impordi mahu kindlakstegemiseks.

168 Hagejate esimese etteheite kohaselt aktsepteeris komisjon ilma kontrollimata kaebuse esitajate esitatud andmeid, minnes vastuollu erapooletusega, millest ta peab seda laadi menetluses oma suhtumises juhinduma.

169 Sellega seoses tuleb märkida, et käesolevas asjas ei kasutanud komisjon dumpinguhinnaga impordi mahu arvutamisel kaebuse esitajate esitatud andmeid, vaid pigem võttis kasutusele nende poolt välja pakutud meetodi, tagades, et selle meetodi alusel, mille sobivuse ta oli vahepeal üle kontrollinud, tegi ta ise arvutused, mille tulemusel sai arvandmed, mida ta lõppastmes kasutas.

170 Komisjon selgitas vähemalt kahes dokumendis põhjusi, miks ta otsustas kaebuse esitajate pakutud meetodi kasuks. Nii märkis komisjon ajutise määruse põhjenduses 122, et „kaebuse esitajad selgitasid oma kaebuses impordiandmeteni jõudmise meetodit, kasutades üksnes vaatlusaluse toote Eurostati andmeid“ ning et „[u]saldusväärsema meetodi ja teabe puudumisel“ määras komisjon selle alusel kindlaks „vaatlusaluse toote [Hiina Rahvavabariigist] pärineva impordimahu […], kasutades Eurostati andmeid, kust olid välja jäetud äravoolukanalite restide andmed[;] [p]ealegi ei [esitanud CCCME] alternatiivseid andmeid“. Lisaks märkis komisjon vaidlustatud määruse põhjendustes 110 ja 111 muu hulgas, et „kaebuse esitajate kasutatud meetod jõuda vaatlusaluse tootega seotud impordiandmeteni vaatlusalusel perioodil põhines Eurostati andmetel“, mida seejärel on lühidalt kirjeldatud, ning täpsustas, et „[k]una [ta] ei leidnud muud teabeallikat, mis kajastaks vaatlusaluse toote impordiandmeid täpsemalt, pidas ta Eurostati andmetel põhinevat kõige asjakohasemaks“.

171 Komisjon analüüsis seega kõne all olevat meetodit enne selle kasutamist, selgitades seda, miks see tema arvates tundus olevat sobiv. Nii jättis komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 113 rahuldamata sõltumatute importijate *ad hoc* ühenduse Free Castings Importsi (FCI) ja CCCME taotluse välistada vaatlusaluse kauba impordimahu arvutamisel CN-kood 7325 99 10 või võtta seda arvesse üksnes teatava protsendimäära osas, märkides, et „selle CN-koodiga impordi analüüs alates ajutiste meetmete kehtestamisest kuni 2017. aasta oktoobrini osutab märkimisväärsele [Hiina Rahvavabariigist] pärit ja üksnes vaatlusaluse tootega seotud impordile 6796 tonni TARICi koodiga 7325991051“ ning et „[n]iisiis on selge, et vaatlusalust toodet imporditakse ka CN-koodiga 7325 99 10“. Sellega seoses täpsustas komisjon, et tal „ei olnud aga tõendeid, et muude selle CN-koodiga toodete import oleks alates 2005. aastast järginud sama suundumust kui vaatlusalune toode“ ning et „[j]ärelikult ei oleks protsendimäära kasutamine perioodi kohta usaldusväärne“.

172 Lisaks tuleb märkida, et komisjoni ei nõustunud kaebuse esitajate välja pakutud arvutusmeetodiga, ilma seda kontrollimata. Nimelt korraldas komisjon 30. mail 2017 kontrollkäigu kaebuse esitajate esindajate tegevuskohta. Selle kontrollkäigu tulemusel jõudis ta esiteks järeldusele, et pakutud eri CN-koodide

vahelise jaotuse abil sai dumpinguhinnaga impordi mahu kindlaksmääramiseks anda kõige usaldusväärsema hinnangu, ja teiseks, et muust allikast pärinevate üksikasjalikumate andmete puudumisel oli see nende andmete osas objektiivne ligikaudne hinnang.

173 Neil asjaoludel tuleb tagasi lükata hagejate esimene etteheide, mille kohaselt nõustus komisjon „automaatselt“ kaebuse esitajate välja pakutud meetodiga.

174 Hagejate teise etteheite kohaselt on komisjoni kasutatud andmete aluseks põhjendamatud ja ebamõistlikud oletused, mis ei põhine ühelgi otsesel tõendusmaterjalil, nagu komisjon hagejate sõnul on pealegi ise möönnud.

175 Sellega seoses tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei nõustunud komisjon, et impordimahu arvutamise meetod, millest ta lähtus, või selle meetodi tulemuseks olevad impordihinnad olid ekslikud, ebamõistlikud või ebausaldusväärsed.

176 On tõsi, et komisjon märkis ajutise määruse põhjenduses 126, millele hagejad viitavad, et „[a]rvestades, et andmed põhinevad impordistatistikal ja puudub üksikasjalik teave tootevaliku kohta, ei saa hindade muutumist pidada täiesti usaldusväärseks“.

177 Siiski tähendab selline möönmine üksnes seda, et kasutatud meetod ei andnud – nagu märgib komisjon – nii üksikasjalikku tulemust, kui ta oleks soovinud, ilma et see tähendaks, et selle institutsiooni silmis ei oleks selle meetodi abil saadud andmed täiesti usaldusväärsed ning neid ei oleks saanud kuidagi kasutada vaidlustatud määruse väljatöötamisel.

178 Järelikult peavad hagejad, kui nad soovivad vaidlustada nende andmete usaldusväärsuse, mida komisjon kasutas dumpinguhinnaga impordi mahu kohta, peavad nad oma väiteid põhjendama tõenditega, mis põhjustavad konkreetse kahtluse selle institutsiooni kasutatud meetodi või andmete usaldusväärsuses (vt selle kohta 20. septembri 2019. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* komisjon, T-650/17, ei avaldata, EU:T:2019:644, punkt 357).

179 Sellega seoses ei saa hageja, kui ta soovib kohtuvaidlust võita, piirduda alternatiivsete arvandmete esitamisega, esitades näiteks selle riigi tollilt, kust pärineb vaidlusalune import, pärit andmete põhjal saadud arvandmed, vaid ta peab esitama tõendeid, mis võimaldavad seada kahtluse alla komisjoni esitatud andmed (vt selle kohta 20. septembri 2019. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* komisjon, T-650/17, ei avaldata, EU:T:2019:644, punkt 357).

180 Lisaks tuleb meenutada, et komisjonil on andmete, sealhulgas Eurostatist saadud andmete analüüsimisel ulatuslik kaalutlusruum (23. septembri 2015. aasta kohtuotsus Schroeder *vs.* nõukogu ja komisjon, T-205/14, EU:T:2015:673, punkt 41).

181 Käesolevas asjas vaidlustavad hagejad viis eeldust, millele komisjon tugines impordimahu arvutamisel Eurostati andmete alusel.

182 Sellega seoses tuleb märkida, et kõikide nende vaidluspunktide osas said hagejad uurimise käigus selgitusi meetodi kohta, mida kasutati selleks, et töötada välja hinnangud, millel põhinesid impordi kohta käivate Eurostati andmetesse komisjoni poolt tehtud kohandused.

183 Seega vaidlevad hagejad esiteks vastu sellele, et vaatlusaluse toote impordimaht endise CN-koodi ex 7325 10 99 (mittetempermalm) all deklareeritud impordi kogumahust oli aastatel 2009–2013 stabiilselt 30% ning seejärel püsis alates 2013. aastast muutumatuna.

184 Selles küsimuses selgitati, et endise CN-koodi ex 7325 10 99 all deklareeritud koguimpordist oli ligikaudu 30% ulatuses tegemist vaatlusaluse tootega. Komisjoni arvates võis seda hinnangut pidada mõistlikuks, kui kehtisid 2005. aasta dumpinguvastased meetmed. Sel ajal oli sellele kaubale kindlaks määratud Euroopa Liidu integreeritud tariifi (TARIC) kümnekohaline kood, mis võimaldas komisjonil ja tollil teada saada täpsed summad.

185 Nii selgitati seda, et 30% määr, mida komisjon kasutas, vastas sellele, mis tuvastati pärast määruse nr 1212/2005 vastuvõtmist, kui esimest korda kohaldati Hiina Rahvavabariigist pärit malmi impordi suhtes dumpinguvastast tollimaksu. Seejärel kasutas komisjon seda protsendimäära käesolevas menetluses, kuna puudus muu usaldusväärsem hinnanguline väärtus.

186 Teiseks ei nõustu hagejad 30%, mis tuleneb Hiina Rahvavabariigist pärit impordi andmetel põhinevast hinnangust, kohaldamise kõikidele riikidele, kust pärines import, mida võeti arvesse vaidlustatud määruse vastuvõtmise menetluses.

187 Selles küsimuses selgitati, et 30protsendilist hinnangut kohaldati teistele kolmandatele riikidele, kuna nende riikide kohta ei olnud konkreetseid andmeid ning ainus teave, mida õnnestus hankida, oli see, mis saadi tänu määrusega nr 1212/2005 üksnes Hiina Rahvavabariigist pärit impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastastele meetmetele.

188 Kolmandaks ei nõustu hagejad eeldusega, et vaatlusaluse kauba impordi maht, arvestades endise CN-koodi ex 7325 10 all registreeritud impordi kogumahtu, püsis alates 2013. aastast muutumatuna.

189 Selles küsimuses selgitas komisjon, et alates 2014. aastast CN-koodi ex 7325 10 all registreeritud vaatlusalust toodet hõlmava impordi mahu arvutamisel tugines ta seda importi kajastavale suhtarvule kolme alamkoodi raames, mis enne 2014. aastat andsid selle toote kohta täpsemaid andmeid, võttes eraldi arvesse andmeid Hiina Rahvavabariigi, India Vabariigi ja teistest kolmandate riikide kohta (vt eespool punkt 159).

190 Neljandaks ei ole hagejad nõus eeldusega, et CN-koodi ex 7325 99 10 (tempermalm) all toimunud Hiina Rahvavabariigist pärit impordi absoluutmaht, mis ei seondu vaatlusaluse tootega, püsis alates 2004. aastast muutumatuna.

191 Selles küsimuses selgitas komisjon meetodit, mida kasutati selleks, et arvutada CN-koodi ex 7325 99 10 all toimunud Hiina Rahvavabariigist pärit impordi maht, ja mis seisneb selles, et määratakse kindlaks üks aasta, mille jooksul uurimisaluse toote import selle koodi alusel asjaomases kolmandas riigis algas, ja võrreldakse võrdlusaastale eelneval aastal selle koodi all registreeritud impordi arvandmeid vaatlusaluse perioodiga, et teha kindlaks vaatlusaluse toote CN-koodi ex 7325 99 10 all toimunud impordi maht vaatlusalusel perioodil, mis vastab summade vahele (vt eespool punktid 162–164).

192 Lõpuks ja viiendaks vaidlevad hagejad vastu eeldusele, et äravoolukanalite restide Hiinast pärit impordi osakaal kogu Hiinast pärit impordist püsis alates 2013. aastast muutumatuna ja oli identne valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate äravoolukanalite restide koguimpordi osakaaluga. Sellega seoses ei nõustu hagejad ka eeldusega, et kolmandad riigid ei ekspordi äravoolukanalite reste, sest neile näib – kuigi nad ei välista eksimist –, et kolmandate riikide puhul ei ole tehtud ühtki välistamist. Kui oleks tegemist välistamisega, siis oleks hagejate sõnul tegemist sama õigustamatu eeldusega, et kolmandate riikide äravoolukanalite restide impordi osakaal nende koguimpordist püsis alates 2013. aastast muutumatuna ja oli sama kui uurimisperioodil valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate äravoolukanalite restide impordi osakaal.

193 Selle viimase vastuargumendi kohta selgitas komisjon, et kuna tal ei olnud teavet selle kohta, kui suur on äravoolukanalite restide impordi maht, mille ta peaks välistama vaatlusaluse toote puhul, siis tugines ta teatavate valimisse kaasatud tootjate imporditud äravoolukanalite restide osakaalule. Üldkohtu küsimustele antud vastuses täpsustas komisjon, et ta tugines sellega seoses Hiina eksportivate tootjate

valimi andmetele ja India eksportivate tootjate valimi andmetele, mis olid seotud uurimisperioodiga. Seejärel kohaldati seda hinnangulist suurust kogu impordile, see tähendab Hiina Rahvavabariigist, India Vabariigist ja muudest kolmandatest riikidest pärit impordi suhtes.

194 Eeltoodud kaalutlustest nähtub, et hagejad ei ole oma vastuargumentides esitanud tõendeid, mis võimaldaksid seada kahtluse alla nende hinnangute usaldusväärsuse, kuna sisuliselt ei vaidle nad vastu nende hinnangute usaldusväärsusele, millele komisjon tugines, vaid pigem sellele, et neid hinnanguid kohaldati ajavahemiku suhtes, mis järgneb vastavate hinnangute aluseks olnud perioodile (esimene, kolmas, neljas ja viies eeldus, millele on viidatud eespool punktides 183, 188, 190 ja 192), või sellele, et neid hinnanguid kohaldati teiste riikide suhtes kui riik, mille kohta käivad andmed olid hinnangu aluseks (teine ja viies eeldus, millele on viidatud eespool punktides 186 ja 192).

195 Komisjon märkis, et tal puuduvad täpsemad ja uuemad andmed, mis oleksid sama usaldusväärsed või veelgi usaldusväärsemad.

196 Sellises kontekstis, mida iseloomustab esiteks täpsema ja värskema ning sama usaldusväärse või veelgi usaldusväärsema teabe puudumine, ja teiseks komisjoni esitatud hinnangute mõistlikkuse ja usutavuse tõttu, mis nähtub komisjoni selgitustest nende kohaldamise põhjendamiseks, tuleb komisjonil olevat ulatuslikku kaalutlusruumi arvestades tagasi lükata hagejate teine etteheide, mille kohaselt rajanesid komisjoni kasutatud andmed põhjendamatutel ja ebamõistlikel eeldustel, mille aluseks ei olnud ühtki otsest tõendit.

197 Kolmandas etteheites leiavad hagejad sisuliselt, et usaldusväärsemate alternatiivsete andmete puudumine on tingitud komisjoni hoolsuse puudumisest ja passiivsusest, mis nende arvates peaks kaasa tooma vaidlustatud määruse tühistamise.

198 Seoses sellega tuleb märkida, et kohtupraktikast tulenevalt peab komisjon omal algatusel analüüsima kogu kättesaadavat teavet, kuna tema roll dumpinguvastase menetluse läbiviimisel ei ole vahekohtuniku roll, kelle pädevus piirdub ainult otsuse tegemisega menetluse käigus poolte esitatud teabe ja tõendite põhjal. Sellega seoses tuleb märkida, et alusmääruse artikli 6 lõiked 3 ja 4 annavad komisjonile õiguse paluda liikmesriikidelt teavet ning teha kõik vajalikud kontrollimised ja inspekteerimised (22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 32).

199 Siiski tuleb selleks, et määrata kindlaks komisjonil lasuvate ülesannete ulatus, arvesse võtta teda mõjutavaid ajalisi piiranguid, pidades silmas eelkõige menetlustähtaegu, mis ei pruugi olla piisavad võimaliku ette nähtud kontrolli, inspektsiooni ja uurimise läbiviimiseks, (vt selle kohta 20. septembri 2019. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* komisjon, T-650/17, ei avaldata, EU:T:2019:644, punkt 408).

200 Lisaks tuleb arvesse võtta seda, kas oodatavad andmed võivad piisavalt suure tõenäosusega anda usaldusväärsemaid tulemusi kui need, mis saadi kohaldatavate tähtaegade jooksul (vt selle kohta 20. septembri 2019. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* komisjon, T-650/17, ei avaldata, EU:T:2019:644, punkt 410).

201 Käesolevas asjas on ilmne, et komisjon ei ole eiranud eespool punktides 198–200 mainitud kohtupraktikat, mis kohustab teda kasutama kõiki tema käsutuses olevaid allikaid.

202 Mis puudutab nimelt teavet, mida hagejate sõnul oleks võinud saada liikmesriigi tollilt, siis tuleb märkida, nagu märkis komisjon, et isegi kui alusmäärus annab talle võimaluse seda teha, oleks ebaproportsionaalne nõuda sellelt institutsioonilt, et ta koguks iga liikmesriigi tollilt tehingupõhiselt arvandmeid impordi kohta ja analüüsiks neid andmeid kogumis, et teha kindlaks, kas neid saab arvesse võtta, ning koondaks seejärel nelja aasta ulatuses andmed vaatlusaluse toote kohta kogu liidus.

203 Hagejad esitavad oma menetlusdokumentides kaks argumenti, et seada kahtluse alla komisjoni käitumine usaldusväärse teabe hankimisel.

204 Esiteks väidavad hagejad, et komisjon oleks võinud koguda liikmesriigi tollilt teatud üksikasjalikumaid andmeid, et kontrollida esitatud eelduste usaldusväärsust, ja seejärel üldistada selle analüüsi tulemus kõigile andmetele.

205 Sellega seoses tuleb märkida, et selline teave ei ole kohe kättesaadav, vaid see tuleb samuti *ad hoc* koguda asjaomastelt liikmesriigi ametiasutustelt. Seejärel peaks komisjon ootama nende asutuste vastust, milles edastatakse nõutud andmed, et ta saaks koostada andmete valimi. Selline toimimisviis kujutab endast märkimisväärset panust töökoormuse seisukohast ja nõuab rohkelt aega, neid kahte aspekti tuleb käsitleda seoses komisjonile kehtestatud rangete menetlustähtaegadega, nagu on märgitud eespool punktis 199.

206 Lisaks võib selline tehingute valim tõstatada ka küsimusi valitud tehingute esindavuse kohta ja lisaks põhjustada kahtlusi selle asjakohasuses, kuna see ei võimalda täpselt välja arvutada vaatlusaluse toote impordi mahtu.

207 Teiseks väidavad hagejad, et komisjon oleks võinud pöörduda importijate poole, saates neile küsimustikud, mille vastused oleksid võimaldanud tal kontrollida kasutatud andmete usaldusväärsust ja teha parandusi.

208 Hagejate sõnul on liidu institutsioonid seda teabeallikat kasutanud teistes dumpinguvastastes uurimistes, nt uurimises, mille tulemusel võeti vastu nõukogu 13. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 430/2013, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taist pärit tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike impordi suhtes, nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse menetlus Indoneesia suhtes (ELT 2013, L 129, lk 1).

209 Sellega seoses tuleb märkida, et nagu komisjon tõdes, ei olnud käesolevas asjas võimalik saada importijatelt usaldusväärsemaid andmeid. Kõigepealt olgu öeldud, et uurimise käigus esitasid endast teada andnud 28 importijat oma vastustes uurimise algatamise teatise II lisas sisalduvale küsimustikule üldise arvu, mis kajastas vaatlusaluse toote impordimahtu ja mis puudutas üksnes importi Hiina Rahvavabariigist ja India Vabariigist, kes mõlemad olid uurimisalused riigid. Järgmiseks tuleb tõdeda, et need andmed ei olnud käesoleval juhul liigitatud uurimisaluse toote CN-koodi alusel. Lõpuks tuleb märkida, et neid vastuseid sai kontrollida üksnes valimisse kaasatud kolme küsimustikule vastanud importija puhul. Ei ole aga tõendatud, et need importijad olid piisavalt tüüpilised kõigile uurimisaluse toote importijatele. Nimelt märkis komisjon, et turg oli killustatud ja seda iseloomustas suur hulk väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid ning sellises kontekstis ei olnud välistatud, et endast jätsid teatamata paljud teised turul tegutsevad sõltumatud importijad, kellel puudus otsene huvi uurimises koostööd teha.

210 Seega tuleb asuda seisukohale, et käesolevas asjas ei teinud komisjon ilmset hindamisviga, kui ta piirdus hinnangu andmisel seoses vaatlusaluse toote impordimahu arvutamisega Eurostati andmebaasist saadud andmetega, mida on kohandatud põhjendatud eelduste alusel ja mis peegeldavad mõistlikku hinnangut selle impordiga seotud tegelike arvandmetele.

211 Seega tuleb esimene väiteosa tagasi lükata.

– Esimese väite teine osa: makromajanduslikud näitajaid, mida komisjon kasutas liidu tootmisharule tekitatud kahju tuvastamisel

212 Teises väiteosas vaidlustavad hagejad nende makromajanduslike näitajate usaldusväärsuse, mida komisjon kasutas liidu tootmisharule tekitatud kahju tuvastamisel.

213 Kõigepealt tuleb märkida, et nagu on selgitatud poolte vastustes Üldkohtu küsimustele, hindas komisjon tootmisharu makromajanduslikke näitajaid kogu liidu kohta.

214 Sellega seoses tugines komisjon erinevat liiki andmetele. Valimisse kaasatud liidu tootjate (edaspidi „valimisse kaasatud tootjad“) puhul võttis komisjon arvesse nende tootjate esitatud andmeid, mille õigsust ta kontrollis. Teiste liidu tootjate puhul, kes esitasid uurimise aluseks oleva kaebuse või toetavad seda (edaspidi „teised kaebuse esitajad“), tugines ta andmetele, mille ta sai nende ettevõtjate saadetud küsimustike vastustest. Lõpuks kasutas komisjon ülejäänud liidu tootjate (edaspidi „ülejäänud tootjad“) puhul hinnanguid, mille kaebuse esitajad olid nende tootjate kohta esitanud.

215 Käesolevas asjas esitavad hagejad kuus etteheidet, millele komisjon vastu vaidleb.

216 Hagejate esimese etteheite kohaselt ei ajakohastanud komisjon andmeid, mis tal oli teiste kaebuse esitajate kohta.

217 Sellega seoses tuleb märkida, et vaidlustatud määruse põhjenduse 136 kohaselt tulenevad teisi kaebuse esitajaid puudutavad andmed nende poolt komisjoni saadetud küsimustikule antud vastustest, arvestades, et kaebuse esitajad kogusid need andmed, „mis hiljem ajakohastati uurimisperioodi hõlmamiseks“. Komisjon esitas kirja, mille ta saatis kolmapäeval, 14. juunil 2017 CCCME-le ja milles ta märkis, et kaebajate esitatud andmed koondati küsimustiku vastuste põhjal, mille õigsust ta oli kontrollinud, ning teabe alusel, mis e-posti teel oli saadud kaebuse esitanud või seda toetanud tootjatelt. Menetlusse astujad täpsustasid omalt poolt, et neid andmeid ajakohastati, et välistada äravoolukanalite restide kohta käivad andmed ja hõlmata kõige äsjasemad kasutada olevad kvartaliandmeid.

218 Kuna hagejad ei ole esitanud ühtegi tõendit, mis võiks need kinnitused kahtluse alla seada, tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

219 Oma teises etteheites vaidlustavad hagejad vaidlustatud määruse põhjusel, et selle vastuvõtmiseks tugines komisjon ülejäänud tootjate osas hinnangutele, mitte tegelikele andmetele.

220 Sellega seoses olgu meenutatud, et alusmäärus ei anna komisjonile uurimisvolitust, mis võimaldaks tal kohustada ettevõtjaid uurimises osalema või teavet esitama. Niisiis sõltub komisjon vabatahtlikust koostööst, mida teevad huvitatud isikud, esitades ette nähtud tähtaegade jooksul vajalikku teavet (vt selle kohta 20. mai 2015. aasta kohtuotsus Yuanping Changyuan Chemicals *vs.* nõukogu, T-310/12, ei avaldata, EU:T:2015:295, punkt 152 ja seal viidatud kohtupraktika).

221 Sellises kontekstis tuleb kontrollida, kas komisjon püüdis käesolevas asjas hoolikalt koguda tegelikke andmeid, enne kui ta tugines talle kättesaadavaks osutunud andmete põhjal moodustatud hinnangutele.

222 Uurimise algatamise teates kutsus komisjon vaatlusaluse toote liidu tootjaid osalema dumpinguvastases menetluses ja palus kõigil huvitatud isikutel esitada 21 päeva jooksul algatamise teate avaldamisest oma seisukoht liidu tootjate valimi moodustamise kohta.

223 Seejärel teavitas komisjon otseselt kaebuse esitajaid ja teisi liidus teadaolevaid tootjaid uurimise algatamisest, kutsudes neid selles osalema.

224 Pärast seda, kui komisjon oli tuvastanud, et kaebuse esitajate esitatud andmed puudutavad üksnes nende endi olukorda, palus ta 16. mai 2017. aasta e-kirjas kaebuse esitajate esindajatel esitada talle makromajanduslikud andmed kogu tootmisharu kohta.

225 Neil asjaoludel ei saa komisjonile ette heita, et ta tugines hagejate hinnangutele ülejäänud tootjate osas, kuna alusmääruse artikli 4 lõike 1 kohaselt oli eesmärk saada liidu tootmisharust ülevaade tervikuna.

226 Lisaks, nagu märgivad menetlusse astujad, võib dumpinguvastase menetluse raames hinnangute kasutamine osutuda vajalikuks, kui teatud tootjad otsustavad koostööd mitte teha või kui mõned liidu tootjad – nagu käesoleval juhul juhtus – lõpetasid makromajanduslike andmete kogumise ajal tootmise või tegevuse.

227 Peale selle tuleb meenutada, et hinnangud ei ole oletused ja et kaebuse esitajad järgisid arvutusmeetodit, mille õigsust komisjon kontrollis ja palus pärast seda teha muudatusi. Sellega seoses märkisid menetlusse astujad, et vastupidi kaebuse esitajate ettepanekule hinnata asjaomaste ettevõtjate tegelikku toodangut otsustas komisjon aluseks võtta nende tootjate tootmisvõimsuse, mis suurendas liidu kogutoodangut ja vähendas Hiina eksportivate tootjate hõivatud turuosa kasvu. Menetlusse astujad järeldavad sellest – ilma et sellele oleks vastu vaieldud –, et see komisjoni valik alandas kahju näitajat Hiina eksportivate tootjate kasuks.

228 Teine väide tuleb seega tagasi lükata.

229 Hagejate kolmanda etteheite kohaselt on komisjoni kasutatud andmed ilma selgituseta oluliselt ümberhinnatud.

230 Sellega seoses tuleb märkida, et toimikust ja poolte vastustest Üldkohtu küsimustele nähtub, et komisjon tegi järgmise makromajanduslike andmete ümberhindamise.

231 Komisjon palus 7. aprilli 2017. aasta kirjas kaebuse esitajate esindajatel esitada talle hiljemalt 12. maiks 2017 teatavad makromajanduslikud andmed vaatlusaluse perioodi kohta. Kaebuse esitajate esindajad esitasid 12. mail 2017. aasta e-kirjaga tabeli, mis sisaldas makromajanduslikke andmeid.

232 15. mai 2017. aasta e-kirjaga palus komisjon selle dokumendi mittekonfidentsiaalset versiooni. Ta saatis 16. mail 2017 teise e-kirja, paludes edastada liidu tootmisharu kõiki makromajanduslikke andmeid sisaldav versioon, mis ei hõlma äravoolukanalite reste. Komisjon saatis 24. mail 2017 kaebuse esitajate esindajatele jälle e-kirja, paludes neil saata nõutud andmed hiljemalt 29. maiks 2017 ja nõustuda nende andmete õigsuse kontrollimisega 30. mail 2017 nende tegevuskohas.

233 Kaebuse esitajate esindajad esitasid 29. mai 2017. aasta e-kirjas tabeli uue versiooni, mis sisaldas makromajanduslikke andmeid (edaspidi „makromajanduslike näitajate teine versioon“). Komisjon kontrollis nende andmete õigsust 30. mail 2017. Kontrollkäigu ajal esitasid kaebuse esitajad täielikuma teabe valimisse kaasatud tootjaid puudutavate andmete kohta, mis andis aluse arvaandmete ajakohastamiseks. Lisaks märkis komisjon, et makromajanduslike näitajate teises versioonis esitatud andmed toovad ilmsiks konsolideeritud andmeid ülejäänud tootjate kohta, kuid et kaebuse esitajatel ei olnud kontrollkäiguks määratud tähtajaks võimalik kontrollida nende andmete ja tõendavate dokumentide vastavust. Kontrolli eest vastutav töörühm palus kaebuse esitajatel rühmitada andmed teada oleva tootja kaupa ja esitada vastavalt ajakohastatud tabel.

234 Kaebuse esitajate esindajad esitasid 1. juuni 2017. aasta e-kirjaga makromajanduslike andmete uue mittekonfidentsiaalse versiooni (edaspidi „makromajanduslike näitajate kolmas versioon“), milles oli arvestatud komisjoni taotlustega. Hagejate sõnul erineb see versioon oluliselt varasemast versioonist. CCCME saatis komisjonile e-kirjaga palve selgitada selle erinevuse põhjuseid. Komisjon vastas e-kirjas,

et tegemist on andmete ajakohastamisega pärast 30. mai 2017. aasta kontrollkäiku. Komisjon palus 2. juuni 2017. aasta e-kirjaga luba kontrollida ajakohastatud tabeleid samal päeval kaebuse esitajate esindajate tegevuskohas. Viimased andsid e-kirjas selleks nõusoleku.

235 Selle kontrollkäigu tulemusena esitasid kaebuse esitajad komisjonile samal päeval makromajanduslike näitajate neljanda versiooni USB-mäluseadmel. Kaebuse esitajate esindajad saatsid 12. juunil 2017 uuesti makromajanduslike näitajate neljanda versiooni, kuid seekord e-kirjaga ning nii konfidentsiaalse kui mittekonfidentsiaalse versiooni. Menetlusse astujad täpsustasid, et makromajanduslike näitajate kolmas versioon, mida kontrollkäigu ajal uuriti, sisaldas ekslikult kahe tootja puhul tootmisandmeid äravoolukanalite restide kohta ja et seda oli kohapeal muudetud. Nad märgivad lisaks, et neljandas versioonis on arvesse võetud ka liidu tootmisharult samal päeval teiste tootjate kohta saadud täiendavat teavet.

236 Komisjon lisab veel, et pärast FCI poolt 21. juunil 2017 esitatud märkusi lisati makromajanduslike näitajate neljandasse versiooni ühe liidu tootja andmed, mille kaebuse esitajad eksikombel olid välja jätnud.

237 Neid asjaolusid arvestades tuleb järeldada, et hagejad said vastuse oma eespool punktis 234 viidatud e-kirjale, milles nad palusid komisjonil selgitada, miks makromajanduslike näitajate teine ja kolmas versioon olid erinevad.

238 Ülejäänud osas tuleb märkida, et arvestades toimiku materjale ja selgitusi, mis pooled esitasid vastustes Üldkohtu küsimustele, oli tehtud paranduste eesmärk täiendada, täiustada ja seega parandada andmete usaldusväärsust. Nagu rõhutasid menetlusse astujad, on mõni kirjeldatud muudatus tehtud just selleks, et võtta arvesse huvitatud isikute esitatud vastuväiteid, millega komisjon nõustus. Nii oli vaja ühelt poolt lisada ühe täiendava liidu tootja andmed, mille kaebuse esitajad olid jätnud esitamata, ja teiselt poolt välistada andmed, mis puudutasid äravoolukanalite reste, mille komisjon oli nõus uurimisaluse toote määratlusest välistama.

239 Neil asjaoludel tuleb kolmas etteheide tagasi lükata.

240 Hagejate neljanda etteheite kohaselt on komisjoni poolt makromajanduslike näitajate arvutamisel kasutatud allikate loetelu vastuoluline, kuna see sisaldab andmeid, mida – näiteks investeeringuid – ei saa arvesse võtta, sest need ei kujuta endast makromajanduslikku näitajat.

241 Sellega seoses tuleb märkida, et nagu on märgitud eespool punktis 214, tugines komisjon eri liiki andmetele, olenevalt asjasse puutuvast liidu tootjate kategooriast. Seega on ilmne, et kõnealune loetelu, mille pealkiri on „Täiendavad tõendid“, ei sisalda kõiki kasutatud allikaid, vaid on kõiki kasutatud andmeid arvestades üksnes täiendav.

242 Lisaks, mis puudutab selle loetelu sisu, siis nagu hagejad märkisid, on selles loetletud kolm dokumenti, mille pealkirjaks on „[äriühingu nimi] re investments“. Hagejad on siiski vaidlustanud piiratud arvu dokumente neist kõigist dokumentidest, mida kõnealune loetelu sisaldab. Nõnda puudutavad vähemalt 13 dokumenti loetletud 22 dokumendist, millest osa käivad kaebajate, osa teiste liidu tootjate kohta, „varasid“, „varasid ja investeeringuid“, „finantsaruandeid“, „finantsaruandeid“, „tööhõive“, „kaudseid töökohti“ ja „töökohti“, mis on makromajanduslike andmete väljaselgitamiseks asjakohased.

243 Lõpuks olgu öeldud, et kaebuse esitajate poolt uurimise käigus esitatud märkustes esitasid nad täiendavaid täpsustusi makromajanduslike näitajate arvutamisel kasutatavate allikate kohta, märkides järgmist:

„[O]leme kogunud kaebuse esitajate ja kaebust toetanud ettevõtjate kohta nende raamatupidamisandmete põhjal saadud andmed. Teiste ettevõtjate kohta on kaebuse esitajad esitanud nende teiste ettevõtjate finantsaruannete ekstrapoleeritud andmete, veebisaitide, ajakirjandusartiklite ja turuteadmiste põhjal hinnangu."

244 Kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb neljas etteheide tagasi lükata.

245 Hagejate viienda etteheite kohaselt piirdus komisjon kaebuse esitajate esitatud andmete kontrollimiseks üksnes kontrollkäiguga kaebuse esitajate esindajate büroosse. Nad märgivad, et komisjon oleks võinud näiteks ühendust võtta ülejäänud tootjatega ja paluda neil kinnitada või kommenteerida neid puudutavaid hinnanguid.

246 Seoses sellega olgu öeldud, et alusmääruse artikli 6 lõikes 8 on sätestatud, et huvitatud isikute – kes nad ka ei oleks – esitatud ja otsuste aluseks oleva teabe paikapidavust kontrollitakse võimalikult põhjalikult.

247 Vastuseks teistele hagejate esitatud argumentidele on juba eespool märgitud, et komisjonil ei olnud uurimispädevust, mis võimaldanuks tal sundida ettevõtjaid uurimises osalema või teavet esitama, vaid ta sõltus poolte vabatahtlikust koostööst talle teabe esitamisel (eespool punkt 220).

248 Käesolevas asjas kutsus komisjon vaatlusaluse kauba liidu tootjaid uurimises osalema (vt eespool punktid 222 ja 223). Siiski esitasid makromajanduslike näitajate arvutamiseks vajaliku teabe üksnes kaebuse esitajad. Selles kontekstis pöördus komisjon kaebuse esitajate poole, et saada andmeid nende liidu tootjate kohta, kes uurimisel koostööd ei teinud, ning sai kaebuse esitajatelt viimati nimetatuid puudutavad hinnangud (eespool punkt 224).

249 Alusmääruse artikli 16 lõige 1 lubab komisjonil, kui ta peab seda vajalikuks, kontrollida esitatud teabe õigsust.

250 Seega tuleneb sellest, et komisjon võis esitatud teabe õigsuse kontrollimiseks viia läbi kontrollkäigu kõnealuse teabe koostajate juurde, arvestades, et käesolevas asjas pärines see teave kaebuse esitajatelt.

251 Mis puudutab asjaolu, et see kontrollkäik viidi läbi kaebuse esitajate esindajate tegevuskohas, siis tuleb märkida, et komisjon esitas juba menetluse alguses kaebuse esitajatele nende esindajate vahendusel palve säilitada kõik „põhjendavad dokumendid ja töölehed, mida kasutati selle kirja küsimustele antavate vastuste ettevalmistamiseks, samuti kaebuses esitatud makromajanduslikud andmed aastate 2013–2015 kohta".

252 Praktilistel põhjustel – arvestades vajadust rajada analüüsid usaldusväärsetele ja usaldusväärsetele andmetele – oli aktsepteeritav komisjoni käik kaebuse esitajate esindajate tööruumidesse, et õigsuse kontrollimise eesmärgil tutvuda nende dokumentidega, millest pärinesid kaebajate esitatud andmed.

253 Seetõttu tuleb viies etteheide tagasi lükata.

254 Hagejate kuuenda etteheite kohaselt ei määranud komisjon täpselt kindlaks neid tõendeid, mille õigsust kontrollida.

255 Sellega seoses tuleb märkida, et menetluse käigus täpsustas komisjon, et 30. mai 2017. aasta kontrollkäik puudutas „andmeid esitatud makromajanduslikke näitajate kohta (deklareeritud andmete alusdokumendid, kuidas toimus andmete koondamine, kuidas saadi teatavad arvandmed, mida on mainitud kaebuses seoses tarbimise ja impordiga)“, ning seega, erinevalt hagejate väidetust, määras kindlaks, milliste tõendite õigsust kontrolliti.

256 Kuna vastav teave edastati hagejatele, tuleb etteheide ja seega esimese väite teine osa tervikuna tagasi lükata.

– Esimese väite kolmas osa: ühenduse tootjate kasumlikkus

257 Kolmandas väiteosas seavad hagejad kahtluse alla arvandmed, millest komisjon lähtus, et tuvastada halvenemine, mis tema arvates iseloomustab liidu tootjate kasumlikkuse suundumust uurimisele eelnenud aastatel.

258 Ajutise määruse põhjenduses 162 märkis komisjon, et liidu tootjate kasumlikkus oli 2006. aastal ligikaudu 10%, ent vaatlusaluse perioodi esimesel, see tähendab 2013. aastal oli see veel vaid 5,3% ja vähenes vaatlusaluse perioodi vältel veelgi.

259 Seoses sellega esitavad hagejad kolm etteheidet, millele komisjon vastu vaidleb.

260 Oma esimeses etteheites väidavad hagejad sisuliselt, et komisjon kasutas liidu tootmisharu kasumlikkuse arvutamisel arvandmed, millel puudus alus, kuna ainsad andmed, mille ta sai liidu tootmisharult, edastati 2. oktoobril 2017, see tähendab pärast ajutise määruse vastuvõtmist ja enam kui viis kuud pärast kaebuse esitajate esindajate tegevuskohas läbi viidud kontrollkäiku.

261 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja esimene etteheide ei ole faktiliselt õige.

262 Nimelt edastati komisjonile igal juhul andmed aastate 2006–2012 kasumlikkuse kohta 11. mail 2017, see tähendab esiteks enne ajutise määruse vastuvõtmist ja teiseks enne kontrollkäike 30. mail ja 2. juunil 2017. Komisjon esitas e-kirja, millega andmed talle edastati, ja selgitas, et kaebuse esitajad edastasid selle dokumendi omal algatusel konfidentsiaalse versioonina, mistõttu seda ei olnud lisatud toimikusse, millega oli võimalik tutvuda huvitatud isikutel, vaid sisaldus üksnes toimiku selles osas, mis oli mõeldud kasutamiseks ainult komisjonile. See institutsioon täpsustas samuti, et kaebuse esitajate 2. oktoobri 2017. aasta dokument ei olnud midagi enamat kui 11. mai 2017. aasta dokumendi see versioon, millega huvitatud isikutel oli võimalik tutvuda.

263 Mis puudutab liidu tootmisharu kasumlikkust vaatlusalusel perioodil, siis ilmneb, et see arvutati vastuste alusel, mille liidu tootjate valimisse kuuluvad ettevõtjad andsid küsimustikule, mille komisjon neile saatis ja mis tuli komisjonile tagasi saata hiljemalt 22. veebruaril 2017, see tähendab enne ajutise määruse vastuvõtmist.

264 Esimene etteheide tuleb seega tagasi lükata.

265 Teises etteheites kinnitavad hagejad, et eespool punktis 260 mainitud 2. oktoobri 2017. aasta dokument ei sisalda mingit teavet kasutatud allikate kohta.

266 Sellega seoses piisab, kui tõdeda, et allikad, mida kaebuse esitajad kasutasid 11. mai 2017. aasta dokumendis liidu tootmisharu aastate 2006–2012 kasumlikkuse tõendamiseks ja mida hagejate tutvumiseks nõudsid, ei ole asjakohased, et analüüsida komisjoni poolt mikromajanduslikele näitajatele antud hinnangu õiguspärasust. Nimelt, nagu rõhutas komisjon, tugines ta vaatamata sellele, et ajutise

määruse põhjenduses 162 mainiti liidu tootmisharu kasumlikkust 2006. aastal, üksnes liidu tootmisharu kasumlikkusele vaatlusalusel perioodil (1. jaanuarist 2013 kuni 30. septembrini 2016), et hinnata selle arengut, nagu nähtub nimetatud määruse põhjendusest 168.

267 Järelikult ei saa see etteheide olla edukas, nagu ka samal põhjusel hagejate kolmas etteheide, mille kohaselt on komisjoni poolt aluseks võetud arvandmed vastuolus 2010. aastal määrusega nr 1212/2005 kehtestatud dumpinguvastaste meetmete aegumise tõttu liidu tootmisharu esitatud läbivaatamistaotluses mainitud arvudega.

268 Nimelt puudutasid selles läbivaatamistaotluses kõne all olevad liidu tootmisharu kasumlikkust puudutavad andmed paratamatult 2010. aastast varasemad aastad. Ent nagu on märgitud eespool punktis 266, kuigi komisjon mainis 2006. aastat ajutise määruse põhjenduses 162, olid komisjoni otsuse vastuvõtmisel asjakohased ja otsuse aluseks vaatlusaluse perioodi andmed, st ajavahemiku 1. jaanuar 2013 kuni 30. september 2016 andmed.

269 Igal juhul, nagu väitsid menetlusse astujad, arvutati uurimise raames hinnanguline kasumlikkus liidu tootjate valimi andmete alusel, samas kui keskmine kasumlikkus, mille liidu tootmisharu oma määrusega nr 1212/2005 kehtestatud dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise taotluses, põhines kuue täiendava tootja andmetel.

270 Eelnevatest kaalutlustest lähtudes tuleb esimese väite kolmas osa tagasi lükata.

– *Esimese väite neljas osa: hea halduse põhimõtte rikkumine*

271 Neljandas väiteosas seavad hagejad kahtluse alla selle, kuidas komisjon moodustas liidu tootjate valimi, mille alusel ta hindas dumpinguhinnaga impordi mõju.

272 Sellega seoses esitavad hagejad kaks etteheidet, millega komisjon ei nõustu.

273 Hagejate esimese etteheite kohaselt ei palunud komisjon tegelikult huvitatud isikutel esitada oma märkusi esialgse valimi kohta nii, et see palve oleks olnud tõhus.

274 CCCME-l oli nimelt 18. jaanuaril 2017, pärast vastava palvega komisjoni poole pöördumist, võimalik tutvuda esiteks 12. detsembri 2016. aasta dokumendiga „Liidu tootjate valimi koostamise ettepanek“, mis sisaldas kolmest liidu tootjast koosnevat valimit, ja teiseks küsimustikega, mille komisjon saatis 16. jaanuaril 2017 „EJ Picardie[le] + 4[le]“ muule liidu tootjatele, nagu nähtus selle dokumendi pealkirjast.

275 Hagejate sõnul jätavad need dokumendid mulje, et esialgset valimit laiendati teatavast hetkest teistele liidu tootjatele. Siiski lisas komisjon 20. jaanuaril 2017 mittekonfidentsiaalsesse toimikusse liidu tootjate lõpliku valimi, mis kandis 16. jaanuari 2017. aasta kuupäeva ja milles ta kinnitas esialgset kolme tootja valikut.

276 Hagejate arvates näitavad need asjaolud, et komisjon edastas esialgse valimi huvitatud isikutele pärast lõpliku valimi kinnitamist ja küsimustikud saadeti valimisse kaasatud tootjatele, mis kujutab endast huvitatud isikute kaitseõiguste ja alusmääruse artikli 17 lõike 2 rikkumist, mis näeb ette, et eelistatakse valimi koostamist huvitatud isikutega konsulteerides või nende nõusolekul.

277 Seoses sellega tuleb märkida, et alusmääruse artikli 17 lõike 2 kohaselt „[jääb] [i]sikute, tooteliikide või tehingute lõplik valik kõnealuste väljavõttelist uuringut käsitlevate sätete alusel […] komisjoni ülesandeks. Selleks aga, et valim oleks representatiivne, on eelistatav, et valimid koostatakse asjaomaste isikutega konsulteerides ja nende nõusolekul, tingimusel et sellised isikud annavad endast teada ja teevad piisava teabe kättesaadavaks ühe nädala jooksul alates uurimise algatamisest“.

278 Selleks et alusmääruse artikli 17 lõikes 2 ette nähtud huvitatud isikutega konsulteerimine oleks tõhus, peab see toimuma staadiumis, kus komisjon saab esitatud märkusi arvesse võtta ja vajaduse korral valimit muuta.

279 Tuleb märkida, et käesolevas asjas märkis komisjon uurimise algatamise teates, et ta otsustas piirduda uurimisega hõlmatud liidu tootjate puhul mõistliku arvu tootjatega, koostades valimi, ning selleks oli ta moodustanud ajutise valimi, mille koosseis tehti huvitatud isikutele tutvumiseks kättesaadavaks. Selles teates täpsustas komisjon veel, et kui ei ole märgitud muud, peavad huvitatud isikud, kes soovivad esitada muud kasulikku teavet valimi moodustamise kohta, tegema seda 21 päeva jooksul pärast selle teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

280 Komisjon väidab oma menetlusdokumentides, et põhjus, miks 12. detsembri 2016. aasta dokumenti „Liidu tootjate valimi ettepanek“ algul mittekonfidentsiaalsesse toimikusse ei lisatud, nagu on märgitud algatamise teates, on tingitud uurimise eest vastutava meeskonna tehtud kirjaveast. Dokumendist teatati kogemata kui „konfidentsiaalsest“, kuigi see oleks pidanud olema tähistatud „mittekonfidentsiaalsena“, et võimaldada kõikidel huvitatud isikutel sellega tutvuda. Pärast seda, kui CCCME teatas 18. jaanuaril 2017 komisjonile, et see dokument puudus teabe hulgast, millega see ühendus sai tutvuda, kanti see dokument süsteemi „mittekonfidentsiaalsena“, et tagada huvitatud isikutele, sealhulgas CCCME-le, võimalus sellega tutvuda.

281 Sellest järeldub, et CCCMEga konsulteeriti 18. jaanuaril 2017 ehk pisut rohkem kui üks kuu pärast uurimise algatamist, st ajal, mil tema märkusi sai valimi koostamisel arvesse võtta.

282 Kuigi CCCME-l oli võimalus esitada valimi koosseisu kohta märkusi sellest hetkest alates, ei teinud ta seda.

283 Hagejad väidavad küll, et valimisse kaasatud ettevõtjate arvu muudeti ja valimi koostamine viidi lõpule enne nendega konsulteerimist, mistõttu ei olnud konsulteerimine hagejate arvates tõhus, kuna valimi koosseisu kohta võeti otsus vastu enne, kui nad said selles küsimuses oma seisukoha esitada.

284 Isegi kui eeldada, et komisjon kavatses tõepoolest muuta esialgset valimit ja muutis oma seisukohta enne, kui CCCME sai kavandatud valimi koosseisuga tutvuda, piisab igal juhul, kui vastuseks sellele argumendile märkida, et esiteks anti huvitatud isikutele võimalus esitada käesolevas asjas oma seisukoht komisjoni pakutud valimi kohta, teiseks hõlmas valimi koosseis, mille üle konsulteeriti, kolme ettevõtjat, ja kolmandaks oli lõplikus valimis tõepoolest tegemist nende kolme tootjaga.

285 Seega oleksid hagejad saanud esitada liidu tootjate valimi kohta märkusi, mida komisjon oleks saanud arvesse võtta, mis tähendab, et vastupidi hagejate väidetele järgiti nende kaitseõigusi ja alusmääruse artikli 17 lõiget 2.

286 Neil põhjustel tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

287 Hagejate teise etteheite kohaselt ei esinda komisjoni koostatud valim liidu tootjate olukordade mitmekesisust, eriti Ida-Euroopa tootjate erilist olukorda.

288 Komisjoni arvates on argument, mille apellandid selles küsimuses esitasid, põhjendamatu ja ühtlasi ka vastuvõetamatu, kuna see on esitatud esimest korda Üldkohtus.

289 Sellega seoses tuleb sisulisest küljest märkida, et alusmääruse artikli 4 lõike 1 kohaselt peab komisjoni analüüs tuginema kogu liidu tootmisharule, et saada usaldusväärne ülevaade tootmisharu majanduslikust olukorrast kogu liidu territooriumil.

290 Siiski on komisjonil suuremahulistes asjades õigus uurimisel piirduda mõistliku hulga isikutega, kasutades alusmääruse 17 ette nähtud väljavõttelise uuringu meetodit.

291 Alusmääruse artikli 17 lõiked 1 ja 2 näevad ette kaks meetodit sellise valimi moodustamiseks, mida võib vastavalt sellele määrusele pidada representatiivseks. Esimene meetod seisneb selles, et komisjon võtab aluseks isikute, toodete või tehingute valimi, mis on valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt representatiivne. Sama määruse artikli 17 lõikes 1 ette nähtud teise valimi koostamise meetodi puhul põhineb valimi representatiivsus asjaolul, et see hõlmab suurimat tootmis-, müügi- või ekspordimahtu, mida on käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida (vt 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

292 Lisaks nähtub alusmääruse artikli 17 lõikest 2, et isikute lõplik valik on väljavõttelist uuringut käsitlevate sätete alusel komisjoni ülesanne (10. septembri 2015. aasta kohtuotsus Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 87, ja 15. märtsi 2018. aasta kohtuotsus Caviro Distillerie jt *vs*. komisjon, T-211/16, EU:T:2018:148, punkt 48).

293 Lisaks tuleb arvestada asjaoluga, et valimi kasutamise korral on komisjonil ulatuslik kaalutlusõigus ja liidu kohtu kontroll piirdub sellega, millele on viidatud eespool punktides 149 ja 150 (vt selle kohta 10. septembri 2015. aasta kohtuotsus Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 93).

294 Lõpetuseks olgu öeldud, et kohtupraktikas on täpsustatud, et kui komisjon otsustab valimi koostamise teise meetodi kasuks, siis on tal teatav paindlikkus eelneva hinnangu andmisel sellele, mida tal on mõistlikult võimalik saavutada neile uurimise jaoks ette nähtud aja jooksul (15. juuni 2017.aasta kohtuotsus T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, punkt 31, ja 15. märtsi 2018. aasta kohtuotsus Caviro Distillerie jt *vs*. komisjon, T-211/16, EU:T:2018:148, punkt 41).

295 Niisuguses kontekstis, mida iseloomustab komisjoni ulatuslik kaalutlusõigus ja liidu kohtu kontrolli mõjutav piirang, peavad hagejad kohtupraktika kohaselt esitama tõendid, mis võimaldavad Üldkohtul tuvastada, et moodustades liidu tootmisharu valimi nii, nagu ta seda tegi, tegi komisjon kahju hindamisel ilmse hindamisvea (vt selle kohta 15. märtsi 2018. aasta kohtuotsus Caviro Distillerie jt *vs*. komisjon, T-211/16, EU:T:2018:148, punkt 49).

296 Käesolevas asjas moodustas komisjon eespool punktis 291 nimetatud teist meetodit kasutades valimi suurima tootmis- ja müügimahu alusel, nagu seda lubab alusmääruse artikli 17 lõige 1.

297 Ajutise määruse põhjenduse 13 kohaselt langes selle valimi arvele liidu tootmisharu kogutoodangust 48% ja kogumüügist 43%, ilma et hagejad oleksid vaidlustanud nende tootjate tootmismahu ja kogumüügi suurust.

298 Seega on selle valimi koostamise meetodi valik takistuseks ebapiisava geograafilise representatiivsuse alusel vaidlustamise võimalusele, sest kui valimisse kaasatud tootmis-, müügi- või ekspordimahud on suured, loob see sobiva aluse kogu tootmisharu olukorra hindamiseks.

299 Seega leiavad hagejad ekslikult, et komisjoni valim ei olnud piisavalt representatiivne alusmääruse artikli 17 lõike 1 tähenduses, sest ei hõlmanud Ida-Euroopa tootjaid.

300 Teine etteheide tuleb seega sisulistelt tagasi lükata, ilma et oleks vaja hinnata komisjoni esitatud argumente vastuvõetavuse kohta.

301 Eeltoodud kaalutlustest tervikuna järeldub, et esimese väite neljas osa tuleb tagasi lükata.

– Esimese väite viies osa: kontsernisisese hinna kaasamine liidu tootmisharu kulude arvutusse

302 Viiendas väiteosas osas väidavad hagejad, et liidu tootmisharule tekitatud kahju arvutamisel kasutas komisjon Saint-Gobain PAMi puhul hindu, mida küsiti seda tootjat hõlmava kontserni sisese edasimüügi eest (siirdehindade kasutamine), ilma et ta oleks hinnatud nende ostuhindade reaalturuväärtusele vastavust.

303 Tegeliku kasumlikkuse hindamiseks oleks komisjon hagejate hinnangul pidanud võrdlema esiteks sõltumatutele klientidele müügi väärtust ja teiseks toote tootmiskulusid ja edasimüüjate müügi-, üld- ja halduskulusid, ilma milleta on tema kahju analüüs moonutatud.

304 Komisjon vaidleb hagejate argumentidele vastu.

305 Sellega seoses tuleb märkida, et vastuses Üldkohtu küsimustele selgitas komisjon, et Saint-Gobain PAM müüs vaatlusalust toodet otse sõltumatutele klientidele, kuid ka – nagu märkisid hagejad – kaudselt siduskauplejate vahendusel.

306 See asjaolu ei mõjutanud siiski tootmiskulude kindlaks määramist, kuna esiteks hõlmavad mõlemad müügi liigid asjaomase ettevõtja toodetud tooteid ja teiseks vastab komisjoni arvutustes arvesse võetav väärtus asjaomase ettevõtja tootmiskuludele, sõltumata müügi liigist, mis seejärel toimub.

307 Seega, nagu märkis komisjon, ei mõjutanud asjaolu, et teatud müük toimus sidusettevõtjate vahendusel, Saint-Gobain PAMi tootmiskulude arvutamist ja seega liidu tootmisharule tekkinud kahju hindamist.

308 On tõsi, et vastuses Üldkohtu küsimustele märkis komisjon, et Saint-Gobain PAM ostab teatud tooraine endaga seotud ettevõtjatelt.

309 Siiski kontrollis komisjon nende tehingutega seotud tootmiskulude hõlmamiseks oma arvutustest, kas tehinguid võib pidada tavapärastel turutingimustel tehtud tehinguteks.

310 Võrreldes otseseid kulusid ühiku tootmiskulude ja edasimüügihinnaga muudele kui seotud isikutele liidus, tuvastas ta, et Saint-Gobain PAM asetus samasse vahemikku kui need kaks valimisse kuuluvat tootjat, kes ei ostnud oma toorainet seotud tarnijatelt.

311 Järelikult tuleb esimese väite viies osa tagasi lükata.

– Esimese väite kuues osa: peamiselt eksportivatele tootjatele süüks pandava tegevuse erinevus sõltuvalt sellest, kas tegemist oli India või Hiina tootjaga

312 Kuuendas väiteosas esitavad hagejad mitu etteheidet, millest ühte analüüsitakse järgmisena, samas kui teisi käsitletakse nende eseme tõttu käesoleva kohtuotsuse teistes osades (vaata edaspidi punkt 325).

313 Järgmisena analüüsitava hagejate etteheite kohaselt on arusaamatu komisjoni järeldus, et India eksportivatele tootjatele ei saanud dumpingut kasutamist süüks panna, kuigi Hiina eksportivate tootjate puhul tuvastati dumpingu kasutamine. Hagejate sõnul on see järeldus vastuolus kahe järgmise faktilise asjaoluga. Esiteks olid India ekspordihinnad madalamad kui Hiina ekspordihinnad. Teiseks, kuna India Vabariik valiti võrdlusriigiks, olid andmed, mida komisjon normaalväärtuse kindlaksmääramisel kasutas, India ja Hiina eksportivate tootjate puhul samad.

314 Komisjon palub see etteheide tagasi lükata.

315 Seisukoha võtmiseks tuleb märkida, et nagu hagejad meenutavad, toimus India Vabariigist pärit vaatlusaluse toote liitu importimise suhtes uurimine, mille eesmärk oli tuvastada võimalik dumpingu olemasolu, samal ajal kui Hiina Rahvavabariigist pärit impordi selline uurimine (vt eespool punkt 3).

316 Uurimise käigus tuvastas komisjon, et Hiina Rahvavabariigist pärit impordi hinnad tonni kohta olid keskmiselt kõrgemad kui India Vabariigist pärit impordi hinnad.

317 Samal ajal tuleb märkida, et kuna Hiina Rahvavabariiki ei peetud turumajanduslikuks riigiks, arvutati normaalväärtus, mida kasutati, et teha kindlaks, kas Hiina eksportivad tootjad kasutavad dumpingut, vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktile a India Vabariigi andmete alusel (edaspidi „võrdlusriigi meetod“).

318 Alusmääruse artikli 1 lõikes 2 on sätestatud, et toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind liitu eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.

319 Hagejad leiavad, et kuna hinnates seda, kas Hiina ja India eksportivad tootjad tegelevad dumpinguga, pidi komisjon arvesse võtma asjaolu, et ühelt poolt põhines normaalväärtus mõlemal juhul India andmetel ja teiselt poolt oli India eksportivate tootjate ekspordihind madalam kui Hiina eksportivate tootjate nõutud hind, siis oleks olnud loogiline, et India eksportivate tootjate dumpingumarginaal on kõrgem ja komisjon oleks pidanud tuvastama, et selle riigi eksportivad tootjad tegelevad dumpinguga, kuna ta jõudis sellisele järeldusele Hiina eksportivate tootjate puhul.

320 Sellega seoses tuleb märkida, et komisjon selgitas seda erinevust Hiina ja India eksportivate tootjate vahel uurimise käigus.

321 Kõigepealt, kuigi komisjon möönis, et tonnides mõõdetud mahu alusel olid India ekspordihinnad keskmiselt madalamad Hiina hindadest, selgitas ta, et neid hindu ei saa asjakohaselt võrrelda. Nimelt, nagu komisjon on üksikasjalikult selgitanud ajutise määruse põhjenduses 179, millele vaidlustatud määruse põhjenduses 19 viidatakse, on hinnaerinevus tema sõnul selgitatav asjaoluga, et India eksportivad tootjad eksportisid hallmalmi, mis oli tunduvalt rabedam ja seega on võrreldava tulemuse saavutamiseks vajalik suurem kogus tooret kui Hiinast pärit kõrgtugevast malmist toote puhul. Sel põhjusel oleksid Hiina hinnad kõrgemad, kui võrdlemisel lähtutaks kogustest tonnides. Seevastu oleks olukord teistsugune juhul, kui võrdlus teha toote kaupa, mis on võrreldava müügi puhul sobiv kriteerium.

322 Järgmiseks olgu öeldud, et nagu komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 20 märkis, esines ka India kauba omamaise hinna eripära maksustamise seisukohast, mis tingis teatavaid kohandusi. Komisjoni analüüsist tulenes, et käibemaksu ei kohaldatud India omamaistele hindadele, mida kasutati võrdlusriigi meetodi kohaldamisel, et teha kindlaks normaalväärtus, mille alusel määrata kindlaks Hiina Rahvavabariigist lähtuva dumpingu olemasolu. See olukord tekitas asümmeetria Hiina ekspordihindade ja normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavate India omamaiste hindade vahel. Viimastega võrdlemiseks kohandas komisjon seega normaalväärtust, lisades sellele käibemaksu, ja seega suurendas normaalväärtust, mida kasutati Hiina eksportivate tootjate poolt dumpingu kasutamise esinemise hindamisel.

323 Selle arutluskäigu tulemusel, mille sidusust ei ole hagejatel õnnestunud kahtluse alla seada, esitas komisjon eri järeldusi dumpingu olemasolu kohta Hiina eksportivate tootjate ja India eksportivate tootjate puhul.

324 Neil asjaoludel tuleb esimene väide tagasi lükata.

325 Kuuendas väiteosas esitavad hagejad veel kaks etteheidet, mida analüüsitakse koos teiste väidetega, millega need seotud on. Nõnda heidavad hagejad komisjonile ette seda, et ta ei võimaldanud CCCME-l tutvuda komisjoni analüüsi kontrollimiseks vajaliku teabega. Seda argumenti analüüsitakse kolmanda väite raames. Lisaks vaidlustavad hagejad komisjoni keeldumise koguda andmeid, et hinnata kahjunäitajaid liikmesriigi ja hallmalmist või kõrgtugevast malmist toodete kategooriate kaupa. Seda etteheidet analüüsitakse teise väite teise osa raames.

326 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimese väite kuues osa eespool analüüsitud etteheite osas ning seega – viidates kahe ülejäänud etteheite analüüsile seoses teiste väidetega – esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, mis puudutab põhjuslikku seost

327 Teine väide, mis jaguneb kolmeks osaks, puudutab alusmääruse artikli 3 lõikeid 6 ja 7, mille kohaselt peab komisjon uurima, mil määral tuleneb liidu tootmisharule tekitatud kahju sõltuvalt olukorrast vaidlusalusest impordist, mitte muudest teguritest.

– Teise väite esimene osa, mille kohaselt ei toimunud dumpinguhinnaga impordi kasv ja liidu tootmisharu olukorra halvenemine samal ajal

328 Esimeses väiteosas vaidlevad hagejad vastu arutluskäigule, mille komisjon esitas, et tuvastada põhjusliku seose olemasolu ühelt poolt dumpinguhinnaga impordi kasvu ja teiselt poolt liidu tootmisharu olukorra tuvastatud halvenemise vahel vaatlusalusel perioodil.

329 See väiteosa, millele komisjon vastu vaidleb, sisaldab nelja etteheidet.

330 Hagejate esimese etteheite kohaselt võrdles komisjon põhjusliku seose tuvastamiseks majandusnäitajaid vaatlusaluse perioodi alguses ja lõpus, kuigi ta oleks pidanud analüüsima sel perioodil täheldatud suundumusi. Kui ta oleks selle lähenemisviisi valinud, oleks ta saanud tõdeda, et liidu tootmisharu olukorda iseloomustavad näitajad olid halvenenud alates 2014. aastast. Komisjoni esitatud andmetest nähtub aga, et alates sellest ajast vähenes import Hiina Rahvavabariigist. Hagejate sõnul ei ole selline vähenemine kooskõlas järeldusega, et see import aitas kaasa liidu tootmisharu olukorra halvenemisele.

331 Sellega seoses tuleb märkida, et allpool tabelis toodud näitajad on vaatlusalusel perioodil muutunud järgmiselt.

Indeks (2013 = 100)	2013	2014	2015	Uurimisperiood
Liidu tootmisharu müügimaht (tonnides)	100	97	90	89
Liidu tootmisharu müügimaht (tonnides)	100	103	96	96
Liidu tootmisharu turuosa (%)	100	97	95	97
Hiina Rahvavabariigist pärit impordi maht (tonnides)	100	124	120	116
Hiina Rahvavabariigist pärit impordi turuosa liidu turul (%)	100	125	126	126

332 Sellest tabelist nähtub, et – nagu märgivad hagejad – Hiina Rahvavabariigist pärit impordi maht vähenes 2015. aastal, arvestades taset, millel see oli 2014. aastal.

333 See ei tähenda siiski, et põhjuslik seos oleks välistatud impordi sellise suundumuse ja liidu tootmisharu näitajate muutuse vahel.

334 Nimelt nähtub tabelist, et impordi vähenemine alates 2014. aastast on suhteline, kuna impordi tase püsib oluliselt kõrgemana sellest, mis saavutati vaatlusaluse perioodi alguses (+16%), mistõttu on kunstlik rääkida impordi vähenemisest, kui arvesse võtta pikemat perioodi.

335 Lisaks vaikib hagejate pakutud esitlusviis maha kõnealuse impordi olulise lisandumise aastatel 2013–2014 (+24%). Sellise ulatusega kasv võis aga liidu turgu küllastada, põhjustades liidu klientide poolt tellimuste esitamise varem, mille tagajärjel vähenes müük eelkõige 2015. aastal, mille jooksul liidu tootmisharu müügimaht vähenes (10% võrreldes lähteindeksiga), samas kui ka import vähenes, kuigi liidu tootmisharu müügi vähenemisega võrreldes piiratud määral.

336 Oma argumentides seavad hagejad – lisaks eespool analüüsitud konkreetsetele kaalutlustele – põhimõtteliselt kahtluse alla meetodi, mis seisneb selles, et komisjon rajas oma järeldused vaatlusaluse perioodi algust ja lõppu kajastavate andmete võrdlusele.

337 Sellega seoses tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt on „vaatlusaluse perioodi“ kehtestamise taustal kavatsus võimaldada komisjonil uurida pikemat perioodi kui see, mida hõlmab uurimine, et põhjendada oma analüüsi hageja tegelike ja võimalike suundumuste analüüsiga, mis tuleb tuvastada piisavalt pika perioodi osas (vt selle kohta 7. mai 1991. aasta kohtuotsus Nakajima *vs.* nõukogu, C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 87).

338 Just seda komisjon käesolevas asjas tegigi ega piiranud oma analüüsi ainult ühe või kahe aasta jooksul toimunud muutustega, vaid uuris pikema perioodi suundumusi (vt selle kohta 12. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler *vs.* nõukogu, T-643/11, ei avaldata, EU:T:2014:1076, punkt 145). Seega jõudis ta järeldusele, et kokku kasvas dumpinguhinnaga import 2013. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni 16%, samas kui samal perioodil vähenes liidu tootmisharu müügimaht 11% ja selle tootmisharu turuosa 3%.

339 Lõpuks olgu öeldud, et kuna hagejad vaidlustavad komisjoni võimaluse tugineda asjaomase perioodi algusele ja lõpule, seavad nad kahtluse alla selle institutsiooni meetodi valiku.

340 Kohtupraktikas on seda liiki küsimuses tunnustatud liidu institutsioonide ulatuslikku kaalutlusõigust, mis kohustab juhul, kui eesmärk on nende tegevuse edukas vaidlustamine, tõendama, et institutsioonid on teinud ilmse hindamisvea (14. märtsi 2007. aasta kohtuotsus Aluminium Silicon Mill Products *vs.* nõukogu, T-107/04, EU:T:2007:85, punkt 71).

341 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et oma argumentides ei esita hagejad tõendeid, mis võimaldaksid tuvastada sellise vea olemasolu, vaid pakuvad pigem majandusnäitajate muutumisele alternatiivset tõlgendust, märkides ühtlasi, et komisjoni lähenemisviis tundub kunstlik (vt selle kohta 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 172).

342 Neil põhjustel tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

343 Teises etteheites märgivad hagejad, et komisjon kinnitas vaidlustatud määruse põhjenduses 174, et esiteks tõi dumpinguhinnaga import kaasa liidu tootmisharu olukorra halvenemise, ja teiseks toimusid need muutused impordis paralleelselt muutustega liidu tootmises, st import suurenes ja seejärel vähenes.

344 Hagejad väidavad, et komisjoni arutluskäiku on raske järgida, kuna asjaolu, et dumpinguhinnaga import suurenes samal ajal liidu tootmisharu tootmismahu suurenemisega ja järgnev import vähenes samal ajal liidu tootmisharu tootmismahu vähenemisega, tõendab pigem põhjusliku seose puudumist.

345 Sellega seoses tuleb märkida, et nagu märgivad hagejad, viitas komisjon vaidlustatud määruses dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharu tootmise paralleelsetele muutustele.

346 See järeldus on õige, kuna – nagu on märgitud eespool punktis 331 esitatud tabelis – kasvas dumpinguhinnaga import 2014. aastal indeksilt 100 indeksile 124, nagu ka liidu tootmisharu tootmismaht, mis kasvas indeksilt 100 indeksile 103. Mõlemad indeksid kahanesid 2015. aastal nii, et dumpinguhinnaga impordi indeks langes 120-le ja liidu tootmisharu tootmismahu indeks 96-le.

347 Samas tuleb korrata sõnastust, mida komisjon kasutas vaidlustatud määruse põhjenduses 174 tervikuna, et teha näidata, kuidas ta jõudis järeldusele, et dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharu olukorra halvenemise vahel on põhjuslik seos.

348 Kõigi selgituste põhjal, mis komisjon esitas vaidlustatud määruse põhjenduses 174, on võimalik mõista, miks ta leidis liidu tootmisharu kahjunäitajates esitatud arvandmeid arvestades, et need kahjunäitajad halvenesid samal ajal kui dumpinguhinnaga import kasvas ning et nende kahe ilmingu vahel on võimalik tuvastada põhjuslik seos.

349 Vaidlustatud määruse põhjenduses 174 märgib komisjon nimelt, et kogu vaatlusalusel perioodi suundumus tõendab põhjusliku seose olemasolu liidu tootmisharu olukorra halvenemise, mida täheldati nii mahtude kui turuosa seisukohalt, ning dumpinguhinnaga impordi kasvu vahel sel perioodil.

350 Seda järeldust toetavad eespool punktis 331 olevas tabelis esitatud arvandmed, millest nähtub, et dumpinguhinnaga import kasvas vaatlusalusel perioodil indeksilt 100 indeksile 116, samas kui liidu tootmisharu olukorda iseloomustavad näitajad üldiselt kahanesid, nimelt langes samas ajavahemikus tootmismahu indeks 100-lt 96-le, müügi indeks 100-lt 89-le ja turuosa indeks 100-lt 97-le.

351 Seega on hagejatel võimalik jälgida komisjoni arutluskäiku ja mõista põhjusi, miks komisjon ilmset hindamisviga tegemata järeldas, et kogu vaatlusaluse perioodi vältel langesid dumpinguhinnaga impordi ja eespool punktis 350 nimetatud näitajate muutused omavahel ajaliselt kokku.

352 Nendel põhjustel tuleb teine etteheide tagasi lükata.

353 Kolmandas etteheites vaidlevad hagejad vastu komisjoni väitele, et tarbimise vähenemine liidus ei katkestanud põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi kasvu ja liidu tootmisharu olukorda iseloomustavate näitajate halvenemise vahel.

354 Sellega seoses tuleb märkida, et ajutise määruse põhjenduses 191 möönis komisjon, et vaatlusaluse toote tarbimine vähenes vaatlusalusel perioodil.

355 Komisjon rõhutas samas põhjenduses siiski, et selle vähenemise esinemine ja mõju, mida see võis avaldada näitajate muutusele, ei saanud katkestada põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi lisandumise ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel.

356 Selle seisukoha põhjendamiseks tugines komisjon kolmele arvandmete rühmale. Esiteks märkis ta, et vaatlusaluse kauba tarbimine vähenes 8%. Teiseks tuvastas ta, et liidu tootmisharu müügimaht vähenes 11%. Kuna see teine number oli suurem kui esimene, leidis ta, et müügimahu vähenemist ei saa täielikult selgitada tarbimise vähenemisega. Kolmandaks märkis ta, et samal ajal kasvas dumpinguhinnaga import 16%. Tema sõnul võimaldas see kasv seletada erinevust tarbimise vähenemise ja veelgi suurema vähenemise vahel, mis leidis aset liidu tootmisharu müügimahu puhul.

357 Hagejad ei ole oma argumentides esile toonud selliseid asjaolusid, mille alusel võib asuda seisukohale, et komisjon tegi sellise põhjenduskäigu formuleerides ükskõik millise ilmse hindamisvea. Tuleb hoopis vastupidi tõdeda, et see põhjendus on kohtupraktikaga kooskõlas (vt selle kohta 12. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler *vs.* nõukogu, T-643/11, ei avaldata, EU:T:2014:1076, punkt 122).

358 Seega tuleb kolmas etteheide tagasi lükata.

359 Neljandas etteheites ei nõustu hagejad sellega, et nii, nagu märkis komisjon vaidlustatud määruses, võis dumpinguhinnaga impordi tulemusel hinna allalöömine kahandada liidu tootjate turuosa ja kasumit, kuna liidu tootmisharu turuosa kasvas perioodil, mil tuvastati hinna allalöömine, st uurimisperioodil, tõustes indeksilt 95 indeksile 97.

360 Sellega seoses on ilmne, et põhjusliku seose tuvastamiseks tugines komisjon esiteks uurimisperioodi osas tuvastatud hinna allalöömise esinemisele (ligikaudu 31,6%–39,2%) ja teiseks asjaolule, et vaatlusalusel perioodil oli liidu tootmisharu turuosa 2,1 protsendipunkti võrra kahanenud, samas kui dumpinguhinnaga import kasvas 5,6 protsendipunkti.

361 Selles kontekstis tekib küsimus, kas komisjon võib tugineda uurimisperioodi osas tuvastatud hinna allalöömisele, et tõendada mõju liidu tootmisharule kogu vaatlusalusel perioodil.

362 Sellega seoses tuleb kõigepealt meenutada, et hinna allalöömist analüüsitakse vastavalt alusmääruse artikli 3 lõigetele 2 ja 3, et teha kindlaks, kas dumpinguhinnaga import võis hinna seisukohast avaldada mõju liidu tootmisharu samasuguse toote müügile. See määratakse kindlaks valimisse kaasatud eksportivate tootjate esitatud andmete alusel, eelkõige nende dumpingumarginaalide kindlaksmääramiseks. Need andmed arvutatakse uurimisperioodi alusel. Neil asjaoludel ei saa asuda seisukohale, et komisjon võis teha vea, kui ta arvutas hinna allalöömise selle perioodi andmete põhjal (vt selle kohta 24. septembri 2019. aasta kohtuotsus Hubei Xinyegang Special Tube *vs.* komisjon, T-500/17, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:691, punkt 51).

363 Järgmiseks tuleb rõhutada, et omavahel on seotud ühelt poolt hinna allalöömise mõju ja veel üldisemalt mõju, mida dumpinguhinnaga import avaldab liidu samasuguse toote hinnale, tuvastamine vastavalt alusmääruse artikli 3 lõigetele 2 ja 3, ning teiselt poolt põhjusliku seose tuvastamine vastavalt alusmääruse artikli 3 lõikele 6 (vt 24. septembri 2019. aasta kohtuotsus Hubei Xinyegang Special Tube *vs.* komisjon, T-500/17, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:691, punkt 32; vt selle kohta samuti 30. novembri 2011. aasta kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu ja komisjon, T-107/08, EU:T:2011:704, punkt 59).

364 Tõendeid kahju esinemise kohta, sealhulgas neid, mis puudutavad dumpinguhinnaga impordi mõju liidu tootmisharu samasuguse toote hinnale, võetakse nimelt arvesse komisjoni analüüsis alusmääruse artikli 3 lõikes 6 viidatud põhjusliku seose kohta. Seega peab komisjoni poolt alusmääruse artikli 3 lõike 3 raames tehtud võrdlus olema aluseks tema analüüsile põhjusliku seose esinemise kohta dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekkinud kahju vahel (24. septembri 2019. aasta kohtuotsus Hubei Xinyegang Special Tube *vs.* komisjon, T-500/17, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:691, punkt 57).

365 Sellest tuleneb, et komisjonile ei saa ette heita, et ta võttis arvesse uurimisperioodil tuvastatud hinna allalöömist, et hinnata selle mõju liidu tootmisharu olukorra halvenemisele, mida hinnatakse pikema perioodi alusel.

366 Taolises kontekstis ei saa asjaolu, et uurimise sellel aastal, mille ajal hinna allalöömine tuvastati, kasvas liidu tootmisharu turuosa, samas kui see kahanes 2014. ja 2015. aastal ning üldiselt vaatlusalusel perioodil, muuta olematuks põhjuslikku seost, mille komisjon selles osas tuvastas.

367 Nendel põhjustel tuleb neljas etteheide tagasi lükata.

368 Hagejate viienda etteheite kohaselt oleks komisjon pidanud hindama turuosade ja dumpinguhinnaga impordi suundumust, tehes vahet kõrgtugevast malmist toodetel ja hallmalmist toodetel.

369 Kuna see väide on tihedalt seotud teise väite teise väiteosa teise etteheitega, analüüsitakse seda teise väite raames.

370 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb teise väite esimene osa eespool analüüsitud nelja etteheite osas tagasi lükata, viidates analüüsile, mis puudutab viiendat etteheidet, mis on seotud väite teise osaga.

– *Teise väite teine osa: nõue analüüsida kahju segmendipõhiselt*

371 Hagejate sõnul ei saanud komisjon kinnitada üldisõnaliselt, et dumpinguhinnaga import põhjustas tuvastatud kahju, vaid ta oleks pidanud segmendipõhise analüüsi abil tõendama nende kahe asjaolu vahelise seose olemasolu.

372 Komisjon väidab, et see väiteosa ei ole põhjendatud ega ole lisaks sellele vastuvõetav, kuna hagejate esitatud argumendid ei ole omavahel õiguslikult põhjendatud.

373 Vastuvõetavuse osas tuleb märkida, et hagejad tuginevad alusmääruse artikli 3 lõigete 6 ja 7 rikkumisele, kuna komisjon ei hinnanud, kuidas dumpinguhinnaga import, mis puudutas ühte tooteliiki (standardne ja peaaegu eranditult kõrgtugevast malmist toode), võis põhjustada tuvastatud kahju, kuigi kahju hõlmas ka teisi tooteliike. Kuna ühelt poolt on võimalik kindlaks teha asjaomased sätted ja teiselt poolt mõista hagejate argumenti, tuleb käesolev väiteosa tunnistada vastuvõetavaks.

374 Sisuliselt tuginevad hagejad oma argumentide põhjendamiseks 28. oktoobri 2004. aasta kohtuotsusele Shanghai Teraoka Electronic *vs*. nõukogu (T-35/01, EU:T:2004:317).

375 Üldkohus leidis 28. oktoobri 2004. aasta kohtuotsuse Shanghai Teraoka Electronic *vs*. nõukogu (T-35/01, EU:T:2004:317) punktis 127, et eri kahjunäitajate hindamiseks selles kohtuasjas vaadeldavat toodet, st elektroonilisi kaale segmendipõhiselt analüüsides ei rikkunud nõukogu alusmäärust. Üldkohus märkis, et segmendipõhine analüüs ei ole alusmäärusega välistatud ja et institutsioonid võisid seda kasutada, eelkõige juhul, kui muul meetodil saadud tulemused olid osutunud ühel või teisel põhjusel kallutatuks. Selles kohtuasjas oli nõukogu vaidlustatud määruse põhjenduses 83 märkinud, et kõigi elektrooniliste kaalude keskmiste müügihindade arvutamise meetod oleks muutnud tulemusi tingitult „muudatustest tootevalikus (st 1995. aasta ja uurimisperioodi vahelises ajavahemikus muutus oluliselt eri tootevalikute müügimaht)“.

376 Lisaks tuleb märkida, et 24. septembri 2019. aasta kohtuotsuses Hubei Xinyegang Special Tube *vs*. komisjon (T-500/17, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:691), millele hagejad viitasid oma vastuses Üldkohtu kirjalikele küsimustele, otsustati, et kuna komisjon oli tuvastanud, et vaatlusalune toode (see tähendab selles kohtuasjas teatavad rauast või terasest õmblusteta torud) kuuluvad kolme tootesegmenti (nafta- ja gaasi, ehitus- ja elektritootmissektor), oleks ta pidanud arvestama selle jaotusega ka kahju esinemise tuvastamisel ning eeskätt hinna allalöömise analüüsi raames. Üldkohus täpsustas, et selles kohtuasjas põhjendas segmendipõhist analüüsi toodete piiratud asendatavus nõudluse poolel, hinnaerinevused segmentide vahel, asjaolu, et suurim valimisse kaasatud liidu tootja tegutses peamiselt nafta- ja gaasisektoris ning et valimisse kaasatud eksportivate tootjate import keskendus ehitussegmendile. Selles kontekstis märkis Üldkohus, et toote kontrollnumbril põhinevat võrdlusmeetodit ehk nn tootekoodide kaupa võrdluse meetodit võib tooteliikide vahel vastavuse kindlaks tegemiseks kasutada, kui see on osa analüüsist, mis võtab arvesse turu segmenteeritust.

377 Nagu nähtub 28. oktoobri 2004. aasta kohtuotsusest Shanghai Teraoka Electronic *vs.* nõukogu (T-35/01, EU:T:2004:317) ja 24. septembri 2019. aasta kohtuotsusest Hubei Xinyegang Special Tube *vs.* komisjon (T-500/17, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:691), võib segmendipõhine analüüs olla õigustatud siis, kui uurimisalused tooted ei ole vastastikku asendatavad ja kui dumpinguhinnaga import võib üht või mitut segmenti puudutada tõenäolisemalt kui mõnd teist segmenti.

378 Seevastu ei ole selline segmendipõhine analüüs nõutav, kui tooted on piisaval määral vastastikku asendatavad. Sellisel juhul tingivad selge vahetegemise puudumine toodete või segmentide (A, B ja C) ning nendevahelise suhte vahel, et ka liidu tootjate toodete A ja C müük võib väheneda toote B liitu impordi kasuks. Seega, kuigi dumpinguhinnaga import on koondunud turu ühele segmendile (B), võib see avaldada mõju kogu liidu tootmisharule.

379 Üksnes juhul, kui tulemus osutub ühel või teisel põhjusel moonutatuks, on segmendipõhine analüüs põhjendatud juhul, kui tegemist on siiski vastastikku asendatavate toodetega. Sellisel juhul tuleb huvitatud isikul esitada konkreetsed tõendid, mis kinnitavad tema väidet, et eri tooted ei ole piisaval määral vastastikku asendatavad, või et segmendipõhise analüüsi tegemata jätmine juhul, kui tooted on vastastikku piisavalt asendatavad, viiks käesoleval juhul moonutatud tulemuseni.

380 Kõnealuses segmendipõhisuse küsimuses esitavad hagejad oma argumentide toetuseks kolm etteheidet.

381 Esimeses etteheites viitavad hagejad kaebusele, mille alusel uurimine algatati. Selles kaebuses märkisid asjaomased liidu tootjad, et dumpinguhinnaga import puudutas üksnes standardseid tooteid ja et olukord on erinev liidus, kus toodetakse üldiselt 90% ulatuses standardseid tooteid ja 10% ulatuses mittestandardseid tooteid. Hagejad leiavad, et sellises kontekstis saanuks ainult segmendipõhine analüüs tagada, et liidu tootmisharul seoses mittestandardsete toodetega tekkinud kahju ei omistataks ekslikult Hiina Rahvavabariigist pärit impordile.

382 Sellega seoses tuleb märkida, et standardsed tooted on kaebuses määratletud kui tooted, mis vastavad standarditele EN 124 või EN 1433. Neid standardeid arvestades on mittestandardsetel toodetel suuremad avad ja neil on täiendavaid omadusi, mis eeldatavalt lisavad tootele väärtust: õhupidavus, lukustussüsteem, patent jms.

383 Ent toodete kuulumine eri tootevalikutesse ei ole iseenesest piisav, et tuvastada, et need ei ole vastastikku asendatavad, ega anna seega ka võimalust viia läbi segmendipõhine analüüs, kuna erinevatesse tootevalikutesse kuuluvatel toodetel võib olla identne funktsioon või need võivad vastata samadele vajadustele (vt selle kohta 10. märtsi 1992. aasta kohtuotsus Sanyo Electric *vs.* nõukogu, C-177/87, EU:C:1992:111, punkt 12).

384 Sellega seoses tuleb märkida, et käesolevas asjas ei ole hagejad esitanud ühtegi tõendit nende klientide võimalike eriliste ja eristatavate vajaduste kohta, kellele iga tootekategooria (standardsed ja mittestandardsed tooted) vastab.

385 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et kuna hagejad ei ole esitanud vastupidiseid tõendeid, ei ole standardseid tooteid ja mittestandardseid tooteid eristava segmendipõhise analüüsi puudumine käesolevas asjas vastuolus kohtupraktika nõuetega, mistõttu tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

386 Teises etteheites väidavad hagejad, et liidu tootmisharule tekitatud kahju hindamiseks pidanuks komisjon vaatlusaluseid tooteid üksteisest eristama lähtuvalt sellest, kas neid toodetakse kõrgtugevast malmist või hallmalmist. See argument on esitatud ka esimese väite kuuenda osa ja teise väite esimese osa viienda etteheite raames.

387 Sellega seoses tuleb märkida, et kõrgtugeva malmi ja hallimalmi vahelisi seoseid analüüsiti esimeste dumpinguvastaste meetmete läbivaatamisel, mis olid võetud seoses seda liiki toodete impordiga Hiina Rahvavabariigist.

388 Käesoleval juhul oli läbivaatamismenetluse eesmärk kindlaks teha, kas määruses nr 1212/2005 vaatlusaluse toote määratlusega – mittetempermalmist valandid – on samamoodi nagu hallmalmist valandid hõlmatud kõrgtugevast malmist valandid.

389 Läbivaatamise tulemusel vastu võetud määruses, nimelt nõukogu 11. juuni 2009. aasta määruses (EÜ) nr 500/2009, millega muudetakse määrust nr 1212/2005 (ELT 2009, L 151, lk 6), leidis komisjon, et hallmalmist valandid ja kõrgtugevast malmist valandid kujutavad endast dumpinguvastase menetluse seisukohalt ühte ja sama toodet, kuna neil on samad (füüsilised, keemilised ja tehnilised) põhiomadused ning need sama otstarbega ja on vastastikku asendatavad.

390 Sellega seoses märkis komisjon, et nii hallmalm kui ka kõrgtugev malm on mõlemad raua ja süsiniku sulam, kuigi nende tooraine struktuur ja tootmise käigus lisatavad ained on pisut erinevad. Ta lisas, et on selge, et erinevalt hallmalmist võimaldavad kõrgtugeva malmi tehnilised omadused sellel survejõule paremini vastu pidada ja kõrgtugevat malmi saab survejõul oluliselt suuremal määral deformeerida, ilma et see murduks. Seda erinevust kompenseerivad siiski võrdväärsed mehhaanilised või tehnilised omadused nagu vormitavus, kulumiskindlus ja elastsus. Lisaks nähtub määrusest nr 500/2009, et eelkirjeldatud erinevus mõjutab ainult valandi kuju (st kas lukustusseadist on vaja või mitte), mitte selle vastavust kasutamiseesmärgile, milleks on maapinnal või maa all asuvate süsteemide katmine ja/või neile juurdepääsu tagamine. Komisjon märkis analüüsi raames samuti, et tarbijate jaoks on mõlemat liiki valandid üks ja sama toode, mida kasutatakse luugiaukude katmiseks, mis peavad vastu liikluskoormusele, tagavad turvalise ja lihtsa juurdepääsu maa-alustele võrkudele või pinnaveekollektoritele (kuivenduskanalitele) ja et mõlemat liiki valandid tagavad pikaajalise ja püsiva lahenduse.

391 Käesolevas asjas tuleb märkida, et hagejad ei esita neid järeldusi kahtluse alla seadvaid tõendeid, vaid väidavad, et teatud liikmesriikides on „esimesel kohal“ või „eelistatud“ ühte või teist liiki malm. Nii domineerib nende sõnul Saksa turul hallmalm ja Prantsuse turul kõrgtugev malm.

392 Kuna selle väite kohta ei ole esitatud konkreetseid tõendeid, ei ole see komisjoni analüüsi kahtluse alla seadmiseks piisav. Igal juhul ei võimalda pelk eelistus täie kindlusega tuvastada, et tooteid ei saa vastastikku asendada või siis saab seda teha ebapiisaval määral, ning seetõttu tuleb ka teine etteheide tagasi lükata.

393 Kolmandas etteheites väidavad hagejad, et komisjon oleks pidanud hindama liidu tootmisharule tekkinud kahju, eristades Ida-Euroopat ülejäänud liidust konkurentsitingimuste tõttu, mis on liidu selles osas vähem arenenud.

394 Sellega seoses tuleb märkida, et see etteheide ei ole piisavalt põhjendatud, et seda saaks nõuetekohaselt analüüsida, kuna hagejad piirdusid märkimisega – esitamata mingit konkreetset selgitust –, et Ida-Euroopas ei ole konkurentsitingimused samad kui teistes Euroopa piirkondades.

395 Hagejad märgivad küll, et määruses nr 1212/2005, mille tulemusel võeti vastu 2005. aasta dumpinguvastased meetmed, viis komisjon läbi segmendipõhise analüüsi, välistades teatava geograafilise piirkonna, käesoleval juhul Prantsusmaa.

396 Siiski põhjendas komisjon sellist toimimisviisi määruse nr 1212/2005 põhjenduses 73 sellega, et dumpinguhinnaga impordi maht ei olnud ühenduse turu piires ühtlane. Nimelt oli neljateistkümnes liikmesriigis dumpinguhinnaga impordi maht suur, kuid Prantsusmaa turule ei olnud dumpinguhinnaga importi seni suunatud. Samal ajal mõjutasid kaks valimisse kuuluvat Prantsusmaa tootjat liidu tootmisharu üldist olukorda eriti tugevalt, kuna nende valandite toodang ja müük Prantsusmaal moodustas keskmiselt 36% liidu tootmisharu toodangu ja müügi kogumahust. Kirjeldatud olukorda arvestades pidas komisjon asjakohaseks koos ühenduse tootmisharule tervikuna tekitatava kahju analüüsiga esitada analüüs impordi osas vaatlusaluse liidu turu (v.a. Prantsusmaa turg) teatavate näitajate suundumuste kohta.

397 Hagejad ei ole tõendanud, et seda laadi asjaolud õigustavad käesolevas asjas Lääne-Euroopa tootmisharule ja Ida-Euroopa tootmisharule tekitatud kahju eraldi käsitlemist, mistõttu tuleb kolmas etteheide ja järelikult teise väite teine osa tervikuna tagasi lükata.

– *Teise väite kolmas osa: impordihinnad ja hinna allalöömise olulisus*

398 Teise väite kolmandas osas esitavad hagejad kaks etteheidet, millele komisjon vastu vaidleb.

399 Hagejate esimese etteheite kohaselt ei olnud komisjonil usaldusväärset teavet dumpinguhinnaga impordi hindade kohta.

400 Sellega seoses tuleb tõdeda, et ajutise määruse põhjenduses 126 möönis komisjon, et dumpinguhinnaga impordi hindade muutumist ei saanud pidada „täiesti usaldusväärseks“, kuna andmed põhinesid impordistatistikal ja puudus üksikasjalik teave tootevaliku kohta.

401 Siiski tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei tunnistanud komisjon ajutise määruse selles punktis, et dumpinguhinnaga impordi hindade kujunemine ei olnud piisavalt usaldusväärne selleks, et seda saaks kasutada, vaid üksnes seda, et impordihinna arvutamine ei andnud nii üksikasjalikku tulemust, kui ta oleks soovinud, ilma et ta oleks siiski pidanud neid andmeid täiesti ebausaldusväärseks ja kaalumata, kas neid ei oleks kuidagi saanud vaidlustatud määruse koostamisel kasutada.

402 Asjaolu, et nende hindade kujunemist ei peetud „täielikult usaldusväärseks“, tuleneb asjaolust, et Eurostati andmed liigitavad asjaomase toote koodide alla, mis hõlmavad ka teisi tooteid, ja et seetõttu kohandati neid andmeid, nagu on märgitud eespool punktides 158–166

403 Vastuseks esimese väite esimesele osale leiti, et komisjon võis dumpinguhinnaga impordi mahu kindlaksmääramisel tugineda nendele kohandatud andmetele, kui puudub täpsem, uuem ja usaldusväärsem teave.

404 Selle hinnangu jätkuks tuleb märkida, et komisjon võis kasutada ka neid andmeid dumpinguhinnaga impordi hinna analüüsimiseks ja selle kujunemise jälgimiseks.

405 Esimene etteheide tuleb seega tagasi lükata.

406 Hagejate teise etteheite kohaselt ei hinnanud komisjon piisavalt hinna allalöömise olulisust seoses liidu tootmisharu toodangu selle osaga, mille puhul ei tuvastatud mingit hinna allalöömist.

407 Seoses sellega tuleb tõdeda, et vaidlustatud määruse põhjenduses 187 tõdes komisjon, et valimisse kaasatud liidu tootjate kogumüügist liidus oli 62,6% puhul valimisse kaasatud Hiina Rahvavabariigi eksportivate tootjate dumpinguhinnaga import hinna alla löönud. Sellele järeldusele jõudmiseks tugines ta asjaolule, et esiteks olid kõik imporditud toote liigid võrreldavad valimisse kaasatud liidu tootjate müüdavate tooteliikidega ja teiseks olid kõikide imporditud toodete hinna alla löönud valimisse kaasatud liidu tootjate müüdud võrreldavate tooteliikide müügihinnad. Nendest asjaoludest järeldas komisjon, et dumpinguhinnaga impordi hinna kahjulikku mõju liidu tootmisharu müügile on piisavalt tõendatud.

408 Hagejad on seisukohal, et komisjon ei saanud sellele järeldusele jõuda piiratud osakaalu alusel, mille puhul oli hinna allalöömine tegelikult tuvastatud – käesoleval juhul 62,6% valimisse kaasatud liidu tootjate müügist. Hagejate arvates ei ole selline osakaal piisav kahel põhjusel. Hagejate esimene vastuväide seisneb selles, et müügi osakaal, mille osas hinna allalöömine tuvastati, võrdub ainult 26,9%ga liidu müügist, samas kui liidu tootjate valim katab 43% liidu tootmisharu kogumüügist. Hagejate teine vastuväide seisneb selles, et see 62,6protsendiline osakaal tähendab, et ülejäänud osa,

mis pealegi ei ole tähtsusetu (enam kui 37%), puhul ei tuvastatud mingit hinna allalöömist. Sellises kontekstis oleks komisjon pidanud hagejate sõnul analüüsima, kas põhjuslikku seost saab tegelikult tõendada kogu liidu tootmisharu puhul tuvastatud kahju osas. Sellega seoses rõhutavad nad, et dumpinguhinnaga impordiga võrreldes oli liidu tootmisharu müügis märgatavaid erinevusi sõltuvalt tootest (kõrgtugev või hallmalm) ja liikmesriigist.

409 Sellega seoses tuleb tõdeda, nagu on märgitud eespool punktis 290, et alusmääruse kohaselt on komisjonil õigus suuremahulistes asjades uurimisel piirduda kindlaksmääratud arvu isikutega, kasutades selle määruse artiklis 17 ette nähtud väljavõttelise uuringu meetodit, ilma et hagejad oleksid seda võimalust või selles sättes ette nähtud meetodeid käesolevas asjas õigusvastasuse väite raames kahtluse alla seadnud.

410 Käesolevas asjas kasutas komisjon väljavõttelise uuringu raames, nagu on märgitud eespool punktis 296, selles sättes ette nähtud teist meetodit, nimelt (toodangu ja müügi) „suurimatel“ mahtudel põhinevat valikut.

411 Seega tuleb alusmääruse alusel asuda seisukohale, et komisjoni analüüs põhines andmetel, mida tuleb pidada tüüpiliseks, mistõttu juhul, kui hinna allalöömine on valimisse kaasatud liidu tootjate müügi puhul tuvastatud, tuleb hinna allalöömist pidada tüüpiliseks kogu liidu tootmisharu puhul.

412 Niisiis tuleb tagasi lükata hagejate esimene etteheide, mis puudutab hinna allalöömist ainult 26,9% liidu müügi puhul, mis sisuliselt tähendab, et kahtluse alla on seatud komisjoni võimalus tugineda tüüpilisele valimile.

413 Mis puudutab hagejate teist etteheidet, siis rõhutavad hagejad oma vastuses Üldkohtu kirjalikele küsimustele, et arvestamata jäetud 37,4%-le vastav müük ei olnud võrreldav valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate impordiga ning juba määratlusest tulenevalt ei esinenud selle puhul hinna allalöömist.

414 Oma argumentide põhjendamiseks viitavad apellandid 24. septembri 2019. aasta kohtuotsusele Hubei Xinyegang Special Tube *vs.* komisjon (T-500/17, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:691), millega tühistati komisjoni dumpinguvastane määrus muu hulgas põhjusel, et see institutsioon ei võtnud hinna allalöömise uurimise eesmärgil tehtud analüüsis arvesse valimisse kaasatud liidu tootjate müügimahust müüki 8% ulatuses, kuna vastavat liiki importtoode puudus.

415 Hagejate sõnul tuleb käesolevas asjas nende kahe juhtumi sarnasusi arvestades teha sama järeldus, seda enam, et komisjoni tähelepanuta jäetud osakaal on käesoleval juhul suurem (umbes 37%) kui eelnimetatud kohtuotsuses (8%). Mõlemas kohtuasjas põhineb kogu teave, mida komisjon kasutas keskmiste ühikuhindade ja liidus sõltumatutele ostjatele toimunud müügi kasumlikkuse kindlaksmääramisel, kõigil valimisse kaasatud liidu tootjate müüdud tooteliikidel. Samamoodi tuvastas komisjon neis mõlemas asjas konkreetse seose dumpinguhinnaga impordi hinna allalöömise analüüsi ja liidu tootmisharu hindade muutuse vahel. Ühtlasi tuvastas komisjon mõlemal juhul seose ka ühelt poolt liidu tootmisharu hindade languse ja teiselt poolt selle tootmisharu kasumlikkuse ning selle turuosa vähenemise vahel. Lõpuks jättis komisjon käesolevas asjas – nagu ka viidatud varasemas kohtuasjas – esitamata konkreetse põhjenduse, mis võimaldaks välistada, et arvesse võtmata tooted võisid olulisel määral mõjutada valimisse kaasatud liidu tootjate hindade alanemist.

416 Sellega seoses tuleb märkida, et 24. septembri 2019. aasta kohtuotsuses Hubei Xinyegang Special Tube *vs.* komisjon (T-500/17, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:691), millele viitasid hagejad, tegi Üldkohus otsuse kontekstis, milles komisjon ise tuvastas eri segmentide olemasolu uurimisalustest toodetest koosnevas tervikus. Selles kontekstis sedastas Üldkohus, et komisjon viis läbi hinna allalöömise analüüsi, tegemata vahet segmentide vahel, mille ta oli ometi kindlaks teinud. Lisaks leidis ta, et see institutsioon ei võtnud oma analüüsis arvesse teatud tooteliike, mida müüsid valimisse kaasatud liidu tootjad ja mille puhul puudusid vastavad imporditud tooteliigid. Selles konkreetses

kontekstis leidis Üldkohus nimetatud kohtuotsuse punktis 74, et „kuna vaidlustatud määruses ei ole selles osas konkreetseid põhjendusi esitatud, siis ei saa välistada, et kõnealused 17 tooteliiki, mis moodustavad 8% nende tootjate müügimahust ja võib-olla ka väärtuse poolest, arvestades segmentide vahelist hinnaerinevust, võisid olulisel määral mõjutada valimisse kaasatud liidu tootjate hindade alanemist“.

417 See olukord erineb käesolevas asjas esinevast olukorrast, kus komisjon ei tuvastanud erinevate segmentide olemasolu asjaomase toote turul ja selgitas põhjalikult oma seisukohta selles küsimuses, ilma et hagejail oleks õnnestunud esitada tõendeid, mis võimaldaksid selle hinnangu kummutada või kahtluse alla seada.

418 Hagejad leiavad, et nende teist vastuväidet toetavad samuti järeldused, mille WTO apellatsioonikogu esitas vaidluses „Hiina – Jaapanist pärit kõrgtehnoloogilistele roostevabast terasest õmblusteta torudele „HP-SSST“ dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise meetmed (WT/DS 454/AB/R ja WT/DS 460/AB/R, 14. oktoobri 2015. aasta aruanne).

419 Sellega seoses tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt ei saa Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu (EÜT 1994, L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82) 1A lisas esitatud GATTi VI artikli rakendamise lepingu (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189; edaspidi „dumpinguvastane leping“) tõlgendused olla Üldkohtule vaidlustatud määruse kehtivuse hindamisel siduvad (vt selle kohta 1. märtsi 2005. aasta kohtuotsus Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punkt 54).

420 Lisaks sellele tuleb märkida, et eespool punktis 418 mainitud aruandes märkis WTO apellatsioonikogu, et uurimisasutus peab selleks, et objektiivselt hinnata dumpinguhinnaga impordi mõju omamaistele hindadele, kasutama hinnasuundumuste muutuste dünaamilist hindamist, arvestades sellega, millised on uurimisperioodi vältel esiteks dumpinguhinnaga impordi hinnad ja teiseks sarnase omamaise toote hinnad, ja võtma arvesse kõiki tähtsust omavaid asjaolusid, s.h sobival juhul iga tooteliigiga seotud turuosa.

421 Seda tõdemust tuleb siiski vaadelda selle kontekstis. Mainitud kohtuasjas tuvastati, et kõnealuseid tooteid, nimelt kõrgtehnoloogilisi roostevabast terasest õmbluseta torud (HP-SSST), tuli eristada eri turusegmentide alusel, mis vastasid eri tootevalikutele, mille vastastikust asendatavust ei olnud tõendatud. Lisaks märkis Hiina uurimisasutus uurimise käigus, et uurimisalusel perioodil keskendus dumpinguhinnaga import ja omamaine müük HP-SSST turu eri segmentidele. Nimelt, kuigi enamik Hiina HP-SSST omamaisest toodangust oli A-kvaliteediga tooted, oli turuosa, mille oli vallanud A-kvaliteediga toodete dumpinguhinnaga import, 2008. aastal 1,45% ja pärast seda aastat 0%.

422 Just selles konkreetses kontekstis leidis WTO apellatsioonikogu, et Hiina uurimisasutus ei saa piirduda sellega, et ta tuvastas, et tegemist on B- ja C-kvaliteediga toodete hinna allalöömisega, vaid ta pidi samuti arvesse võtma iga toote – nii A, B kui ka C – suhtelist turuosa.

423 Käesolevas asjas on olukord teistsugune, kuna vaatamata sellele, et komisjon on vaatlusaluse toote võrdluse otstarbel rühmitanud tootekoodide kaupa, hõlmab see mitut liiki tooteid, mis on siiski vastastikku asendatavad.

424 Pealegi kiitis WTO apellatsioonikogu selle meetodi heaks oma eespool punktis 418 viidatud aruandes, märkides selle aruande punktis 5.180, et uurimise eest vastutav asutus ei olnud dumpinguvastase lepingu artikli 3.2 alusel kohustatud tõendama, et hinna allalöömine esineb iga uurimisaluse tooteliigi või samasuguse omamaise toote moodustava kogu tootevaliku puhul.

425 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et hinna allalöömise marginaal, mis jääb vahemikku 31,6–39,2%, hõlmates valimisse kaasatud liidu tootjate müügist 62,6%, on käesoleval juhul piisav, et järeldada, et võrreldes liidu tootmisharu samasuguse toote hinnaga oli hinna allalöömine alusmääruse artikli 3 lõike 3 tähenduses märkimisväärne.

426 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb teine etteheide ja seega teise väite kolmas osa tervikuna tagasi lükata.

427 Kuna kõik teise väite raames esitatud argumendid on tagasi lükatud, tuleb see väide tagasi lükata.

Kolmas väide, mis puudutab keeldumist edastada teatud informatsiooni

428 Kolmandas väites heidavad hagejad komisjonile ette, et viimane keeldus neile edastamast dumpingu ja kahju kindlaksmääramiseks vajalikku teavet. See etteheide on esitatud ka esimese väite kuuendas osas.

– *Kolmanda väite vastuvõetavus*

429 Komisjoni arvates tuleb kolmas väide tunnistada vastuvõetamatuks kõigi hagejate puhul. Esiteks, kuna CCCME ei ole huvitatud isik alusmääruse tähenduses, ei saa ta tugineda sellest määrusest tulenevate menetlusõiguste rikkumisele. Teiseks, kuna CCCME liikmed ja teised juriidilised isikud, kes on nimetatud I lisas, ei osalenud menetluses, esitades märkusi ja nõudes juurdepääsu mittekonfidentsiaalsele toimikule, siis ei saa nad tugineda neile teabe edastamata jätmisega seotud menetlusõiguste rikkumisele.

430 Selle vastuvõetamatuse vastuväite analüüsimisel tuleb sõltuvalt väite esitanud üksuse või ettevõtja isikust eristada kolme juhtu.

431 Esimene analüüsitav juhtum, on see, kus CCCME on esitanud argumendi enda nimel.

432 Sellega seoses tuleb märkida, et kuna CCCME osales uurimises ja palus, et tal endal oleks võimalik saada kolmandas väites nimetatud teavet, siis on tal menetlusõigused, mille kaitset ta võib käesoleva hagi raames taotleda.

433 Neil asjaoludel tuleb kolmas väide tunnistada vastuvõetavaks osas, milles selle on esitanud CCCME, kes tegutseb enda nimel.

434 Teine analüüsitav juhtum on see, kus väite on esitanud CCCME liikmed ja teised I lisas nimetatud juriidilised isikud, kes on vaidlustanud vaidlustatud määruse põhjusel, et neile ei edastatud nende huvide kaitseks olulist teavet.

435 Sellega seoses tuleb märkida, et need kaks kategooriat koosnevad ettevõtjatest, kes ei ole tõendanud, et nad osalesid uurimises või esitasid taotluse, et neile edastataks kõnealune teave.

436 Alusmäärusest ja eelkõige selle artikli 5 lõikest 10 nähtub, et kuna institutsioonidel ei ole võimalik kindlaks teha kõiki ettevõtjaid, kes võivad olla dumpinguvastasest menetlusest huvitatud, ja määrata seega kindlaks, kellele tuleb edastada teave, mille avalikustamiseks on luba antud, siis peavad huvitatud isikud endast teatama ja näitama üles huvi saada teavet ja osaleda uurimises.

437 Nagu on märgitud kohtupraktikas, peavad need isikud andma institutsioonidele võimaluse hinnata probleeme, mida neile võib tekitada nende käsutusse antud teabes mingi üksikasja puudumine, arvestades, et nad ei saa liidu kohtus vaidlustada seda, et neile ei antud teavet, juhul kui nad ei ole

uurimise käigus esitanud institutsioonidele ühtegi sellekohast taotlust (vt 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 93 ja seal viidatud kohtupraktika).

438 Järelikult ei saa kolmandat väidet pidada vastuvõetavaks CCCME liikmete ja teiste juriidiliste isikute osas, kes on nimetatud I lisas, niivõrd, kuivõrd nende ettevõtjate eesmärk on saavutada vaidlustatud määruse tühistamine põhjusel, et neile ei edastatud teavet, mis oleks tulnud neile edastada.

439 Kolmas ja viimane olukord, mida tuleb arvesse võtta, on see, kus CCCME liikmed ja teised juriidilised isikud, kes on nimetatud I lisas, esitavad väite, et CCCME kaitseõigusi ei ole järgitud.

440 Seoses sellega on kohane meenutada, et kohtupraktika kohaselt on kaitseõiguste rikkumine oma olemuselt subjektiivsete õiguste rikkumine (vt selle kohta 26. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus CNOP ja CCG *vs.* komisjon, T-23/09, EU:T:2010:452, punkt 45), mistõttu peab asjaomane isik ise sellele rikkumisele väite esitama, ilma et keegi teine pool saaks seda teha (vt selle kohta 1. juuli 2010. aasta kohtuotsus ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni *vs.* komisjon, T-62/08, EU:T:2010:268, punkt 186).

441 Seega tuleb asuda seisukohale, et selle kohtupraktika kohaselt ei saa teised juriidilised isikud, kes on nimetatud I lisas, tugineda liidu kohtus CCCME-le uurimise käigus antud menetlusõiguste rikkumisele.

442 Hagejad on seisukohal, et liidu õigus lubab ühenduse liikmetel siiski tugineda selle ühenduse menetlusõiguste rikkumisele, kui ühendus tegutses uurimise ajal nende liikmete nimel komisjonis, arvestades, et sellisel juhul nõuavad nad lõppastmes oma enda õiguste kaitset, mida ühendus oleks nende nimel teinud selles haldusmenetluse faasis.

443 Selles küsimuses tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt on ühendustel õigus teostada mõne oma liikme menetlusõigusi dumpinguvastase menetluse raames (vt selle kohta 19. septembri 2019. aasta kohtuotsus Zhejiang Jndia Pipeline Industry *vs.* komisjon, T-228/17, EU:T:2019:619, punkt 36).

444 Samas kohtupraktikas on see võimalus siiski seatud sõltuvusse tingimusest, et ühendus väljendas uurimise ajal kavatsust tegutseda oma teatud liikmete esindajana, mis eeldab, et viimati nimetatud liikmed on seega identifitseeritud ja ühendus suudab tõendada, et on saanud neilt volituse, mis võimaldab sel ühendusel kasutada neid menetlusõigusi nende liikmete nimel.

445 Toimikust nähtub aga, et käesolevas asjas ei esitlenud CCCME end uurimise ajal komisjonile sellisena, vaid ta tegutses hoopis kogu uurimise vältel Hiina tootmisharu kui tervikut esindava üksusena.

446 CCCME märkis 15. septembril 2017 ajutise määruse kohta esitatud seisukohtades järgmist:

„CCCME huvi vastab Hiina malmitööstuse kui terviku huvile. See huvi võib kokku langeda – ja sageli langebki kokku – asjaomase toote erinevate Hiina eksportivate tootjate huvidega, kuid see huvi on eraldiseisev ja läheb kaugemale individuaalsetest huvidest. CCCME liikmed ei ole mitte ainult valimisse kaasatud Hiina eksportivad tootjad, vaid ka Hiina eksportivad tootjad, keda valimisse ei kaasatud ja kelle suhtes kohaldatakse seega maksumäära, mis on ette nähtud „teistele nimetatud määruse I lisas nimetatud äriühingutele“ või „kõigile teistele äriühingutele“. CCCME liikmeks on ka äriühinguid, kes käesoleval ajal ei ekspordi asjaomast toodet Euroopa Liitu, kuid kellel võib kavas olla teha seda tulevikus. CCCME käesolevas uurimises osalemise eesmärk on kaitsta tema liikmete ja Hiina (eksportiva) malmitööstuse tootjate kollektiivseid huve, mitte selle liikmete individuaalseid huve. Nende individuaalsetele huvide kaitset nõuavad erinevad Hiina (eksportivad) tootjad ise, kellest mõned osalevad käesolevas menetluses.“

447 Neil asjaoludel ei saa asuda seisukohale, et täidetud on kohtupraktikas ette nähtud nõuded, mis võimaldavad ühenduse liikmetel tegutseda menetlusõiguste kaitseks, mis CCCME haldusmenetluses väidetavalt kasutas.

448 Kohtuistungil tegid hagejad ettepaneku esitada CCCME liikmete antud volikirjad, et võimaldada tal enda nimel kaitsta neile kuuluvaid menetlusõigusi.

449 Siiski tuleb asuda seisukohale, et selline tõendite pakkumine ei saa selles menetlusstaadiumis olla edukas, sest juhul, kui need volikirjad oleksid olemas olnud, tulnuks need esitada selliste volikirjade uurimise etapis, et komisjon oleks saanud anda asjaomastele ettevõtjatele menetlusõigused, mille kaitsmist nad võivad nõuda.

450 Eeltoodud asjaolusid arvestades leiab Üldkohus, et kolmanda väite võib esitada CCCME, tegutsedes enda nimel kogu Hiina tootmisharu esindava ühendusena, ja vastuvõetamatuse tõttu tuleb tagasi lükata CCCME liikmete ja teiste I lisas nimetatud juriidiliste isikute poolt selle väite raames esitatud argumendid.

– *Kaitseõiguste ja konfidentsiaalsuskohustuse vastastikune suhe*

451 Sisulises osas tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt kujutab isiku kaitseõiguste austamine tema vastu algatatud menetluses, mis võib viia selle isiku kahjuks tehtud otsuseni, endast liidu õiguse üldpõhimõtet, mis peab olema tagatud isegi menetluseeskirjade puudumisel (vt 1. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware *vs.* nõukogu, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punkt 83 ja seal viidatud kohtupraktika).

452 Euroopa Kohtu sõnul on sel põhimõttel dumpinguvastastes uurimismenetlustes määrav tähtsus (vt 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 77 ja seal viidatud kohtupraktika).

453 Selle põhimõtte kohaselt tuleb huvitatud ettevõtjatele anda haldusmenetluses võimalus väljendada tõhusalt oma seisukohta esiteks väidetavate asjaolude tõele vastavuse ja asjakohasuse kohta ning teiseks tõendite kohta, mida komisjon kasutab, et põhjendada oma väidet dumpingu ja sellest tuleneva kahju olemasolu kohta (16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 76 ja seal viidatud kohtupraktika).

454 Sellega seoses peavad liidu institutsioonid tegutsema hoolikalt, püüdes anda asjaomastele ettevõtjatele nende huvide kaitseks tarvilikke juhiseid, kuid neil on siiski teatav vabadus valida – vajaduse korral omal algatusel – viis, mis tundub neile selliseks ettevõtjatele teatamiseks sobiv (27. juuni 1991. aasta kohtuotsus Al-Jubail Fertilizer *vs.* nõukogu, C-49/88, EU:C:1991:276, punkt 17, ja 3. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus Industrie des poudres sphériques *vs.* nõukogu, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 99; vt selle kohta ka 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus Timex *vs.* nõukogu ja komisjon, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 30).

455 Neid põhimõtteid on rakendatud alusmääruses, mis näeb ette tagatiste süsteemi, mis taotleb kahte eesmärki: esiteks võimaldada huvitatud isikutel tõhusalt kaitsta oma huve ja teiseks hoida uurimise käigus kogutud teabe konfidentsiaalsust (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 96).

456 Neid kahte eesmärki puudutavaid eeskirju uuritakse järgmistes punktides.

457 Mis puudutab esimest eesmärki, siis on menetluslikud tagatised, mis tagavad huvitatud isikute õiguse saada teavet, määratletud kõigepealt alusmääruse artikli 6 lõikes 7 ja seejärel artiklis 20 (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 97).

458 Nõnda on alusmääruse artikli 6 lõikes 7 ette nähtud, et huvitatud isikud, sealhulgas eksportijad ja neid esindavad ühendused, võivad kirjaliku taotluse korral tutvuda kogu teabega, mille ükskõik milline uurimisega seotud isik on kättesaadavaks teinud, välja arvatud liidu või liikmesriikide asutusesisesed dokumendid, kui see teave on nende huvide esitamiseks oluline, ei ole konfidentsiaalne ning seda kasutatakse uurimise käigus (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 98).

459 Alusmääruse artiklis 20 on omakorda kindlaks määratud kaks ajahetke, mil huvitatud isikutele, sealhulgas eksportijatele ja nende esindusorganisatsioonidele edastatakse konkreetne teave selliste oluliste faktide ja kaalutluste kohta, millel dumpinguvastased meetmed võivad põhineda, nimelt esiteks pärast ajutiste meetmete kehtestamist ja teiseks enne lõplike meetmete kehtestamist (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 99).

460 Mis puudutab teist eesmärki, siis on alusmääruses kehtestatud eeskirjad, mida kohaldatakse uurimise käigus kogutud teabe konfidentsiaalsuse järgimiseks (vt selle kohta 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 103).

461 Sellega seoses on alusmääruse artikli 19 lõikes 1 ette nähtud põhimõte, mille kohaselt peavad ametiasutused konfidentsiaalset teavet sellisena käsitlema.

462 Tegemist on teabega, mis on konfidentsiaalne oma laadilt või seetõttu, et teabe esitanud isikud või üksused on selle sellisena määratlenud. Esimesse kategooriasse kuulub teave, mille avalikustamine annaks konkurendile märkimisväärse eelise või millel oleks oluliselt kahjustav mõju teabe andjale või isikule, kellelt kõnealuse teabe saadi. Mis puudutab teist kategooriat, siis keelab alusmääruse artikli 19 lõike 5 esimene lause komisjonil, liikmesriikidel ja nende esindajatel avalikustada mis tahes teavet, mille on esitanud isik või üksus, kes on nõudnud, et seda teavet käsitletaks konfidentsiaalsena, välja arvatud selle isiku või üksuse eriloal.

463 Alusmääruse artikli 19 lõike 5 teise lause kohaselt kehtib avalikustamise keeld ka komisjoni ja liikmesriikide vahel vahetatava teabe ning institutsioonide ja liikmesriikide sisedokumentide suhtes, kusjuures ainsad lubatud erandid on alusmääruses sõnaselgelt ette nähtud.

464 Olles seega esitanud mõlemad õigusnormides taotletavad eesmärgid, tuleb märkida, et liidu õigus sisaldab juhiseid selle kohta, kuidas neid saab seostada (vt selle kohta 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 105).

465 Alusmääruse teatavates sätetes rõhutatakse konfidentsiaalsuse olulisust. Nimelt tuleneb eespool punktis 458 meelde tuletatud alusmääruse artikli 6 lõike 7 sõnastusest, et uurimisega seotud isiku antud teabe konfidentsiaalsus välistab huvitatud isikute võimaluse sellega tutvuda. Lisaks on selle määruse artikli 20 lõikes 4 ette nähtud, et lõplik avalikustamine toimub „konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust […] arvesse võttes“ (vt selle kohta 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 105).

466 Teisalt on kohtupraktikas täpsustatud, et teabe konfidentsiaalsuse austamise kohustus ei või siiski jätta kaitseõigusi ilma nende põhisisust (vt selle kohta 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus Timex *vs.* nõukogu ja komisjon, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 29).

467 Mõlema eesmärgi omavahel seostamiseks on alusmääruse artikli 19 lõikes 2 täpsustatud, et konfidentsiaalse teabe edastamise korral peab konfidentsiaalsena käsitlemist taotlev pool esitama teabe mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte, kusjuures kokkuvõte peab olema piisavalt üksikasjalik, et huvitatud isikud saaksid edastatud teabe sisust vajalikul määral aru.

468 Samal kaitseõiguste tagamise eesmärgil olukorras, kus teabe avalikustamine on vastuolus konfidentsiaalsusega, paneb alusmääruse artikli 19 lõige 4 institutsioonidele kohustuse avalikustada üldist teavet, eelkõige alusmäärusele tuginedes tehtud otsuste aluseks olevad põhjendused.

469 Neid põhimõtteid ja sätteid silmas pidades tuleb kontrollida, kas CCCME-le anti võimalus esitada tõhusalt oma seisukoht väidetavate faktide ja asjaolude tegelikkusele vastavuse ja asjakohasuse ning komisjoni poolt kasutatud tõendite kohta, arvestades, et kui asjaomastel institutsioonidel tuleb ühitada konfidentsiaalsusnõue huvitatud isikute õigusega saada teavet, peavad nad sellest teabest lähtudes hindama huvitatud isiku konkreetset olukorda ja eelkõige seda, milline on huvitatud isiku seisund kõnealusel turul võrreldes seda teavet andnud isiku omaga (vt selle kohta 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 199).

470 Selles analüüsis uuritakse järgemööda väite kolme osa.

– *Kolmanda väite esimene osa: taotlus edastada komisjoni tehtud arvutused*

471 Esimeses väiteosas heidab CCCME komisjonile ette, et viimane ei esitanud talle normaalväärtuse, dumpingumarginaalide, Hiina impordi mõju hindadele, kahju ja kahju kõrvaldamise taseme kohta üksikasjalikke arvutusi. CCCMR sõnul võimaldaks komisjoni üksikasjalike arvutuste teadmine huvitatud isikul esitada enda kaitseks kasulikumaid märkusi. Nimelt saaksid huvitatud isikud siis täpselt kontrollida seda, kuidas komisjon neid andmeid kasutas, ja võrrelda neid enda arvutustega, mille põhjal saaksid nad tuvastada võimalikud komisjoni vead, mis muidu jääksid märkamata.

472 Komisjon ei vaidle vastu sellele, et CCCME taotletud arvutused võivad kujutada endast olulisi fakte ja kaalutlusi alusmääruse artikli 20 lõike 2 tähenduses selliste huvitatud isikute jaoks nagu eksportivad tootjad, kelle suhtes võidakse kohaldada kõnealuseid dumpinguvastaseid meetmeid. Siiski leiab ta, et CCCMEd ei saa pidada huvitatud isikuks alusmääruse tähenduses, kuna see ühendus ise ei tegutse vaatlusaluse toote tootja või turustajana. Komisjoni sõnul on teabe esitamise kohustus esindusühenduste puhul kitsam kui huvitatud isikute, eelkõige eksportivate tootjate puhul.

473 Sellega seoses tuleb kõigepealt kindlaks teha, kas arvutused, millega tutvumise võimalust CCCME taotles, sisaldavad konfidentsiaalset teavet alusmääruse artikli 19 lõike 1 tähenduses, nagu komisjon uurimise käigus väitis.

474 Mis puudutab normaalväärtuse arvutusi, siis selgitas komisjon vaidlustatud määruses, et vastavalt kirjeldatud olukorrale kasutati erinevaid arvutusmeetodeid. Esimene olukord oli selline, kus eksporditud toote liik oli identne või võrreldav India turul valmistatud toote liigiga, võttes arvesse seda, et India Vabariik valiti normaalväärtuse arvutamise otstarbel kolmandaks turumajanduslikuks võrdlusriigiks. Sellel juhul kasutati erinevaid meetodeid sõltuvalt sellest, kas asjaomast tooteliiki müüdi India turul tüüpilistes kogustes või mitte. Nimelt, kui müüdud toote liiki oli India turul tüüpilistes kogustes, millega oli tegemist konkreetselt üht liiki toodete puhul, mida müüs India tootja, kasutas komisjon tavapärase kaubandustegevuse käigus kohaldatud müügihindu. Kui asjaomast tooteliiki ei müüdud India turul tüüpilistes kogustes, millega oli tegemist kõigi muude tooteliikide puhul, mis olid eksporditavate tooteliikidega identsed või võrreldavad, eristas komisjon ka seda, kas tooteliiki müüs „piisavas koguses“ vähemalt üks India tootja, millisel juhul kasutas komisjon tavapärase kaubandustegevuse käigus kohaldatud müügihindu (edaspidi „teine meetod“), või kui tooteliiki ei müüdud, ent seda tootis vähemalt üks India tootja, arvutas komisjon normaalväärtuse tootmiskulude põhjal, millele lisati müügi-, üld- ja halduskulud ning selle India tootja tavapärase kaubandustegevuse

käigus toimunud omamaise müügi kasum (edaspidi „kolmas meetod“). Teine olukord on selline, kus eksporditud tooteliik ei olnud identne või võrreldav India turul valmistatud tooteliigiga. Sellisel juhul kasutas komisjon normaalväärtust, mis põhines India tootjate kõigi tooteliikide, milles kasutatakse sama toorainet (kõrgtugev malm või hallmalm), müügil omamaisel turul tavapärase kaubandustegevuse käigus.

475 Neid selgitusi arvestades tuleb tõdeda, et normaalväärtuse arvutused, millega tutvumise võimalust CCCME taotles, puudutavad nii müügihindu kui ka tootmiskulusid, müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit, mis on esitatud tooteliikide kaupa.

476 Sellised andmed nagu tootmiskulud, müügi-, üld- ja halduskulud või kasum on aga käesoleval juhul oma laadilt konfidentsiaalsed alusmääruse artikli 19 lõike 1 tähenduses, kuna see, kui kolmas isik saab need andmed teada, annaks konkurendile kaubandustegevuses märkimisväärse eelise või avaldaks oluliselt kahjustavat mõju teabe andjale, nagu on märgitud selles sättes (vt eespool punkt 462).

477 Igal juhul tuleb tõdeda, et kuna need andmed olid esitatud komisjonile tagastatud küsimustiku piiratud kasutusega versioonis, siis edastasid uurimises osalejad need andmed – näiteks hind – konfidentsiaalsena, millega kaasnes ametiasutuste kohustus hoida seda teavet konfidentsiaalsena, et mitte rikkuda alusmääruse artikli 19 lõikeid 1 ja 5 (vt eespool punkt 462).

478 Sama kehtib ka muude CCCME taotletud arvutuste kohta.

479 Kuna dumpingumarginaalide arvutused seisnevad valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate puhul normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemises, siis puudutavad need hinnavõrdlusesse kaasatud India tootjate ja Hiina eksportivate tootjate andmeid.

480 Samuti sisaldavad kahju arvutused, sealhulgas selle raames Hiina impordi hinnamõju arvutamine, konfidentsiaalseid andmeid. Esiteks põhinevad hinna allalöömise arvutused, mis võimaldavad hinnata impordi mõju toodete hindadele liidu turul, valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate ekspordihindade ja valimisse kaasatud liidu tootjate sarnaste mudelite või toodete hindade võrdlusel. Teiseks hinnatakse liidu tootmisharule tekitatud kahju, võttes arvesse impordi mõju liidu tootmisharule. Selleks kogub ja analüüsib komisjon seoses mikromajanduslikele näitajate hindamisega liidu tootmisharu konfidentsiaalseid andmeid, st valimisse kaasatud liidu tootjate andmeid hindade ja hindu mõjutavate tegurite, tööjõukulude, varude, kasumlikkuse, rahavoo, investeeringute tootlikkuse, investeeringute tootlikkuse ja kapitali kaasamise võime kohta. Sama kehtib ka komisjoni poolt makromajanduslike tegurite hindamisel vajalike liidu tootmisharu tootjate andmetega, mis puudutavad tootmist, tootmisvõimsust, tootmisvõimsuse kasutamist, müügimahtu, turuosa, kasvu, tööhõivet ja tootlikkust.

481 Lõpuks puudutavad kahju kõrvaldamise taseme arvutused samuti konfidentsiaalseid andmeid, kuna need tulenevad omakorda ekspordihinna ja liidu tootmisharu poolt kasutatavate vastavate mittekahjustavate hindade võrdlusest.

482 Seega nähtub eespool esitatud analüüsist, et kõik CCCME taotletud arvutused on konfidentsiaalsed, mistõttu neid tuleb kaitsta.

483 Siiski tuleb meenutada, et kui teavet ei ole selle konfidentsiaalsuse tõttu võimalik edastada, siis alusmääruse artikli 19 lõiked 2–4 esiteks kohustavad huvitatud isikuid esitama selle teabe mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte iga kord, kui see on võimalik, ja teiseks kohustavad komisjoni avaldama üldise teabe ning eelkõige põhjused, millel alusmääruse alusel tehtud otsused rajanevad.

484 Seega tuleb kindlaks teha, kas talle edastatud teavet arvestades oli CCCME-l võimalik esitada enda kaitseks kasulikke märkusi.

485 Seda analüüsides tuleb arvesse võtta kahte aspekti: esiteks CCCME-le konkreetselt kättesaadavat teavet ja teiseks CCCME menetluslikku seisundit uurimise ajal (vt eespool punktis 469 meenutatud kohtupraktika). Järgmisena analüüsitakse neid aspekte.

486 Esimese aspekti kohta tuleb märkida, et mis puudutab normaalväärtuse arvutusi, siis selleks, et kaitsta koostööd teinud India tootjate, kuid ka valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate tundlikku äriteavet, edastas komisjon CCCME-le eespool punktis 474 kirjeldatud olukordade alusel kohaldatud normaalväärtuse arvutamise meetodi kirjelduse ja teatavad andmed nende arvutuste tulemuste kohta. Nõnda teatas komisjon CCCME-le, et see tulemus jääb vahemikku 3000–4000 jüaani ja 8000–9000 jüaani vastavalt tooteliigile. CCCME taotlusel märkis komisjon samuti oma lõpliku avaldamise järelduste punktis 61 ja vaidlustatud määruse põhjenduses 67, et kolmanda meetodi raames lisatud müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi summa oli 1–10% hallmalmist toodete käibest ning 10–20% kõrgtugevast malmist toodete käibest.

487 Mis puutub dumpingumarginaali arvutamist, siis tehti CCCME-le teatavaks komisjoni kasutatud meetod, st et komisjon arvutas valimisse kaasatud eksportivate tootjate dumpingumarginaali, võrreldes võrdlusriigi iga samasuguse toote liigi kaalutud keskmist normaalväärtust vastava vaatlusaluse toote liigi kaalutud keskmise ekspordihinnaga, nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 92. Seega sai komisjon tulemuseks dumpingumarginaali tooteliigi kaupa. Seejärel arvutas ta dumpingumarginaali valimisse kaasatud eksportiva tootja kohta vastavalt tema müüdavatele tooteliikidele. CCCMEd teavitati asjaolust, et nende arvutuste tulemusel ilmnesid dumpingumarginaalid vahemikus 15,5–38,1%.

488 Mis puutub hinna allalöömisse, siis nii, nagu on märgitud ajutise määruse põhjendustes 127 ja 128, informeeriti CCCMEd sellest, et komisjon määras uurimisperioodi osas hinna allalöömise kindlaks, võrreldes valimisse kaasatud kolme liidu tootja poolt liidu turul tegutsevatele sõltumatutele ostjatele müügil kasutatud kaalutud keskmisi müügihindu tooteliigi kaupa, mis kohandati tehasehinna tasemele, ja vastavaid kaalutud keskmisi hindu tooteliigi kaupa, mida valimisse kaasatud viis Hiina Rahvavabariigi tootjat kasutasid esimesele sõltumatule kliendile liidu turul impordiks müügil ja mis määrati CIF-hinna (kulud, kindlustus, vedu) alusel, mida kohandati hallmalmist toodete puhul 1,7% tollimaksuga ja kõrgtugevast malmist toodete puhul 2,7% tollimaksuga arvestamiseks. Komisjon võrdles hindu tooteliikide kaupa samal kaubandustasandil toimunud tehingute puhul, tehes vajaduse korral nõuetekohased kohandused ning arvates maha tagasimaksed ja hinnaalandused. Selle võrdluse tulemus väljendati protsendina valimisse kaasatud liidu kolme tootja uurimisperioodi käibest ning see osutas hinna allalöömismarginaalile vahemikus 35,4 ja 42,7%, mida seejärel kohandati, nagu on märgitud vaidlustatud määruse põhjenduses 122.

489 Arvutuste puhul, mille alusel hinnati mikromajanduslikke ja makromajanduslikke näitajaid, mis võimaldavad hinnata liidu tootmisharule tekitatud kahju, sai CCCME üldised arvandmed näitaja kaupa aasta lõikes, mis on esitatud ajutise määruse põhjendustes 137–166.

490 Mis lõpuks puudutab kahju kõrvaldamise taseme arvutamist, siis teavitati CCCMEd asjaolust, et selleks, et tuvastada kasum, mida liidu tootmisharu võib normaalsetes konkurentsitingimustes mõistlikult saada, analüüsis komisjon sõltumatutele ostjatele müügist saadud kasumit. Taotletavaks kasumimarginaaliks seati esialgu 5,3%, võttes arvesse 2013. aastal sõltumatutele klientidele suunatud müügist saadud kasumit. Seoses sellega täpsustas komisjon, et kuna dumpinguhinnaga import lisandus 2014. aastal jõuliselt ja seejärel stabiliseerus, siis otsustas ta, et 2013. aasta kasumitase kajastab kasumit, mille võiks usutavasti saavutada tavapärastes konkurentsitingimustes, st dumpinguhinnaga impordi puudumise korral. Seejärel tegi komisjon kindlaks kahju kõrvaldamise taseme, võrreldes valimisse kaasatud koostööd tegevate Hiina eksportivate tootjate kaalutud keskmist impordihinda, mida oli nõuetekohaselt kohandatud impordikulude ja tollimaksudega arvestamiseks ja mis oli kindlaks tehtud hinna allalöömise arvutuste jaoks, selle kaalutud keskmise mittekahjustava hinnaga, millega valimisse kaasatud liidu tootjad müüsid samasugust toodet uurimisperioodil liidu turul. Võrdluse tulemusena saadud vahe väljendati protsendina kaalutud keskmisest CIF-impordihinnast. Nende arvutuste tulemusel saadi protsendimäär, mis jäi 70,7% ja 80,7% vahele.

491 Seoses teise aspektiga, mida tuleb arvesse võtta, et teha kindlaks, kas CCCME-le edastati teave, mida tal oli vaja oma kaitseõiguste teostamiseks, tuleb meenutada, et see ühendus ei ole valimisse kaasatud eksportiv tootja. Seega ei ole ta sellise ettevõtja olukorras, kelle individualiseeritud andmeid, mille ettevõtja ise komisjonile edastas, see institutsioon kasutas oma arvutustes alusmääruses nõutud järelduste tegemiseks. Igale sellisele ettevõtjatele esitab komisjon tema kohta tehtud arvutused, millest osa puudutab nende endi andmeid, mis ei tekita nende puhul konfidentsiaalsuse probleemi, ja millest teine osa puudutab India või liidu tootjate konfidentsiaalseid andmeid. Nende ettevõtjate puhul võimaldavad kõnealused selgitused koos komisjoni selgitustega neil mõista nende suhtes kehtestatud tollimaksu, kusjuures need selgitused peavad olema võimalikult üksikasjalikud ja täpsed, et nad saaksid vajaduse korral vaidlustada komisjoni tehtud valikuid.

492 Nagu on märgitud eespool punktis 58, oli CCCME-l uurimise ajal huvitatud isiku staatus alusmääruse tähenduses. Uurimise käigus tegutses ta enda poolt menetluse alguses esitatud tutvustuse kohaselt kui isik, kes esindab Hiina Rahvavabariigis asjaomas tootmisharus tegutsevaid tootjaid tervikuna, st suurt hulka ettevõtjaid. Selle alusel ei saa ta nõuda kogu teavet teatavate Hiina eksportivate tootjate kohta ilma viimaste loata. Lisaks ei saa ta nõuda juurdepääsu nende India ja liidu tootjate konfidentsiaalsele andmetele, kelle otsus uurimises koostööd teha sõltub eelkõige neile antud konfidentsiaalsustagatisest. Kui anda CCCME-le nii ulatuslik dokumentidega tutvumise õigus, nagu ta taotles, siis ei vasta see konfidentsiaalsuse tagamise nõuetele, mille täitmise kohustus liidu institutsioonidel on vastavalt alusmäärusele.

493 Sellest tuleneb, et käesolevas asjas võis komisjon – nagu ta ka toimis – edastada CCCME-le ühtaegu nii täpset kui ka koondatud teavet, et täita konfidentsiaalsuskohustust seoses enda tehtud arvutustega.

494 Lisaks muutis komisjon pärast CCCME esitatud kommentaare oma normaalväärtuse arvutamise meetodit, eelkõige teist ja kolmandat meetodit, st meetodit, mida kohaldatakse juhul, kui eksporditud toote liik on identne või võrreldav India turul väikestes kogustes valmistatud ja müüdud tooteliigiga, ja meetodit, mida kohaldatakse juhul, kui tooteliiki ei müüda, vaid seda toodab vähemalt üks India tootja. Komisjon arvutas normaalväärtuse lõpuks nende müüjate kasutatud müügihinna (teine meetod) alusel, nagu on selgitatud vaidlustatud määruse põhjenduses 66, ning tootmiskulude alusel, millele lisati müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, mis on seotud kõnealuse India tootja tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud omamaise müügiga (kolmas meetod), nagu on selgitatud vaidlustatud määruse põhjenduses 67, mitte nagu varem, kui tugineti samasuguse toote iga India tootja keskmisele tootmiskulule. CCCME-l oli samuti võimalik vaidlustada normaalväärtuse arvutamine selle kolmanda meetodi alusel ja täpsemalt üheainsa India tootja müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi arvesse võtmine, kuigi CCCME argumendid lükati tagasi, nagu on märgitud vaidlustatud määruse põhjendustes 70–72.

495 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et käesolevas asjas sai komisjon õiguspäraselt keelduda võimaldamast Hiina tootmisharu esindava ühendusena tegutseva CCCME-l tutvuda normaalväärtuse, dumpingumarginaalide, Hiina impordi mõju hindadele, kahju ja kahju kõrvaldamise taseme arvutuste üksikasjadega, milleks viimane uurimise ajal luba taotles; et andmed, mis CCCME-le edastati ja mis on esitatud eespool punktides 486–490, andsid tema kui Hiina tootmisharu esindusühingu käsutusse olulisi fakte ja kaalutlusi põhjuste kohta, miks komisjon kavatses esitada soovituse kehtestada lõplikud meetmed, ja et komisjon andis talle võimaluse oma seisukoht tõhusalt teatavaks teha, säilitades ühtlasi asjaomaste andmete konfidentsiaalsuse.

496 Selle seisukoha kahtluse alla seadmiseks tugineb CCCME kahele kohtuotsusele.

497 Esiteks tugineb CCCME 30. juuni 2016. aasta kohtuotsusele Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378), milles Üldkohus leidis, et komisjon rikkus apellandi kaitseõigusi, kui ta keeldus talle edastamast normaalväärtuse arvutuste üksikasju tooteliigi kaupa ning nende arvutuste tulemusi.

498 Sellega seoses tuleb märkida, et CCCME viidatud 30. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Jinan Meide Casting *vs*. nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378) aluseks olnud faktilised asjaolud erinevad käesoleva juhtumi asjaoludest. Esiteks puudutas esimene juhtum valimisse kaasatud eksportivat tootjat, mitte sellist kogu tootmisharu esindusühingut nagu CCCME, kes eespool punktides 491 ja 492 märgitud põhjustel on sellise eksportiva tootjaga võrreldes erinevas olukorras. Teiseks tühistas selles kohtuasjas Üldkohtus oma otsusega akti igal juhul erilises kontekstis, kus võrdlusriigi tootja, kelle andmeid oli arvutustes kasutatud, andis loa nende arvutuste aluseks olevate kõnealuste andmete avalikustamiseks. Nagu märgib komisjon, tunnistas Üldkohus 30. juuni 2016. aasta kohtuotsuses Jinan Meide Casting *vs*. nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378) seega õigusvastaseks komisjoni keeldumise, kuigi ettevõtja, kellelt andmed pärinesid, oli nõustunud nende avalikustamisega, leides, et ka institutsioon võib nõustuda sellega, millega nõustub ettevõtja. Käesoleval juhul sellist olukorda ei esine ja eelkõige ei ole India tootjad andnud nõusolekut oma andmete selliseks avaldamiseks.

499 Teiseks viitab CCCME 1. juuni 2017. aasta kohtuotsusele Changmao Biochemical Engineering *vs*. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372), milles Üldkohus vaidlustatud määruse tühistamise põhjendamiseks tugines asjaolule, et komisjon keeldus avalikustamast teavet normaalväärtuse arvutamise kohta ja eelkõige vaatlusaluse toote puhul kasutatud hindade allikat ja hinnavõrdlust mõjutavaid tegureid.

500 Sellega seoses tuleb taas rõhutada erinevusi käesoleva kohtuasja ja selle kohtuasja vahel, milles tehti 1. juuni 2017. aasta kohtuotsus Changmao Biochemical Engineering *vs*. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372). Nimelt puudutas viimati nimetatud kohtuasi taas kord uurimisaluse eksportiva tootja olukorda, mis erineb kogu tootmisharu esindusühingu olukorrast. Lisaks ei ole see kohtuotsus nii suure ulatusega, nagu väidab CCCME. Kõigepealt puudutas Üldkohtu otsus tühistada akt keeldumist edastada konkreetne teave normaalväärtuse arvutamise kohta, st DL-viinhappe (uurimise ese) ja L(+)-viinhappe (võrdlusriigis toodetud) hinnaerinevuse kohta, ilma et selles kohtuotsuses oleks käsitletud hindade endi teatavakstegemist. Tühistamist põhjendati asjaoluga, et komisjoni keeldumiseks selle konkreetse teabe andmisest ei olnud sisulist põhjust. Nimelt ei põhjendanud komisjon haldusmenetluses oma keeldumist. Ta selgitas Üldkohtus, et lõppastmes jäeti taotletud teave esitamata konfidentsiaalsusega seotud põhjustel. Üldkohtu sõnul ei saa sellist selgitust siiski esitada esimest korda alles Üldkohtus. See oleks tulnud hagejale teatavaks teha haldusmenetluse käigus. Niisiis nähtub eespool viidatud kohtuotsusest, et Üldkohus ei välistanud võimalust, et kui komisjon oleks haldusmenetluses oma keeldumist nõuetekohaselt põhjendanud, oleks ta saanud keelduda andmast hagejale võimalust kõnealuse teabega tutvuda.

501 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et CCCME-l kui Hiina tootmisharu esindusühendusel ei ole õigust tutvuda normaalväärtuse, dumpingumarginaalide, Hiina impordi mõju hindadele, kahju ja kahju kõrvaldamise taseme üksikasjalike arvutustega, kuna selle puhul on tegemist konfidentsiaalse teabega. Käesoleva juhtumi asjaoludest nähtub, et teave, mille see ühendus sai oluliste asjaolude ja kaalutluste kohta, mille alusel komisjon kavatses vastu võtta lõplikud meetmed, võimaldas tal tõhusalt kaitsta oma huve Hiina tootmisharu esindusühendusena.

502 Uurimise käigus palus CCCME, et tema advokaadid saaksid võimaluse tutvuda eespool nimetatud teabega tingimusel, et nad peavad tagama nende andmete konfidentsiaalsuse.

503 Sellega seoses tuleb märkida, et niisugust toimimisviisi ei ole alusmääruses ette nähtud, samas kui see määrus näeb täpselt ette, kuidas peavad tegutsema institutsioonid ja asjaomast teavet valdavad isikud, kui see teave on konfidentsiaalne, nii nagu on märgitud eespool punktides 467 ja 468. Kuna institutsioonid ja huvitatud isikud täitsid sellega seoses neile pandud nõudeid, ei saa kritiseerida komisjoni otsust keelduda andmast võimalust andmetega tutvuda.

504 Seetõttu tuleb kolmanda väite esimene osa tagasi lükata.

– *Teise väite teine osa: taotlus edastada arvutused koondatul kujul*

505 Teises väiteosas, mis on esimese väiteosaga võrreldes esitatud teise võimalusena, kinnitab CCCME, et komisjon oleks pidanud esitama esimeses väiteosas nimetatud arvutused vähemalt koondatud kujul, eelkõige mis puudutab esiteks normaalväärtuse, Hiina impordi mõju hindadele ja kahju kõrvaldamise taseme arvutusi ning teiseks makromajanduslike tegurite hindamist.

506 Komisjon palub see väiteosa tagasi lükata.

507 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et konfidentsiaalsete andmete esitamine koondatud kujul ei võimalda tingimata kõrvaldada nende konfidentsiaalset laadi. Nii on see käesolevas asjas eelkõige normaalväärtuse arvutuste puhul. Komisjon väitis sellega seoses õigesti, et kuna ta kasutas teatud tooteliikide puhul üheainsa India tootja andmeid ja teiste tooteliikide puhul puudutavad andmed maksimaalselt kahte või kolme India tootjat, siis ei saa andmete koondamisega piisavalt tagada, et nende tootjate individuaalseid andmeid ei ole võimalik kindlaks teha. Sama kehtib ka makromajanduslikke tegureid puudutavate hinnangute kohta, mis kaebuse esitajad on andnud seoses ülejäänud tootjate olukorraga. Selles osas on Üldkohus juba otsustanud, et asjaomaste liidu tootjate hinnangulist toodangut, millele komisjon tarbimise arvutamisel tugines, peeti õigesti konfidentsiaalseks, kuna see põhines kaebuse esitajate turuteadmistel. Üldkohus leidis seega, et kogutoodangu arvandmete esitamisega piirdudes tegutses komisjon kooskõlas alusmäärusega (25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus CHEMK ja KF *vs.* nõukogu, T-190/08, EU:T:2011:618, punkt 231).

508 Teiseks tuleb rõhutada, nagu väitis komisjon, et uurimise huvides tehtud arvutused ja alusmääruses nõutavad järeldused ei tähenda seda, et tal oleks kõikidel juhtudel koondarvutused kõigi asjaomaste tootjate kohta.

509 Nii märkis komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 24, et CCCME taotletud hinna allalöömise koondarvutusi ei olnud olemas, kuna hinna allalöömine arvutati üksnes tooteliigi ja eksportiva tootja kaupa. Iga valimisse kaasatud Hiina eksportiv tootja sai seega kõik hinna allalöömise arvutused iga tooteliigi kohta, mida ta eksportis.

510 Komisjonil võib tõepoolest olla kohtustus koostada dokument selleks, et ühe poole kaitseõigused oleks tagatud (vt analoogia alusel 27. novembri 2019. aasta kohtuotsus Izuzquiza ja Semsrott *vs.* Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).

511 Siiski ei saa see kohustus olla nii lai, et hõlmatud oleks käesolevas asjas komisjoni kohustus koostada sellisele osapoolele nagu CCCME, st Hiina tootmisharu esindusühendusele dokument, et viimasel oleks kasutada kogu teave mille alusel kavandatakse kaubanduse kaitsemeetmed, vastasel korral kehtestataks komisjonile nõudeid, mis lähevad kaugemale alusmääruses ette nähtud nõuetest, mis puudutavad poolte kaitseõiguste tagamise eesmärgil teabe konfidentsiaalsuse järgimise nõude täitmise korraldust.

512 Sellega seoses tuleb märkida, et käesolevas asjas CCCME nõutud teabe maht on selline, et komisjoni tegevus ja uurimine võib olla takistatud, kui ta peab esitama kogu teabe vormis, mis on kohandatud üksnes sellise ühenduse vajaduse kohaselt. Sellega seoses tuleb meenutada, et dumpinguvastase menetluse eri etapid viiakse läbi rangete tähtaegade jooksul. Nõnda on alusmääruse artikli 6 lõikes 9 uurimise jaoks ette nähtud üldine 15 kuu pikkune tähtaeg. Selle määruse artikli 7 lõige 1 näeb ette, et ajutised tollimaksud kehtestatakse hiljemalt üheksa kuu jooksul alates menetluse algatamisest ja vastavalt artikli 9 lõikele 4 esitatakse ettepanek lõplike tollimaksude kehtestamiseks hiljemalt üks kuu enne ajutiste tollimaksude aegumist.

513 Seega ei saa CCCME teise väiteosa toetuseks esitatud argumendid muuta järeldust, millele Üldkohus jõudis esimese väiteosa raames ja mille kohaselt olid CCCME-le teada käesolevas asjas olulised faktilised asjaolud ja kaalutlused, mille alusel komisjon kavatses vastu võtta lõplikud meetmed, ning see ühendus sai seega tõhusalt kaitsta oma huve Hiina tootmisharu esindusühendusena.

514 Seega tuleb kolmanda väite teine osa tagasi lükata.

– Kolmanda väite kolmas osa: muu CCCME nõutud teavet

515 Kolmandas väiteosas, mille komisjon vastu vaidleb, loetleb CCCME kolme liiki teavet, mida ta peab oluliseks ja millega komisjon tal õigusvastaselt tutvuda ei võimaldanud.

516 CCCME esimese etteheite kohaselt ei edastanud komisjon talle muud teavet kui tootekoodidega hõlmatud omadused India ja liidu tootjate toodete puhul, mida oli võrreldud imporditud toodetega. CCCME väidab, et see olukord takistas tal kindlaks teha, kas hindade võrreldavuse tagamiseks oli vaja teha kohandusi. Hagejad esitavad need argumendid ka neljanda väite teises osas.

517 Selle väite toetuseks viitab CCCME WTO apellatsioonikogu aruandele vaidluses „Euroopa ühendused: lõplik dumpinguvastane meede teatavate Hiinast pärit rauast või terasest kinnitusdetailide kohta“ (WT/DS 397/AB/RW, 18. jaanuari 2016. aasta aruanne).

518 Selles vaidluses kinnitas WTO apellatsioonikogu, et „[d]umpinguvastases uurimises, millesse on kaasatud võrdlusriigi tootja, tuleb uurimisaluseid eksportijaid teavitada ka „konkreetsetest toodetest, mille puhul on kindlaks määratud normaalväärtus“, vastasel korral „ei ole neil võimalik taotleda kohandusi, mida nad peavad vajalikuks““. Selles vaidluses põhines apellatsioonikogu seisukoht asjaolul, et seda liiki uurimise käigus saadi andmeid normaalväärtuse kohta kolmandalt allikalt, nimelt võrdlusriigi tootjalt. Kuna uurimisalustel eksportijatel ei ole juurdepääsu sellele teabele, siis ei tea nad, kas nad saaksid taotleda kohandusi, et arvesse saaks võetud erinevused, mis mõjutavad eksporditavate toodete ja võrdlusriigi tootja poolt omamaisel turul müüdavate toodete hindade võrreldavust. Neile tootjatele ei piisa sellest, kui tehakse teatavaks tehingute võrdlemise aluseks olevad „tooterühmad“, avalikustades tootekoodid, nagu tõdes apellatsioonikogu. Neile tuleks esitada kogu teave võrdlusriigi tootjate nende toodete omaduste kohta, mida kasutatakse hindade võrdlemisel.

519 Selles küsimuses tuleb eespool punktis 419 meenutatu eeskujul tõdeda, et kohtupraktika kohaselt ei saa selle organi poolt vastu võetud dumpinguvastase lepingu tõlgendused olla Üldkohtule siduvad vaidlustatud määruse kehtivuse hindamisel (vt selle kohta 1. märtsi 2005. aasta kohtuotsus Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punkt 54).

520 Pealegi ei saa CCCME esitatud tõlgendust käesolevas asjas kasutada selleks, et vastata esitatud küsimustele.

521 Nimelt puudutab CCCME viidatud vaidlus eksportivaid tootjaid, kelle andmeid dumpingumarginaali arvutamisel arvesse võeti. CCCME viidatud aruandes märgib WTO apellatsioonikogu tootemudelite kohta teabe edastamise õigustamiseks sellisel juhul, kui kasutatakse võrdlusriigi meetodit, et „tavapärases“ dumpinguvastases uurimises määratakse normaalväärtus tavaliselt kindlaks selle põhjal, milline on asjaomase eksportija müük tema omamaisel turul. Tema arvates võib seega eeldada, et uurimisalusel eksportijal on vajalik teave omaenda toodete kohta, mida kasutatakse ühtaegu nii ekspordihinna kui ka normaalväärtuse kindlaksmääramiseks.

522 Seega on eksportival tootjal, kelle andmeid komisjon dumpingumarginaali arvutamiseks analüüsib, talle võrdlusriigi toodete omaduste edastamise korral võimalik kõiki parameetreid teades kontrollida, kas viimati nimetatud tooted on võrreldavad toodetega, mida ta ise liitu eksportis.

523 Käesolevas asjas on olukord siiski teistsugune, kuna võimalust tutvuda toodete omadusi puudutava teabega taotles CCCME, kes ühendusena esindab kogu Hiina tootmisharu, nagu on tõdetud eespool punktides 445 ja 446.

524 Kui need andmed oleks talle avalikustatud, ei võimalda teave toodete omaduste kohta tal asjaomaseid tooteid tõhusalt võrrelda, kuna üldjuhul ei ole tal tootemudeleid, mille valimisse kaasatud Hiina eksportivad tootjad olid turule viinud ja mida võrreldi India toodetega.

525 Seega ei ole tõendatud, et võrdlusriigi tootjate toodete omaduste kohta teabe avalikustamise korral oleks CCCME kaitseõigused olnud paremini tagatud.

526 Igal juhul on see teave konfidentsiaalne, nagu märkis komisjon uurimise käigus. Seetõttu tuleb samadel kui eespool punktis 501 viidatud põhjustel asuda seisukohale, et sellise kogu tootmisharu esindusühingule nagu CCCME on kättesaadavad olulised faktid ja kaalutlused, mille alusel meetmeid kavandatakse, ning seega on tal võimalik tõhusalt oma seisukoha esitada, kui tema käsutuses on alusmääruses nõutud arvutuste tegemiseks võrreldud tooteliigid (tootekoodid).

527 Sama järeldus kehtib ka nende liidu tootmisharu toodete omaduste avalikustamise kohta, mille hindu võrreldakse Hiina toodete hindadega, et arvutada hinna allalöömine, mistõttu esimene etteheide tuleb tagasi lükata.

528 CCCME teise etteheite kohaselt oleks komisjon pidanud talle esitama arvutused Hiina Rahvavabariigist, Indiast ja muudest kolmandatest riikidest pärit impordi mahu kohta, samuti lähtedokumendid.

529 Sellega seoses nähtub toimikust, et CCCMEd teavitati dumpinguvastase menetluse käigus komisjoni kasutatud impordimahu arvutamise meetodist. Talle olid teada eeskätt Hiina Rahvavabariigist, India Vabariigist ja muudest kolmandatest riikidest pärit impordi puhul arvestuskannete aluseks olevad protsendimäärad vastavalt endistele alamkoodidele, mis olid kasutusel enne üldise CN-koodi ex 7325 10 00 kehtestamist 2014. aastal, CN-koodi ex 7325 99 10 puhul mahaarvatav fikseeritud summa, et saada tulemuseks Hiina Rahvavabariigist, Indiast ja kolmandatest riikidest pärinev import, nagu ka koguimpordist äravoolukanalite restide välistamiseks mahaarvatav summa. Lisaks olgu öeldud, et selle impordi kindlaksmääramiseks kasutatud andmed pärinesid Eurostati esitatud statistikast, mis on kättesaadav avalikus andmebaasis Comext, mistõttu oli CCCME käsutuses kogu vajalik teave, et ise korrata komisjoni arvutusi, mille avalikustamist ta taotles. Neil asjaoludel ei saa järeldada, et komisjon on selles küsimuses alusmäärust rikkunud.

530 Vastab tõele, et CCCME viidatud 30. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378) punktis 207 järeldas Üldkohus, et on rikutud kaitseõigusi, märkides, et selles kohtuasjas kujutas komisjoni arvutuste saamine hageja jaoks olulist osa teabest, mis võimaldanuks tal esitada rohkem asjakohaseid märkusi kui need, mille ta oli juba esitanud.

531 Kohtuasi, milles tehti 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378), erineb siiski käesolevast kohtuasjast kahes olulises aspektis.

532 Kõigepealt oli hageja teadmiste tase palju madalam kui see, mida saab nentida käesoleva asja puhul. Seega oli hagejal 30. juuni 2016. aasta kohtuotsuses Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378) üksnes üldine ülevaade meetodist, mida kasutati kokkusobimatute tooteliikide normaalväärtuse arvutamiseks. Ta ei teadnud, millist võrdlusturgu ja milliseid võrdlushindu oli komisjon kasutanud selleks, et arvutada asjaomaste tooteliikide normaalväärtuse selle kohanduse turuväärtus, mis tulenes füüsilistest erinevustest nende tooteliikide ja kokkusobivate tooteliikide vahel. Neil asjaoludel märkis Üldkohus, et kui hageja käsutuses oleks olnud normaalväärtuse arvutused tooteliigi kaupa, oleks tal olnud võimalik võrrelda komisjoni tulemusi omaenda tulemustega, mille ta sai muud meetodit kasutades. Need asjaolud erinevad käesolevast juhtumist, kus komisjoni kasutatud arvutusmeetod oli CCCME-le teada, nagu on märgitud eespool punktis 529.

533 Järgmiseks oli aeg, mis oli pooltel oma arvutuste tegemiseks, samuti väga erinev, võttes arvesse uuritavate dokumentide arvu. Hagejal oli 30. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378) puhul kasutada väga piiratud ajavahemik (seitse päeva) et korrata komisjoni mahukaid arvutusi, mis puudutasid 1645 tooteliiki. Käesolevas kohtuasjas olid tehtavad arvutused väiksema ulatusega ja CCCME sai nõutud teabe meetodi kohta, mida kasutati impordi arvutamiseks, hiljemalt siis, kui võeti vastu ajutine määrus, milles viidatakse kaebusele, milles on täpsustatud teatavad hinnangulised andmed ja millega CCCME sai juba tutvuda.

534 Nendel põhjustel tuleb teine etteheide tagasi lükata.

535 Kolmandas etteheites ei nõustu CCCME sellega, et komisjon keeldus talle andmast iga makromajandusliku näitaja puhul, mida kasutati liidule tekitatud kahju tuvastamiseks, kahe kategooria kaupa – vastavalt sellele, kas need põhinevad tegelikel andmetel või hinnangutel – kogutud arvandmed, et edastada talle need hinnangud koondvormis.

536 Sellega seoses tuleb märkida, et uurimise ajal oli CCCME-l võimalik tutvuda iga komisjoni kasutatud makromajanduslikku näitajat kajastavate aasta koondarvandmetega kogu liidu tootmisharu kohta. Need koondarvandmed tulenevad, nagu on märgitud esimese väite teises osas, kaebuse esitajate ja valimisse kaasatud liidu tootjate esitatud andmete kogumist ja kaebajate hinnangutest ülejäänud tootjate kohta.

537 CCCME leiab, et komisjoni keeldumine eristada saadud arvandmete raames esiteks neid, mis tulenevad tegelikest andmetest ja teiseks neid, mis põhinevad hinnangutel, rikkus tema kaitseõigusi.

538 Sellega seoses tuleb komisjoniga nõustudes märkida, et ta ei pea sellist vahet tegema, kui ta hindab liidule tekkinud kahju, mida hinnatakse kogu liidu tootmisharu alusel. Siiski, nagu on märgitud eespool punktis 510, võib komisjon olla kohustatud koostama dokumendi, kui kõne all on nõue tagada huvitatud isikute kaitseõigused dumpinguvastases uurimises, ning kohtupraktika kohaselt peab ta edastama huvitatud isikute huvide kaitseks tarvilikke andmeid kogu ulatuses, mis on kooskõlas ärisaladuse kaitsega, valides vajaduse korral omal algatusel selliseks edastamiseks sobiva viisi (vt selle kohta 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus Timex *vs.* nõukogu ja komisjon, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 30).

539 Käesolevas asjas tuleb siiski märkida, et ühelt poolt valimisse kaasatud tootjate ja teiste kaebuse esitajate tegelikud andmed ja teiselt poolt ülejäänud tootjate osas antud hinnangud on isegi koondvormis konfidentsiaalsed.

540 Nagu on märgitud eespool punktis 507, leidis Üldkohus 25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsuses CHEMK ja KF *vs.* nõukogu (T-190/08, EU:T:2011:618, punkt 231), et asjaomaste liidu tootjate hinnangulist toodangut, millele komisjon tarbimise arvutamisel tugines, peeti õigesti konfidentsiaalseks, kuna see põhines kaebuse esitajate turuteadmistel. Üldkohus leidis seega, et kuna komisjon piirdus kogutoodangu kohta arvandmete esitamisega, tegutses ta kooskõlas alusmäärusega.

541 Mis puudutab – nagu käesolevas asjas – taotlust, mille liidu tootmisharu ühe osa kaubandusaspektide tundlike andmete kohta on esitanud ühendus, kes esindab kõiki Hiina vastava tootmisharu eksportivaid tootjaid ning vaatlusaluste toodete potentsiaalseid tulevikus liitu eksportijaid, nagu on märgitud eespool punktides 445 ja 446, siis tuleb teha järeldus, et selle ühenduse õiguste kaitseks piisas sellest, et talle olid teada kogu liidu tootmisharu koondarvandmed kõigi komisjoni kasutatud makromajanduslike näitajate kaupa.

542 Kolmas väiteosa ja seega kogu kolmas väide tuleb seega tagasi lükata.

Neljas väide, mis puudutab dumpingumarginaali arvutamiseks ja kahju analüüsimiseks kasutatud hindade võrreldavust

543 Neljas väide koosneb kolmest osast, millega komisjon ei nõustu.

– *Esimese väite esimene osa: tootekoodide kaupa võrdluse meetod*

544 Esimeses väiteosas vaidlustavad hagejad selle, kuidas komisjon kasutas uurimise ajal lihtsustamist seoses nende tootekoodiga hõlmatud omadustega, mida kasutati dumpingumarginaali arvutamiseks ja kahju analüüsimiseks.

545 Sellega seoses tuleb kõigepealt meenutada, et tootekoodide puhul on tegemist koodidega, mida kasutatakse dumpinguvastastes uurimistes tooteliikide vastavuse kindlakstegemiseks. Uurimise käigus palutakse ettevõtjatel, kelle poole on pöördutud, klassifitseerida oma tooted kategooriatesse vastavalt neile koodidele. Koodidega on hõlmatud omadused, mis on mõeldud vaatlusaluste toodete kirjeldamiseks.

546 Käesolevas asjas jättis komisjon uurimise ajal asjaomastest koodidest välja teatavad omadused, mis olid nendega algul hõlmatud, kuid mida ta ei pidanud asjakohaseks. Seega oli India tootjatele nende toodete klassifitseerimiseks saadetud tootekoodis algul 15 omadust. Uurimise käigus kasutati võrdluse otstarbel vaid mõnda nende hulgast: ainult üks omadus (tooraine) juhul, kui asjaomast toodet ei valmistanud ega müünud valimisse kaasatud India tootja, ning muudel juhtudel kolm omadust (tooraine, koormusklass ja tooteliik).

547 Komisjoni sõnul on võrdlemisel teatavate omaduste kõrvalejätmine tavapärane juhul, kui tooteliigid on keerukad, kuna see võimaldab leida teatava vastavuse selliste tooteliikide vahel, mida muidu ei saaks võrrelda.

548 Oma argumentides esitavad hagejad selle lähenemisviisile kaks etteheidet, millega komisjon ei nõustu.

549 Oma esimeses etteheites väidavad hagejad, et asjaomaste tootekoodidega algul seotud 15 omadust on olulised ja need oleks pidanud säilitama kogu uurimise vältel, ilma et komisjon saanuks kasutada lihtsustamist, mida on mainitud eespool punktis 546.

550 Sellega seoses tuleb märkida, et kui asjaomane toode hõlmab laia valikut kaupu, mille omadused ja hinnad on oluliselt erinevad, võib osutuda mõõdapääsmatuks rühmitada need enam-vähem ühtsetesse kategooriatesse (4. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory *vs.* nõukogu, T-409/06, EU:T:2010:69, punkt 172; vt selle kohta ka 18. novembri 2015. aasta kohtuotsus Einhell Germany jt *vs.* komisjon, T-73/12, EU:T:2015:865, punkt 76).

551 Kohtupraktika kohaselt on selle rühmitamise eesmärk teha võimalikuks võrreldavate toodete vaheline õiglane võrdlus ja vältida nii seda, et sobimatu võrdluse tõttu arvutatakse valesti esiteks dumpingumarginaal ja teiseks kahju (4. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory *vs.* nõukogu, T-409/06, EU:T:2010:69, punkt 172).

552 Kui hagejad soovivad tulemuslikult vaidlustada sellekohast komisjoni toimimisviisi, siis peavad nad tõendama, et selle institutsiooni pakutud kokkuvõtlik lähenemine on ilmselgelt sobimatu (vt selle kohta 4. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory *vs.* nõukogu, T-409/06, EU:T:2010:69, punkt 180).

553 Ent käesolevas asjas ei ole hagejad esitanud ühtegi tõendit, mis tõendaks konkreetselt, et selle kokkuvõtliku lähenemise tulemuseks on ilmselgelt sobimatud kaubakategooriad.

554 Selliste tõendite puudumisel ei saa asuda seisukohale, et hagejad on tõendanud komisjoni kasutatud kokkuvõtliku lähenemise ilmselget sobimatust ning seega tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

555 Oma teises etteheites heidavad hagejad komisjonile ette, et ta ei võtnud esiteks dumpingu kindlakstegemisel ja teiseks kahju analüüsimisel arvesse samu tootekoodidega hõlmatud omadusi.

556 Sellega seoses tuleb tõdeda, et nagu on märgitud eespool punktides 550 ja 551, kasutatakse tootekoodide nomenklatuuri omaduste liikide kindlakstegemiseks, mis võimaldavad uurimise käigus vaatlusaluse tootekategooria siseselt võrrelda hindu ja väärtust.

557 Nagu märgib komisjon, toob mitteturumajanduslikku riiki hõlmavas kontekstis selle nomenklatuuri kasutamine kaasa selle, et sellest nomenklatuurist tulenevad omadused ei ole tingimata identsed, olenevalt sellest, kas tegemist on kahju analüüsimisega või dumpingumarginaali kindlaksmääramisega.

558 Kahju analüüsimisel võrreldakse Hiina Rahvavabariigist pärit tooteid liidus toodetud toodetega. Kuna eesmärk on uurida esimesena nimetatud toodete impordi mõju teisena nimetatute hindadele, peavad tegelikult võrreldavad tooteliigid selleks, et neid saaks võrrelda, olema omavahel vastavuses.

559 Dumpingu kindlaksmääramise raames võrreldakse eksportivate tootjate müügihindu omamaisel turul ja nende samade eksportivate tootjate poolt liitu eksporditud toodete müügihindu. Käesoleval juhul tuli dumpingu kindlaksmääramiseks arvesse võtta asjaolu, et Hiina Rahvavabariiki ei käsitatud turumajandusliku riigi tunnustega riigina. Alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt muudab see asjaolu võimatuks Hiina omamaisel turul kasutatavate hindade kasutamise võrdluse eesmärgil.

560 Normaalväärtuse arvutamine toimub just selles kontekstis. Selle normaalväärtuse arvutamiseks otsib komisjon riigi, mis on turumajandusliku riigi tunnustega riikide hulgas Hiina Rahvavabariigile majanduslikult kõige lähedasem. Käesoleval juhul oli valitud riik India Vabariik.

561 Eespool kirjeldatud võrdlemiseks peab komisjon seejärel identifitseerima tooted, mis on tootekoodidega hõlmatud omadusi arvestades Hiina eksportivate tootjate poolt liitu eksporditavatele toodetele kõige lähedasemad. Nende toodete identifitseerimisel jätavad komisjoni talitused järk-järgult kõrvale omadused, mille alusel ei ole võimalik leida vastavust asjaomaste kaupade vahel, kuni selleni, kui neil on võimalik kindlaks teha need omadused, mis võimaldavad võrdlemist.

562 Niisuguses kontekstis võib dumpingu kindlakstegemisel ja kahju analüüsimisel kasutatud tootekoodide erinevust selgitada neis kahes kontekstis vajalike arvutuste tegemiseks võrreldavate toodete vahelise erinevusega.

563 Neil põhjustel tuleb teine etteheide tagasi lükata, kuna komisjonile ei saa ette heita, et ta ei võtnud ühelt poolt dumpingu kindlakstegemisel ja teiselt poolt kahju analüüsimisel arvesse samu tootekoodidega hõlmatud omadusi.

564 Kuna mõlemad etteheited on tagasi lükatud, tuleb neljanda väite esimene osa tervikuna tagasi lükata.

– Neljanda väite teine osa: võrreldavate toodete omadusi käsitleva teabe puudumine

565 Teises väiteosas kinnitavad hagejad, et kuigi komisjon avalikustas kasutatud tootekoodid, ei esitanud ta mingit teavet võrdluse esemeks olnud tootemudelite kohta, mille tagajärjel ei olnud hagejatel võimalik kindlaks teha, kas hindade võrreldavuse tagamiseks olid vajalikud kohandused.

566 Sellega seoses tuleb märkida, et CCCME liikmed ja teised juriidilised isikud, kes on nimetatud I lisas, ei ole tõendanud, et nad osalesid uurimises või esitasid komisjonile taotluse kõnealuse teabe avalikustamiseks.

567 Kuna CCCME liikmed ja teised juriidilised isikud, kes on nimetatud I lisas, ei andnud komisjonile võimalust hinnata probleeme, mida neile võib põhjustada nende andmete puudumine nende käsutusse antud teabes, siis vastavalt eespool punktis 437 viidatud kohtupraktikale ei saa nad oma hagi põhjendamiseks tugineda neljanda väite teisele osale.

568 Lisaks, mis puudutab seda väiteosa niivõrd, kuivõrd selle on esitanud CCCME, siis tuleb märkida, et samad argumendid, mille see ühendus esitas kolmanda väite kolmanda osa raames, on eespool punktides 519–527 tagasi lükatud.

569 Sellest tulenevalt tuleb neljanda väite teine osa tagasi lükata.

– Neljanda väite kolmas osa: kohandus kõrgtugeva malmi tootmiskulude alusel

570 Kolmandas väiteosas väidavad hagejad, et komisjon oleks pidanud kohandama India hindu, et tagada nende võrreldavus Hiina hindadega. Asjaolu, et India tootjad ei ole spetsialiseerunud kõrgtugevast malmist toodete valmistamisele, mõjutab komisjoni analüüsi raames arvesse võetud tootmiskulusid. Need kulud on tunduvalt kõrgemad kui Hiina eksportivate tootjate kulud, kuna India tootjate puhul puudub mastaabisääst ja oskusteave.

571 Hagejad esitavad selles kontekstis kaks etteheidet, millega komisjon ei nõustu.

572 Esimeses etteheites väidavad hagejad, et kohandamistaotlust ei saanud jätta rahuldamata komisjoni esitatud põhjusel, et ta oli veendunud, et India müük on tüüpiline.

573 Sellega seoses tuleb tõdeda, et nagu on märgitud vaidlustatud määruse põhjenduses 89, kontrollis komisjon, kas neid tooteid valmistava üheainsa valimisse kaasatud India tootja, kelle hindadest lähtuti, kõrgtugevast malmist toodete omamaine müük oli tüüpiline alusmääruse tähenduses, st kas see müük moodustas selle määruse artikli 2 lõike 2 kohaselt vähemalt 5% kogumüügist liidus, kas müük ei toimunud kahjumiga ja kas tegemist oli tavapärase kaubandustegevusega.

574 Vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, võimaldab selline kontrollimine järeldada, et kuna India tootja, kelle andmeid kasutati, kõrgtugevast malmist toodete omamaine müük moodustas vähemalt 5% kogumüügist liidus, siis on tal teatav oskusteave ja teatav tootmisvõimsus, mis läheb vastuollu vastuväitega, et India kõrgtugeva malmi tootmisharus puudub vähese tootmismahu tõttu oskusteave ja mastaabisääst.

575 Järelikult tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

576 Teises etteheites väidavad hagejad, et võimatu oli põhjendada kohandamistaotlust, ilma et neil oleks olnud võimalik tutvuda andmetega India tootjate tootmiskulude kohta, ega selle teabe kokkuvõttega. Seega eiras komisjon kohtupraktikat, mis tuleneb 8. juuli 2008. aasta kohtuotsusest Huvis *vs.* nõukogu (T-221/05, ei avaldata, EU:T:2008:258, punktid 77 ja 78), mis keelab panna kohandamist taotlevale isikule ebamõistliku tõendamiskoormise.

577 Sellega seoses tuleb meenutada, et alusmääruse artikli 2 lõikes 10 on sätestatud, et ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus, võttes igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnenud erinevusi, mis mõjutavad hindu ja hinna võrreldavust.

578 Kohtupraktika kohaselt peab taotluse esitanud pool tõendama, et taotletud kohandus on vajalik selleks, et muuta normaalväärtus ja ekspordihind dumpingumarginaali kindlaksmääramisel võrreldavaks (vt selle kohta 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika).

579 Seega oli hagejate ülesanne seda kohtupraktikat arvestades käesolevas asjas tõendada, et kohandamine on vajalik.

580 On tõsi, et hagejate viidatud kohtupraktikast, mida on mainitud eespool punktis 576 võib järeldada, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 alusel kohanduse tegemist taotlev isik, kes peab tõendama taotletud kohanduse vajalikkust, ei pea toime tulema ebamõistliku tõendamiskoormisega ja institutsioonid peavad talle selgitama, milline teave on vajalik.

581 Kuid käesolevas asjas oleksid hagejad tänu oma teadmistele tootmisharu ja vähemalt Hiina tootmisharu kohta saanud oma taotlust põhjendada, tuginedes tootmismudelitele ja -suhtarvudele, mis väidetavalt ei too kaasa ülemäärast ühiku tootmiskulu.

582 CCCME piirdus komisjoniga peetud kirjavahetuses siiski märkusega, et India tootjad tootsid üldiselt piiratud hulga kõrgtugevat malmi, tuletades sellest olukorrast, et nende ühiku tootmiskulu peab olema ülemäärane ja et nende hinnad ei saa seega olla tüüpilised.

583 Sellises kontekstis, mida iseloomustab ka asjaomase teabe konfidentsiaalsus, ei olnud ebakohane, et komisjon nõudis CCCME-lt, et see tõendaks kõigepealt, et taotlus on teataval määral usaldusväärne ega tugine üksnes üldistele oletustele.

584 Neid kaalutlusi arvestades tuleb teine etteheide ja järelikult neljanda väite kolmas osa tervikuna tagasi lükata.

585 Sellest tuleneb, et teine väide tuleb tagasi lükata.

Viies väide, mis puudutab käibemaksu arvelt tehtud kohandust

586 Viienda väitega vaidlustavad hagejad selle, et komisjon kohandas normaalväärtust käibemaksu arvelt.

587 Kõigepealt tuleb märkida, et dumpingu esinemise kindlakstegemiseks võrdles komisjon ekspordihinda ja normaalväärtust. Normaalväärtus arvutatakse põhimõtteliselt ekspordiriigis ehk Hiina Rahvavabariigis tavapärase kaubandustegevuse käigus makstud või makstava hinna alusel. Kuna aga seda riiki ei peeta turumajanduslikuks riigiks, arvutati normaalväärtus käesolevas asjas vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktile a India omamaise müügi hindade alusel.

588 Vaidlustatud määruse põhjendustest 79–81 nähtub, et käesolevas asjas tegi komisjon kohanduse käibemaksu arvelt, et tagada Hiina Rahvavabariigist pärit ekspordihinna ja India normaalväärtuse võrreldavus, tuginedes seejuures alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktile b. Kuna ekspordihinna puhul oli Hiina Rahvavabariigi ekspordi käibemaksu määr 17%, millest 5% tagastati, siis võttis komisjon aluseks ekspordihinna, mis sisaldas 12% käibemaksumäära. Kuna India hindades ei sisaldunud käibemaks, kavatses komisjon neile kohaldada Hiina käibemaksu 17%, vähendades alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b kohaselt sellest protsendimäärast 5%.

589 Viies väide on jagatud kaheks etteheiteks, millega komisjon ei nõustu.

590 Esimeses etteheites väidavad hagejad, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkt b ei võimalda teha kirjeldatud kohandust. Hagejate sõnul tuleneb selle sätte sõnastusest, et kohanduse tegemine on lubatud üksnes siis, kui normaalväärtuse kulusid ei nõuta sisse või makstakse seoses ekspordiga tagasi. Käesoleval juhul ei ole siiski olemas Indias müüdud „toote eest tasutavaid kaudseid makse“ ega Hiina Rahvavabariigis müüdud „toote eest tasutavaid kaudseid makse“. Tegelikult on komisjoni kohanduse eesmärk korrigeerida olukord, kus on olemas üksnes Hiina Rahvavabariigist liitu suunatud ekspordimüügilt tasutavad kaudsed maksud, mida ei maksta tagasi. Ent alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b tekstist ei tulene võimalust teha kohandus, mis võtaks seda olukorda arvesse.

591 Sellega seoses tuleb märkida, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 kohaselt peab ekspordihinna ja normaalväärtuse võrdlus olema õiglane. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi.

592 Kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, võetakse igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnenud erinevusi, mis mõjutavad hindu ja seega hinna võrreldavust.

593 Kui kohandus tehakse, on selle eesmärk taastada sümmeetria toote normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel. See sümmeetria on seega võtmeelement, mis vastab vajadusele teha kindlaks hindade võrreldavus alusmääruse artikli 1 lõike 2 tähenduses (16. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials *vs.* nõukogu, T-423/09, EU:T:2011:764, punktid 42 ja 43).

594 Alusmääruse artikli 2 lõikes 10 on loetletud tegurid, mille alusel võib kohandusi teha, sealhulgas impordimaks ja kaudsed maksud. Selle määruse artikli 2 lõike 10 punktis b on sätestatud, et „[k]ui toode on ette nähtud ekspordiriigis tarbimiseks, kohandatakse normaalväärtust samasuguse toote või selles füüsiliselt sisalduvate materjalide eest tasutavate impordimaksude või kaudsete maksude ulatuses, ning kui toode eksporditakse liitu, kõnealuseid makse sisse ei nõuta või need tagastatakse“.

595 Alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktis k on täpsustatud, et kohandada võib ka artikli 2 lõike 10 punktides a–j nimetamata tegurite erinevusi, kui on ilmnenud, et need mõjutavad käesoleva lõikega nõutavat hinna võrreldavust, ning eelkõige juhul, kui kliendid maksavad pidevalt selliste tegurite erinevuse tõttu siseturul erinevat hinda.

596 Lisaks tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt kohaldatakse institutsioonide ulatuslikku kaalutlusõigust dumpinguvastases valdkonnas faktiliste asjaolude suhtes, mis tõendavad kohaldatava võrdlusmeetodi õiglast iseloomu, kusjuures institutsioonid peavad õigluse mõistet täpsustama iga juhtumi puhul eraldi, võttes arvesse asjakohast majanduslikku konteksti (16. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials *vs.* nõukogu, T-423/09, EU:T:2011:764, punkt 41).

597 Käesolevas asjas tuleb esiteks märkida, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktis b ei ole sõnaselgelt ette nähtud võrdlusriigi normaalväärtuse kohandamist, et võtta arvesse selle riigi ekspordikäibemaksu, kust pärineb dumpinguhinnaga import. Kuigi komisjon rikkus õigusnormi, kui ta kohaldas seda sätet, ei olnud sellel rikkumisel käesoleva juhtumi asjaoludel mingit määravat mõju talle esitatud juhtumile antud hinnangu tulemuse osas, kuna alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkt k võimaldab komisjonil sellise kohanduse teha, et taastada asjaomase toote normaalväärtuse ja ekspordihinna sümmeetria ja tagada nende kahe väärtuse õiglane võrdlus.

598 Teiseks tuleb märkida, et komisjoni valikut võrrelda käesolevas asjas normaalväärtust ja ekspordihinda „koos käibemaksuga“ ei saa kritiseerida, arvestades tema ulatuslikku kaalutlusõigust kohaldatava võrdlusmeetodi osas.

599 Üldkohus nõustus 16. detsembri 2011. aasta kohtuotsuses Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials *vs.* nõukogu (T-423/09, EU:T:2011:764), et selline Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate magneesiumoksiidtelliste normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlusmeetod on õiglane. Seega otsustas Üldkohus, et nõukogu sai ilmset hindamisviga tegemata järeldada, et selles asjas oli normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemise meetod, mille aluseks oli „käibemaksu hõlmamine“, õiglane võrdlusmeetod, sest see võrdlus viidi läbi normaalväärtuse ja ekspordihinna vahelise sümmeetria nõuet järgides, samal kaubandustasandil, samaaegse, nii omamaise kui ka ekspordiks toimunud müügi osas, mille mõlema suhtes kohaldati 17% käibemaksumäära.

600 Kuna käesoleval juhul on komisjonil õigus aluseks võtta ekspordihind, mis sisaldab käibemaksu, sest Hiina Rahvavabariik kohaldab 17% ekspordikäibemaksu, millest 5% makstakse tagasi, siis on põhjendatud, kui ta kohandab normaalväärtust, lisades sellele käibemaksu 12% netomäära, et taastada sümmeetria nende kahe väärtuse vahel.

601 Neil põhjustel tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

602 Teises etteheites kinnitavad hagejad, et kõnealust kohandust ei saa teha, kui komisjon on kasutanud võrdlusriigi meetodit. Selle sätte eesmärk on nimelt vältida mitteturumajanduslikes riikides kehtivate hindade ja kulude arvesse võtmist, kuna seal ei ole need tegurid turujõudude tavapärane tagajärg. Kuna aga komisjon loeb käibemaksu tagasimaksmise süsteemi Hiina majanduse laialdaseks moonutuseks, mistõttu ei saa seda riiki pidada turumajanduslikuks riigiks, siis hagejate väitel ei peaks see institutsioon just nimelt seda asjaolu arvesse võtma. Teisisõnu väidavad hagejad, et käibemaksusüsteemi väidetav moonutus on juba korrigeeritud võrdlusriigi meetodi kasutamisega.

603 Seoses sellega tuleb meelde tuletada, et alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt määratakse mitteturumajanduslikest riikidest nagu Hiina Rahvavabariik pärineva impordi puhul normaalväärtus reeglina kindlaks kolmandas turumajanduslikus riigis, käesoleval juhul India Vabariigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel.

604 Kohtupraktika kohaselt on alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a eesmärk vältida mitteturumajanduslikes riikides kehtivate hindade ja kulude arvesse võtmist, kuna seal ei ole need parameetrid turujõudude tavapärane tagajärg (vt 28. veebruari 2018. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika).

605 See ei tähenda siiski, et sel viisil kindlaks määratud normaalväärtust ei saa mingil viisil kohandada. Nimelt ei viita miski alusmääruses sellele, et selle määruse artikli 2 lõike 7 punkt a näeks ette üldise erandi nõudest teha võrreldavuse huvides kohandusi sama määruse artikli 2 lõike 10 alusel.

606 Seega – samamoodi nagu käesolevas asjas – juhul kui institutsioonid määravad normaalväärtuse kindlaks alusmääruse artikli 2 lõike 10 alusel võrdlusriigi meetodit kasutades, peavad nad üldjuhul kohanduste vormis arvesse võtma erinevusi, mis on tuvastatud tegurites, mille puhul väidetakse ja on tõendatud, et need mõjutavad hindu ja järelikult hindade võrreldavust.

607 Kui aga kavandatakse normaalväärtuse kohandamist, on vajalik, et alusmääruse artikli 2 lõiget 10 tõlgendataks sama määruse artikli 2 lõike 7 punkti a alusel ja kontekstis. Selleks et viimati nimetatud sätet ei jäetaks ilma selle kasulikust mõjust, ei tohi tehtud kohandused institutsioonide analüüsis hõlmata tegureid, mis on seotud parameetritega, mis selles riigis, käesoleval juhul Hiina Rahvavabariigis, ei ole turujõudude tavapärane tagajärg (vt selle kohta kohtujuristi Mengozzi ettepanek liidetud kohtuasjades Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2016:928, punkt 102).

608 Käesoleval juhul ei too normaalväärtusele Hiina Rahvavabariigis kohaldatava tavalise käibemaksumäära kohaldamine kaasa Hiina süsteemi moonutava elemendi kasutuselevõttu või taas kasutuselevõttu võrdlusriigi meetodi alusel kindlaks määratud normaalväärtuse arvutamisel.

609 Nimelt, kuigi komisjon võis hagejate esitatud dokumentide põhjal pidada Hiina käibemaksusüsteemi moonutusi tekitavaks, tegi ta seda üksnes selle tõttu, kuidas Hiina Rahvavabariik kohaldas ekspordikäibemaksu, nähes ette selle käibemaksu tagasimaksmise teatud toodetelt, ent mitte teistelt toodetelt.

610 Kõigil neil põhjustel tuleb teine etteheide ja järelikult viies väide tagasi lükata.

Kuues väide, mis puudutab müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit

611 Kuuendas väites kinnitavad hagejad, et nende tooteliikide normaalväärtuse kindlakstegemiseks, mida valimisse kaasatud kolm India tootjat ei müünud, kuid mida tootis vähemalt üks neist, ei saanud komisjon kasutada müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit, mis on seotud selle tootja tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud omamaise müügiga.

612 Hagejate sõnul ei saa komisjon põhjendada oma seisukohta alusmääruse artikli 2 lõikele 6 tuginedes, nagu ta tegi vaidlustatud määruse põhjenduses 71. Nimelt kohaldatakse seda sätet üksnes äriühingutele, kelle suhtes kohaldatakse alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel turumajanduslikku kohtlemist.

613 Komisjon palub selle väite tagasi lükata. Ta täpsustab, et kuivõrd hagejad üritavad esitada uue väite alusmääruse artikli 2 lõike 6 rikkumise kohta, tuleb see väide lugeda vastuvõetamatuks, kuna see esitati alles repliigi staadiumis.

614 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et komisjon ei anna hagejate esitatud argumente õigesti edasi. Hagejad väidavad nimelt, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a, mis näeb ette selle, kuidas tuleb arvutada normaalväärtus võrdlusriigi meetodi kohaldamise korral. Hagejate sõnul välistab alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkt a niisiis selle, et komisjon võiks tugineda nimetatud määruse artikli 2 lõikele 6, milles on kehtestatud müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi arvutamise kord, kuna see säte on kohaldatav üksnes turumajanduslikust riigist pärit impordi korral või mitteturumajandusliku riigi äriühingute suhtes, kelle puhul otsustati, et nende suhtes võib alusmääruse artikli 7 lõike 2 alusel kohaldada turumajanduslikku kohtlemist. See argument esitati juba hagiavalduse staadiumis ja on järelikult vastuvõetav.

615 Järgmiseks tuleb meenutada, et nagu märkis komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 67, kasutas ta normaalväärtuse arvutamisel arvestuslikku väärtust, kui kolm valimisse kaasatud India tootjat ei müünud ühte tooteliiki, ent vähemalt üks neist tootis seda tooteliiki. See väärtus arvutati selle India tootja tootmiskulude alusel, millele lisati müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, mis on seotud selle tootja tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud omamaise müügiga.

616 Alusmääruse 2 lõige 6 näeb ette, et „[m]üügi-, üld- ja halduskulud ning kasumisummad põhinevad tegelikel andmetel, mis uurimisalune eksportija või tootja esitab samasuguse toote valmistamise ja tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud müügi kohta“. Seejärel on selles sättes juhuks, kui neid summasid ei ole võimalik sellel moel kindlaks määrata, loetletud muud meetodid.

617 Hagejad ei vaidle vastu sellele, et komisjon oleks võinud aluseks võtta ainult selle India tootja, kes tootis asjaomaseid tooteliike, müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumi vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 6, kui see oleks olnud kohaldatav. Nad väidavad, et sellises olukorras nagu käesolev, kus normaalväärtus määratakse alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt kindlaks võrdlusriigi meetodi alusel, ei ole selle artikli lõiked 1–6 kohaldatavad.

618 Selles küsimuses tuleb tõdeda – nii nagu seda tegid hagejad oma argumentide toetuseks –, et kohtupraktikast tuleneb, et alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt määratakse erandina sama artikli lõigetest 1–6 mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul normaalväärtus reeglina kindlaks kolmandas turumajandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel (19. juuli 2012. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 66).

619 Seega nähtub alusmääruse artikli 2 lõike 7 sõnastusest ja ülesehitusest, et Hiina Rahvavabariigist pärit toodete normaalväärtus määratakse alusmääruse artikli 2 lõigetes 1–6 sätestatud eeskirjade alusel kindlaks ainult konkreetsetel üksikjuhtudel, millega käesolevas asjas tegemist ei ole ja mille puhul on asjaomased tootjad igaüks enda nimel esitanud piisavat tõendusmaterjali sisaldava nõude vastavalt

nimetatud määruse artikli 2 lõike 7 punktis c sätestatud kriteeriumidele ja menetlusele (23. oktoobri 2003. aasta kohtuotsus Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures ja Zhejiang Yankon *vs.* nõukogu, T-255/01, EU:T:2003:282, punkt 40).

620 Eesmärk on vältida mitteturumajanduslikes riikides kehtivate hindade ja kulude arvesse võtmist, kuna seal ei ole need parameetrid turujõudude tavapärane tagajärg (19. juuli 2012. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 66).

621 Sellest järeldub, et komisjon ei saa normaalväärtuse arvutamisel kõrvale kalduda alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a eeskirjadest, mis tähendab, et ta peab selle sätte kohaselt normaalväärtuse kindlaks määrama „kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajanduslikust riigist teistesse riikidesse, k.a liitu, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest liidus tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal“.

622 Ent tuleb tõdeda, et peale hindade ja kulude, mida tuleb kasutada ja milleks on komisjoni valitud kolmanda turumajandusliku riigi – käesoleval juhul India Vabariigi – hinnad ja kulud ning lisaks nende kirjeldatud kohustuslike meetodite järjestusele, mida kohtupraktika kohaselt tuleb järgida (vt selle kohta 22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punktid 24–26), ei nähtu alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktist a juhiseid võrdlusriigi hinna või arvestusliku väärtuse arvutamiseks, eriti seoses müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumiga.

623 Selles kontekstis ei ole välistatud, et komisjon võib kohaldada teatavaid alusmääruse artikli 2 lõigetes 1–6 sisalduvaid metodoloogilisi elemente, tingimusel et need ei ole ilmselgelt sobimatud ning nende tulemusel ei võeta uuesti kasutusele esialgse riigi näitajaid, mis ei ole turujõudude tavapärane tagajärg.

624 Käesoleval juhul on müügi-, üld- ja halduskulud ja kasum, mida kasutatakse üht liiki kõrgtugevast malmist toote ning kahte liiki hallmalmist toote puhul arvestusliku normaalväärtuse arvutamisel, ainult selle üheainsa India tootja kulud, kes asjaomaseid tooteid valmistas ja kelle tootmiskulud seega aluseks võeti.

625 Arvestades komisjonile dumpinguvastases valdkonnas antud ulatuslikku kaalutlusõigust, ei saa asuda seisukohale, et tema poolt selle tootja tootmiskuludele müügi-, üld- ja halduskulude ning müügiga seotud kasumi lisamine oli ilmselgelt sobimatu. Lisaks ei toonud üksnes selle India tootja müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi arvesse võtmine kaasa nende Hiina Rahvavabariigi parameetrite uuesti kasutusele võttu, mis ei olnud turujõudude tavapärane tagajärg.

626 Seega tuleb kuues väide tagasi lükata.

Menetlust korraldavate meetmete taotlus

627 Esimese väite lõpus paluvad hagejad Üldkohtul menetlust korraldava meetmena kohustada komisjoni esitama uurimise käigus juba nõutud teabe, nimelt arvutused ja algandmed dumpinguhinnaga impordi mahu, kahju ning Hiina ja India eksportivate tootjate dumpingumarginaali kohta.

628 Sellega seoses tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt on menetlust korraldavate meetmete kasulikkuse hindamine Üldkohtu ülesanne (9. märtsi 2015. aasta kohtuotsus Deutsche Börse *vs.* komisjon, T-175/12, ei avaldata, EU:T:2015:148, punkt 417 ja seal viidatud kohtupraktika).

629 Käesoleval juhul on toimikus sisalduvad andmed piisavad, et Üldkohus saaks teha otsuse, sest tal on olnud võimalik teha tarvilik otsus menetluse käigus esitatud nõuete, väidete ja argumentide alusel ning võttes arvesse poolte esitatud dokumente.

630 Sellest järeldub, et menetlust korraldava meetme taotlus tuleb jätta rahuldamata ning hagi tuleb tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja otsustada, kas kõik etteheited, millega komisjon ei nõustu, on vastuvõetavad või edukad.

Kohtukulud

631 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtuvaidluse kaotanud ning komisjon ja menetlusse astujad on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb vastavalt nende nõudele jätta hagejate kohtukulud nende endi kanda ning mõista komisjoni ning menetlusse astujate kohtukulud välja hagejatelt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**

2. **Mõista kohtukulud välja China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Productsilt ning teistelt hagejatelt, kelle nimed on esitatud I lisas.**

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 19. mail 2021 Luxembourgis.

Kohtusekretär
E. Coulon

Koja president

Sisukord

Vaidluse taust 2

Menetlus ja poolte nõuded 3

Õiguslik käsitlus 4

Vastuvõetavus 4

Hagiavalduse selguse ja täpsuse puudumine 4

CCCME enda nimel esitatud hagi vastuvõetavus 5

– Õigus esitada hagi 6

– Põhjendatud huvi 9

CCCME poolt oma liikmete nimel esitatud hagi vastuvõetavus ja hagi põhjendamiseks esitatud argumentide vastuvõetavus 10

– Eristusvõime puudumine 10

– Vaidlustatud määruse laad 12

– Valimivälised äriühingud 13

– Esitada lubatud argumentide piiramine 14

Hagi vastuvõetavus osas, milles selle on esitanud teised juriidilised isikud, kes on nimetatud I lisas 15

Järeldus vastuvõetavuse kohta 16

Sisulised küsimused 16

Kohtuliku kontrolli ulatus 16

Esimene väide, mis puudutab kahju olemasolu ja põhjusliku seose tuvastamist 17

– Esimese väite esimene osa: impordimahu arvutamne 17

– Esimese väite teine osa: makromajanduslikud näitajaid, mida komisjon kasutas liidu tootmisharule tekitatud kahju tuvastamisel 24

– Esimese väite kolmas osa: ühenduse tootjate kasumlikkus 28

– Esimese väite neljas osa: hea halduse põhimõtte rikkumine 29

– Esimese väite viies osa: kontsernisisese hinna kaasamine liidu tootmisharu kulude arvutusse 32

– Esimese väite kuues osa: peamiselt eksportivatele tootjatele süüks pandava tegevuse erinevus sõltuvalt sellest, kas tegemist oli India või Hiina tootjaga 32

Teine väide, mis puudutab põhjuslikku seost 34

– Teise väite esimene osa, mille kohaselt ei toimunud dumpinguhinnaga impordi kasv ja liidu tootmisharu olukorra halvenemine samal ajal 34

– Teise väite teine osa: nõue analüüsida kahju segmendipõhiselt 38

– Teise väite kolmas osa: impordihinnad ja hinna allalöömise olulisus 41

Kolmas väide, mis puudutab keeldumist edastada teatud informatsiooni 44

– Kolmanda väite vastuvõetavus 44

– Kaitseõiguste ja konfidentsiaalsuskohustuse vastastikune suhe 46

– Kolmanda väite esimene osa: taotlus edastada komisjoni tehtud arvutused 48

– Teise väite teine osa: taotlus edastada arvutused koondatul kujul 53

– Kolmanda väite kolmas osa: muu CCCME nõutud teavet 54

Neljas väide, mis puudutab dumpingumarginaali arvutamiseks ja kahju analüüsimiseks kasutatud hindade võrreldavust 57

– Esimese väite esimene osa: tootekoodide kaupa võrdluse meetod 57

– Neljanda väite teine osa: võrreldavate toodete omadusi käsitleva teabe puudumine 58

– Neljanda väite kolmas osa: kohandus kõrgtugeva malmi tootmiskulude alusel 59

Viies väide, mis puudutab käibemaksu arvelt tehtud kohandust 60

Kuues väide, mis puudutab müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit 63

Menetlust korraldavate meetmete taotlus 64

Kohtukulud 65